

**ZGROMADZENIE
SYNÓW NIEPOKALANEGO SERCA MARYI
MISJONARZE KLARETYNI**

DYREKTORIUM DUCHOWE

Tłumaczył Adam Bartyzół CMF

Rzym 2001
Warszawa 2003

PREZENTACJA

Wiadomo jest, że liturgia jest fundamentem i źródłem owocnego życia duchowego, i że z niej wypływają i ku niej zmierzają inne rodzaje modlitw (SC 13). Modlitwa Zgromadzenia nie wyczerpuje się jednak w modlitwie liturgicznej.

Po Kapitule Nadzwyczajnej w roku 1967, w naszych wspólnotach używano modlitw, jakie wyznaczały normy i związane były z liturgią, koncentrując się prawie wyłącznie na Liturgii Godzin. Dlatego też, od pewnego czasu wielu domagało się nieustannie opublikowania Dyrektorium Duchowego; odczuwało się taką potrzebę.

Z drugiej strony, ostatnia Kapituła Generalna, jaka odbyła się w roku 1997, zobowiązał Zarząd Generalny, aby kontynuował zadanie „pobudzania do poznawania naszej duchowości i jego formy jako autentycznej drogi życia” (EMP 23.4), dlatego, że była świadoma tego, iż „charakter prorocki naszej posługi misjonarskiej Słowa, czerpie ze źródła mocnej duchowości” (VC 93).

Aby zrealizować to zalecenie, Zarząd Generalny postanowił zorganizować Kongres duchowości klaretyńskiej i opracowania Modlitewnika klaretyńskiego. Jedno i drugie zadanie umieścił w Palnie działania w czasie sześciolletniej kadencji.

Przełożeni Wyżsi Zgromadzenia na spotkaniu w Bangalore w 1998 roku uznali, że Modlitewnik wydany przez Zarząd Generalny powinien zawierać najbardziej podstawowe modlitwy, o charakterze specyficznie klaretyńskim, w taki sposób, aby dane Konferencje i Organizmy mogły uzupełnić go innymi modlitwami, dostosowanymi do kultury każdego kraju lub kontynentu.

Mając na uwadze to właśnie kryterium, Zarząd Generalny mianował komisję specjalistów, aby przygotowała odpowiedni tekst, zbierając modlitwy, jakich używa się w Zgromadzeniu oraz udostępniając obfitą i bogatą naukę duchową, jaka jest zawarta w naszych dokumentach Zgromadzenia. Zarządy wszystkich Organizmów miały okazję przeanalizować wyniki wspomnianej komisji, oceniając je i dając odpowiednie sugestie. Wszystkie opinie wzięto pod uwagę i postanowiono uwzględnić większość konkretnych wskazówek. Nowy tekst ponownie został zrewidowany i ulepszony przez inną ekipę. W końcu, na spotkaniu Zarządu Generalnego, 6 grudnia 2001 roku, Rada Generalna zatwierdził Dyrektorium Duchowe, które niniejszym prezentuję i

przekazuję wszystkim Misjonarzom Synom Niepokalanego Serca Maryi.

Aczkolwiek nazwa „Dyrektorium Duchowe” wskazywałoby na tekst normatywny, to jednak chodzi o tekst, który ma pomóc członkom wspólnot Zgromadzenia odnaleźć teksty wartościowe dla modlitwy osobistej i wspólnotowej, i aby ubogacić tym samym ich duchowość.

Pozyskany zatem modlitwy Ojca Założyciela, modyfikując je lite racko, lecz zachowując sens, a także modlitwy klasyczne Zgromadzenia. Niektóre modlitwy zostały zaczerpnięte z modlitewników używanych przez niektóre Organizmy, inne zaś zostały ułożone w oparciu o teksty Konstytucji czy inne dokumenty Zgromadzenia. Wprowadzono także niektóre ogólne modlitwy Kościoła, ze względu na korzyść, jaką mają one dla domów formacyjnych oraz niektóre celebracje, które mogą być potraktowane jako wzór dla wszystkich wspólnot przy specjalnych okazjach. W dodatku, pośród wielu innych tekstów, można znaleźć również hymny i pieśni własne, które należą do naszego duchowego dziedzictwa.

Mamy nadzieję, że Dyrektorium to przyczyni się nie tylko rozwoju naszego dziedzictwa duchowego, ale także zdecydowanie ubogaci duchowość w Zgromadzeniu.

Owoce niniejszego Dyrektorium powierzam matczynemu Sercu Maryi, która jest „**dla wszystkich** – jak powiedział nam Papież na ostatniej Kapitule Generalnej – **szkołą intymnego przyłgnięcia do Jezusa, szkołą słuchania Jego Słowa i serdecznej miłości do wszystkich ludzi**”.

Rzym, 8 grudnia 2001

Aquilino Bocos Merino CMF
Przełożony Generalny

UŻYWANE SKRÓTY

- 1F** Formacja (XVII Kapituła Generalna, 1967)
1VR Życie zakonne (XVII Kapituła Generalna, 1967)
AA *Apostolicam Actuositatem*, 1965
Aut Autobiografia
CC Konstytucje
CPR Klaretyń w procesie odnowy Zgromadzenia (XX Kapituła Generalna, 1985)
Dir Dyrektorium Zgromadzenia (1999)
DV *Dei Verbum*, 1965
EA San Antonio María Claret, *Escritos Autobiográficos*, Madrid 1981
EE **Istotne elementy nauczania Kościoła o życiu zakonnym** (*Congregatio pro religiosis et Institutis Saecularibus*, 1983)
EMP W misji prorockiej (XXII Kapituła Generalna, 1979)
EnchInd *Enchiridion Indulgentiarum*, 1999
LG *Lumen Gentium*, 1965
MCH Misja klaretyńska dzisiaj (XIX Kapituła Generalna, 1979)
MRPf Mszał i rytuał Ślubów Misjonarzy Synów Niepokalanego Serca Maryi (Barcelona 1999)
OGLH **Porządek generalny** Liturgii Godzin, 1971
PC *Perfectae caritatis*, 1965
PE Dziedzictwo duchowe (XVII Kapituła Generalna, 1967)
SP Słuzdy Słowa (XXI Kapituła Generalna, 1991)
VC *Vita Consecrata*, 1996

I. KALENDARZ KLARETYŃSKI¹

STYCZEŃ

- 17 Czcigodnej M. Marii Antonii París od św. Piotra (+ Reus, 1885)
- 25 Nawrócenie św. Pawła

LUTY

- 1 Zamach w Holguín (Kuba, 1856)
- 4 Narodziny dla nieba Czcigodnego o. Jaime Cloteta, Współzałożyciela (+ Barcelona, 1898)
- 11 Ostateczne zatwierdzenie *Konstytucji* (1870) oraz *Konstytucji* odnowionych (1982)
- 16 Przybycie Arcybiskupa Klareta na Kubę (1851)
- 25 Beatyfikacja bł. Ojca Klareta (1934)

MARZEC

- 16 Rozpoczęcie Triduum do św. Józefa
- 18 Narodziny dla nieba o. Estebana Sala, Współzałożyciela (+ Barcelona, 1858)
- 19 Uroczystość św. Józefa, Patrona Zgromadzenia

KWIECIEŃ

- 25 Sługi Bożego o. Andrésa Solá, męczennika (+ Meksyk, 1927)
- 29 Św. Katarzyny Sieneńskiej, Patronki Zgromadzenia

MAJ

¹ Kalendarz zawiera jedynie ważniejsze daty z życia naszego Założyciela, święta Patronów Zgromadzenia, Święte, które figurują w kalendarzu własnym, Błogosławionych z rodziny Klaretyńskiej, daty śmierci Współzałożycieli, Czcigodnych i Sług Bożych Zgromadzenia oraz Czcigodnej Matki Marii Antonii París.

- 3 Świętych Filipa i Jakuba, Apostołów, Patronów Zgromadzenia
- 7 Kanonizacja św. Antoniego Marii Klareta (1950)
- 13 Ogłoszenie heroiczności cnót o. Jaime Cloteta (1989)
- 14 Św. Mateusza, Apostoła, Patrona Zgromadzenia
Narodziny dla nieba Czcigodnego o. Mariano Avellana (+ Carrizal Alto, Chile, 1904)
- 22 Św. *Joaquimy de Vedruna*²
Sobota po II Niedzieli Zesłania Ducha Świętego: Uroczystość Niepokalanego Serca Maryi, Patronki Zgromadzenia³

CZERWIEC

- 13 Rocznica święceń kapłańskich św. Antoniego Marii Klareta (Solona, 1835)
- 15 Św. *Marii Micaeli od Najświętszego Sakramentu*
- 29 Uroczystość świętych Piotra i Pawła, Patronów Zgromadzenia

LPIEC

- 3 Św. Tomasza, Apostoła, Patrona Zgromadzenia
- 16 *Matki Bożej z Góry Karmel i rocznica założenia Zgromadzenia* (Vic, 1849)
- 25 Św. Jakuba, Apostoła, Patrona Zgromadzenia
- 27 Sługi Bożego, o. José M. Ruiz Cano, męczennika (+ Sigüenza, 1936)
- 28 Sługi Bożego, studenta Tomasza Cordero i towarzyszy, męczennika (+ Fernán Caballero, 1936)
- 29 Sługi Bożego, o. Cándido Casals i towarzyszy, męczennika (+ Barcelona, 1936)
- 31 Św. Ignacego Loyoli, Patrona Zgromadzenia

SIERPIEŃ

- 1 Św. Alfonsa Marii Liguorii. Patrona Zgromadzenia
- 7 Sług Bożych o. José Arner i towarzyszy, męczennika (+ Vic, 1936)
- 13 Błogosławionych Filipa od Jezusa Munárriz i towarzyszy, męczenników (+ Barbastro, 1936)
Sługi Bożego, br. Fernando Sopera, męczennika (+ Tárrega, 1936)

² Święta liturgiczne własne zostały zaznaczone kursywą; mają oficjum i Mszę św. własną Zgromadzenia.

³ Według możliwości lub tradycji lokalnej, uroczystość Niepokalanego Serca Maryi można obchodzić z ludem w innym dniu (por. XXII Kapituła Generalna, Acta 21).

- Sługi Bożego, Marceliano Alonso i towarzyszy, męczenników (+ Walencja, 1936)
- 17 Sługi Bożego, br. Pedro Marcé (+ Santiago de Chile, 1927)
- 24 Św. Bartłomieja, Apostoła, Patrona Zgromadzenia
- 25 Założenie Zgromadzenia Maryi Niepokalanej (Misjonarki Klaretynki) na Kubie (1855)
- 26 Otrzymanie przez św. Antoniego Marii Klareta łaski *spacji sakramentalnych* (La Granja, Segowia, 1861)

WRZESIEŃ

- 5 Sługi Bożego, o. Mateo Casals i towarzyszy, męczennika (+ Prowincja Barcelona, 1936)
- 22 Błogosławionej Patrocini Giner RMI, męczennicy (+ Patrichol de Valldigna, Walencja, 1936)
- 27 Narodziny dla nieba o. Manuela Vilaró, Współzałożyciela (+ Vic, 1852)
- 29 Świętych, Michała, Rafała i Gabriela, Patronów Zgromadzenia
- 30 Sługi Bożego, o. Francisco Crusats, pierwszego męczennika Zgromadzenia (+ La Selva del Camp, 1868)

PAŹDZIERNIK

- 2 Świętych Aniołów Stróżów, Patronów Zgromadzenia
- 6 Święcenia biskupie św. Antoniego Klareta (Vic, 1850)
- 7 Święto Matki Bożej Różańcowej
- 14 Sług Bożych, o. Juaquín Gelada i towarzyszy, męczenników (+ Castro Urdiales, 1936)
- 15 Św. Teresy od Jezusa, Patronki Zgromadzenia
- 16 Sługi Bożego, br. Miguela Palau (+ Cervera, 1929)
- 19 Sług Bożych, o. Jaime Girón i towarzyszy, męczenników (+ Cervera, 1936)
- 21 Rozpoczęcie Triduum do Ojca Założyciela
- 23 Ogłoszenie Czcigodnym o. Mariano Avellana (1987)
- 24 *Uroczystość św. Antoniego Marii Klareta, Założyciela naszego Zgromadzenia*
- 25 Rocznicza beatyfikacji Męczenników z Barbastro (1992)
- 27 Narodziny dla nieba o. Domingo Fábregasa, Współzałożyciela (+ Solsona, 1895)
- 29 Świętych, Szymona i Tadeusza, Apostołów, Patronów Zgromadzenia

LISTOPAD

- 3 Narodziny dla nieba o. José Xifré, Współzałożyciela i trzeciego Przełożonego Generalnego (+ Cervera, 1899)
- 5 *Wspomnienie zmarłych członków Zgromadzenia, z rodzin i dobroczyńców*
- 11 Sług Bożych, Federico Vila i towarzyszy, męczenników (+ Torredemorra, 1936)
- 30 Św. Tomasza, Apostoła, Patrona Zgromadzenia

GRUDZIEN

- 22 Pierwsze zatwierdzenie Konstytucji przez Piusa IX (1865)
- 23 Narodziny dla nieba św. Antoniego Marii Klareta (+ Sallent, 1807)
- 27 Św. Jana Ewangelisty, Apostoła, Patrona Zgromadzenia

II. MODLITWY KLARETYŃSKIE

1. Mamy pośredniczyć w modlitwach i prośbach błagalnych do Boga w intencji Kościoła i świata (CC 34).

Istnieje pewna potrzeba wspólnego wyrażenia, i na sposób modlitwy, to, co jest naszym szczególnym charyzmatem w Kościele. Odzyskać modlitwy tradycyjne lub ułożyć w formie modlitwy istotne elementy naszego powołania, jest sposobem na ubogacenie naszej modlitwy i wspianą drogą pedagogiczną utożsamienia się z naszym charyzmatem i utwierdzenia się w nim.

Na zakończenie Jutrznii lub Nieszporów oraz modlitwy Anioł Pański lub jakieś antyfony maryjnej, według potrzeby, jest dobrze użyć niektórych modlitw, jakie zamieszcza się w niniejszym Dyrektorium Duchowym. Mogą one służyć także do odnawiania *każdego dnia postanowienia postępowania na drodze Pańskiej* (CC 52), drodze szczególnej, charyzmatycznej naszej duchowości.

1. Modlitwy Ojca Założyciela do Boga Ojca

2. Opatrzność Boża

Błogosławiony bądź, Panie, za twoją opatrzność i twoją troskę, jaką zawsze i wszędzie miałeś dla mnie.
Amen.

3. Kochać i służyć Bogu

Bądź błogosławiony, Panie, za twoją miłość i miłosierdzie wobec mnie.
Spraw, abym Ci kochał i służył Ci
i aby Cię kochało i służyło Ci całe stworzenie.
Amen.

4. Prośba o dar miłości

Ogniu, który stale płoniesz i nigdy nie gaśniesz,
Miłości, która nieustannie rozpalasz i nigdy nie stygniesz,
ogarnij mnie, abym Cię miłował.
Kocham Cię, Jezu, z całego mojego serca,
z całej mojej duszy, z całych mych sił.
Chciałbym Cię kochać jeszcze bardziej, i aby Cię wszyscy kochali.
Chciałbym Cię kochać za siebie i za wszystkie Twoje stworzenia.
Dziewico Najświętsza, udziel mi łaski, aby wszyscy się zbawili i nikt
się nie potępił.
Amen.

5. Zjednoczenie z Bogiem

Panie, tak jak woda łączy się z winem w Eucharystii,
tak i ja pragnę zjednoczyć się z Tobą
i ofiarować się z Tobą Najświętszej Trójcy.
Amen.

6. Bóg Ojciec – życie, miłość i nadzieja

Panie mój, Ty jesteś moją miłością, moją czcią,
moją nadzieją, moim schronieniem.
Ty jesteś moim życiem, moją chwałą, moim celem,
moim Mistrzem, moim Ojcem, moją miłością.
Amen.

7. Bóg Opatrzności i Zbawiciel

Dziękuję Ci, Boże, za twoją dobroć,
bo Ty jesteś najważniejszy ze wszystkich środków
potrzebnych do nawrócenia grzeszników.
Błogosławiona niech będzie Twoja Opatrzność,
co zawsze czuwa nade mną.
Teraz i na zawsze śpiewać będę Twoje miłosierdzie.
Amen.

8. Tylko Bóg

Panie, Ty jesteś moją miłością, moją czcią,
moją nadzieją i moim schronieniem.

Ty jesteś moją chwałą i moim celem. Moim Mistrzem, moim Ojcem.
Dopomóż mi, abym nie szukał niczego innego, jak tylko Ciebie,
nie znał niczego innego, jak tylko twoją wolę, by ją wypełnić.
Tylko Ciebie kocham,
tylko w Tobie, przez Ciebie i dla Ciebie kocham innych.
Ty mi wystarczasz.
Spraw, abym Cię kochał tak, jak Ty mnie kochasz,
i jak chcesz, abym Cię kochał.
Amen.

9. Wszystko na chwałę Bożą

Chcę Cię kochać, Boże mój,
z całego mego serca, całym sobą,
z całych mych sił: poświęcam Ci moje myśli, pragnienia,
słowa i działania, to co mam i mogę mieć.
Spraw, abym, to co posiadam, używał ku większej Twojej czci
i na twoją chwałę według twojej woli.
Amen.

10. Prośba do Ducha Świętego

Błagam Cię, Panie, abyś z powodu mojej słabości,
posłał mi Ducha, by oświecił mnie i zapalił w Twojej miłości,
aby mną kierował i prowadził po prostej drodze Jezusa Chrystusa,
i Dziewicy Maryi, Matki Boga i mojej matki.
Amen.

11. Prośba o cnoty

Wierzę, Panie, lecz obym wierzył jeszcze bardziej.
Mam nadzieję, lecz obym zachował ją z większą pewnością.
Miłuję, Panie, lecz obym kochał bardziej gorąco.
Odczuwam ból, Panie, lecz obym czuł go mocniej.
Błagam Cię, Panie, (*powiedz mi*), co chcesz, abym uczynił?
Naucz mnie spełniać twoją wolę, bo Ty jesteś przecież moim Bogiem.
Daj mi trzeźwe serce, abym zważał na Twój lud,
abym umiał rozeznaczyć, co dobre, a co złe.
Ojcze, obdarz mnie pokorą, cichością,
czystością, cierpliwością i miłością.
Ojcze, naucz mnie dobroci, mądrości i dyscypliny.

Ojczy, daj mi twoją miłość z twoją łaską, a będę bogaty nad wyraz.

Boże mój, Jezu mój i wszystko inne.

Żyję na krzyżu i na krzyżu chcę umrzeć.

Pragnę zejść z krzyża, ale nie o sile własnej, lecz innych, gdy dokona się moja ofiara.

Niech nigdy nie zdarzy mi się szukać w niczym innym chwały, jak tylko w krzyżu naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez który świat jest ukrzyżowany dla mnie i ja dla świata.
Amen.

12. Ćwiczenie się w miłości Bożej

Boże mój, bądź na zawsze Bogiem, jakim jesteś:
raduję się, że takim jesteś.

Ty masz nieskończoną moc:

bądź Bogiem Wszechmocnym, jakim jesteś.

Ty masz nieskończoną mądrość:

bądź uwielbiony;

zachowaj nieskończoną mądrość, jaką masz.

Ty masz nieskończoną dobroć, miłość i łaskawość.

Zachowaj, Panie, dobroć,

miłość i łaskawość nieskończoną jaką masz.

Ty, Panie, masz miłosierdzie,

opatrzność i wspaniałomyślność, jaką masz.

Ty, Panie, jesteś chwalebny i błogosławiony bez końca;

bądź chwalebny i błogosławiony jakim jesteś.

Ty, Panie, jesteś Troisty i Jeden,

Ojczy, Synu i Duchu Święty,

trzy odmienne Osoby a tylko jeden Bóg prawdziwy;

Bądź Troisty i Jeden, jakim jesteś.

Jesteś Zbawicielem i chwałą naszą

i wszystkich stworzeń; bądź pochwalony.

Ty, Panie, jesteś Panem wszystkiego.

Ciebie kochają, uwielbiają i służą Ci aniołowie

i błogosławieni w niebie

i ludzie na ziemi;

bądź Panem wszystkich,

i niech wszyscy w niebie i na ziemi Cię kochają,

wychwalają i służą Ci bez końca.

Serce Jezusa, kochaj za mnie Boga.

Serce Maryi, kochaj za mnie Boga.
Serca wszystkich Świętych, kochajcie za mnie Boga.
Wszystkie chóry anielskie, kochajcie za mnie Boga.
Wszystkie stworzenia, kochajcie za mnie Boga.
Boski Ogniu, co zawsze płoniesz i nigdy nie gaśniesz.
Serce Jezusa, co zawsze płoniesz i nigdy nie ochładzasz się,
spraw, aby moje serce nieustannie płonęło w ogniu Boskiej miłości.
Amen.

Modlitwy do Serca Maryi

a) MODLITWY OJCA ZAŁOŻYCIELA

13. Litania klaretyńska z wezwaniami do Maryi

Święta Maryjo, Córko Ojca módl się za nami
Święta Maryjo, Matko Syna
Święta Maryjo, Świątynio Ducha Świętego
Kres i Ukoronowanie Trójcy Świętej
Rozkoszy Boga
Najdoskonalsze dzieło Boże
Poczęta w łasce
W Której jaśnieją wszechmoc, mądrość i dobroć Boga
Poczęta w łasce, utwierdzona w łasce i pełna łaski
Pozbawiona wszelkiej zmyły grzechowej
Najbardziej osobliwe i umiłowane Stworzenie
Oczyszczona i uświęcona w samym poczęciu
Zachowana od jakiegokolwiek winy
Spadkobierczyni nieba
Utwierdzona w łasce
Podniesiona do godności prawie nieskończonej
Pełna łaski
Najczystsza i najbardziej miłująca
Matko Boga i ludzi
Matko Boga Człowieka
Matko prawdziwa
Matko duchowa
Matko pięknej miłości
Matko miłości
Matko łaskawości i miłosierdzia
Matko żyjących
Matko najczulsza

Matko, Mistrzyni i Dyrektorko
Matko, któraś odebrała nas od Boga jako synów
Formatorcko i Przewodniczko Apostołów i misjonarzy
Matko i obrończyni grzeszników
Matko, pokrzepienie, siła i pocieszenie
Rozdzielczyni miłosierdzia
Kanałe łaski
Schronienie opuszczonych
Północy podróżujących
Zdrowie chorych
Tchnienie umierających
Wybawienie poimanych
Obrończyni szczególna
Drabino do nieba
Oknie na raj
Królowo nieba i ziemi
Królowo i Pani łaski
Serce Kościoła
Serce świata chrześcijańskiego

14. Błaganie do Maryi

Dziewico i Matko Boga,
zwróć swoje miłościwe oczy na nas,
którzy jesteśmy na tym łez padole,
i którzy ufamy Tobie jako Twoi synowie.
Dopomóż nam głosić Dobrą Nowinę o Królestwie
w wierności i mocy,
bo wielu jest, którzy przeciwstawiają się jemu
przez wyniosłość władzy, dążenie do bogactwa
lub pragnienie przyjemności.
Posłuż się mną, by współpracować z twoją służbą
w apostołskiej misji.
Amen.

15. Wezwania Maryjne

Bóg Cię pozdrawia, Niepokalana Maryjo, Córko Boga Ojca.
Bóg Cię pozdrawia, Niepokalana Maryjo, Matko Bożego Syna.
Bóg Cię pozdrawia, Niepokalana Maryjo, Świątynio Ducha Świętego.
Bóg Cię pozdrawia, Niepokalana Maryjo,
Matko i Obrończyni grzeszników.

Błogosławiona jesteś między niewiastami.
Ty jesteś chwałą Jeruzalem,
radością Izraela i chwałą naszego ludu.
Ty jesteś schronieniem opuszczonych,
pocieszeniem strapionych, północą pływających.
Ty jesteś zdrowiem chorych,
Oddechem umierających,
bramą do nieba.
Ty jesteś, po Jezusie Chrystusie,
błogosławionym owocem twojego łona,
całą naszą nadzieją.
O łaskawa, o litościwa, o słodka i Niepokalana Maryjo.

16. Matka Pięknej Miłości

Maryjo, Matko moja, Matko Bożej miłości!
Nie proszę o nic więcej, jak tylko o to, co jest Ci najmiłsze
i najłatwiej możesz tego udzielić; proszę Cię o Bożą miłość.
Udziel mi jej, Matko moja.
Matko moja, odczuwam głód i pragnienie miłości.
Dopomóż mi, nasyć mnie.
O, Serce Maryi, kuźnio i narzędzie miłości,
rozpal mnie w miłości Bożej i bliźniego!
Amen.

17. Syn i sługa Maryi

O, Dziewico i Matko Boga!
Dobrze wiesz, że jesteśmy twoimi synami i sługami,
ukształtowanymi przez Ciebie samą
w kuźni twojego miłosierdzia i miłości.
Jesteśmy jak strzała w twojej potężnej dłoni.
Wypuść nas, Matko moja,
przeciw tym, którzy przeciwstawiają się Królestwu Bożemu.
Ufni w Twoje wstawiennictwo,
głosimy Ewangelię
z jedyną bronią jaką Bożego Słowa,
z jedynym tytułem synów twojego Niepokalanego Serca.
Twoje, Matko będzie zwycięstwo.
Amen.

b) MODLITWY ZGROMADZENIA

18. Upodobnienie się do Chrystusa

Panie i Boże nasz,
który wybrałeś na zawsze Dziewicę Maryję
za Matkę twojego Syna i naszą Matkę;
spraw, abyśmy poprzez wierne oddanie się Jej matczynemu Sercu,
jeszcze bardziej upodobnili się do Chrystusa
i współpracowali z Jej matczyną służbą
w apostołskiej misji.
Przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana.
Amen.

19. Wezwania do Dziewicy Maryi oparte na Konstytucjach

O Maryjo, Synowie twojego Niepokalanego Serca,
poprzez twoją posłuszną wiarę i twoją płonąca miłość
głosimy Cię „błogosławioną”
i Cię wzywamy:

– Matko Boga i Matko nasza.

R.: *Błogosławiona jesteś między niewiastami.*

– Matko Jezusa Chrystusa, naszego Pana, posłanego przez Ojca.

– Matko Słowa, które stało się ciałem przez Ducha.

– Matko Syna namaszczonego, by głosić Ewangelię ubogim.

– Założycielko, Patronko i Właścicielko naszego Zgromadzenia.

– Pierwsza uczennico Chrystusa.

– Nasz wzorze w naśladowaniu Jezusa.

– Pierwsza pośród ubogich.

– Służebnico konsekrowana w pełni osobie i dziełu twojego Syna.

– Matko i Nauczycielko misjonarzy.

– Formatoroko Apostołów.

Módlmy się.

Boże Ojczy nasz, dzięki Ci składamy za to,
że nazywamy się i jesteśmy Synami
Niepokalanego Serca Maryi,
spraw, abyśmy z miłością i ufnością czcili naszą Matkę
i Jej się oddawali, aby nas upodobniała do Chrystusa,
i abyśmy współpracowali w Jej matczynej posłudze
w apostołskiej misji, jaką nam raczyłeś powierzyć.

Przez Chrystusa, naszego Pana.
Amen.

20. Modlitwa synowska i apostołska do Serca Maryi

Dziewico i Matko Boga!
Oddaję się Tobie jako Twój syn i sługa.
Poświęcam się twojej matczynej miłości,
abyś uformowała we mnie Jezusa, Syna,
posłanego przez Ojca i namaszczonego przez Ducha Świętego,
aby głosić ubogim Dobrą Nowinę.
Nauczysz mnie zachowywać, jak Ty, Słowo, w sercu,
abym się stał żywą Ewangelią.
Proś Ducha o siłę dla mnie,
abym był świadkiem Chrystusa wśród ludzi.
Rozpal we mnie twoją matczyną miłość,
abym objawił im Ojca,
i by doznali radości bycia synami Boga
w braterskiej komunii Kościoła.
Matko, oto masz twojego syna. Ukształtuj mnie.
Matko, oto masz twojego Syna. Wyślij mnie.
Matko, oto masz twojego syna. Mów przeze mnie.
Kochaj przeze mnie. Strzeż mnie, aby nie stało się tak,
abym głosząc innym Ewangelię, sam został wyłączony z Królestwa.
W Tobie Matko, złożyłem całą nadzieję.
Nigdy nie zostanę zawiedziony.
Amen.

21. Litanie do Serca Maryi

Panie, zmiłuj się nad nami	Panie, zmiłuj się nad nami
Chryste, zmiłuj się nad nami	Chryste, zmiłuj się nad nami
Panie, zmiłuj się nad nami	Panie, zmiłuj się nad nami
Chryste, usłysz nas	Chryste, usłysz nas
Chryste, wysłuchaj nas	Chryste, wysłuchaj nas
Boże, Ojczy niebieski	zmiłuj się nad nami
Boże, Synu, Odkupicielu świata	
Boże, Duchu Święty	
Święta Trójco, jedyny Boże	
Serce Maryi, ukształtowane przez Ojca	módl się za nami
Serce Maryi, najbardziej podobne do Serca Jezusowego	
Serce Maryi, ozdobione wszelkimi darami Ducha Świętego	

Serce Maryi, kochające Ojca miłością córki
Serce Maryi, kochające Syna miłością matki
Serce Maryi, kochające Ducha Świętego miłością oblubienicy
Serce Maryi, zachowujące wiernie słowa i czyny Jezusa
Serce Maryi, przeszyte mieczem boleści
Serce Maryi, przybite do krzyża razem z Chrystusem ukrzyżowanym
Serce Maryi, ożywione radością zmartwychwstania Jezusa
Serce Maryi, wypełnione nową pełnią łaski przyjściem Ducha Świętego
Serce Maryi, mieszkanie Boga, pełna Jego chwały
Serce Maryi, arko przymierza Boga z ludźmi
Serce Maryi, **regazo** Boga i ludzi
Serce Maryi, przynoszące zbawienie światu
Serce Maryi, zawsze Niepokalane
Serce Maryi, pełne łaski
Serce Maryi, błogosławione między wszystkimi sercami
Serce Maryi, otchłani pokory
Serce Maryi, tronie miłosierdzia
Serce Maryi, kuźnio Bożej miłości
Serce Maryi, uzyskujące łaskę dla grzeszników
Serce Maryi, niezwykła skała wiary
Serce Maryi, źródło doskonałej przyjaźni
Serce Maryi, podpora Kościoła w jego drodze ku Ojcu
Serce Maryi, kuźnio miłości upodabniającej nas z Jezusem
Serce Maryi, Matko i formatorko nasza
Serce Maryi, pociecho utrapionych
Serce Maryi, schronienie grzeszników
Serce Maryi, pomocy umierających
Serce Maryi, nadziejo świata
Serce Maryi, Pani ser naszych
Serce Maryi, Królowo pokoju
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata przebacz nam, Panie
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata wysłuchaj nas, Panie
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata zmiłuj się nad nami

V.: Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko.

R.: Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się:

Panie, nasz Boże,
który uczyniłeś z Niepokalanego Serca Maryi
mieszkaniem dla twojego Syna
i sanktuarium Ducha Świętego,
daj nam serce czyste i uległe,
abyśmy, zawsze poddani twojej woli,

miłowali Cię ponad wszystko
i pomagali braciom w ich potrzebach.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

22. Dziękczynienie za pośrednictwem Serca Maryi

Dzięki Ci składamy, Ojcze Święty,
bo obdarzyłeś Dziewicę Maryję Sercem mądrym i uległym,
gotowym zawsze dziękować Ci,
Serce nowe i pokorne,
aby zapisać w nim prawo nowego Przymierza;
Serce proste i czyste,
co uczyniło Ją godną począć dziewiczo twojego Syna
i uzdolnił Ją do kontemplowania Ciebie na wieki;
Serce mocne i otwarte,
by przetrzymać w sile miecz boleści,
i oczekiwać, pełna wiary, zmartwychwstania twojego Syna.
Daj nam serce mądre i uległe, nowe i pokorne,
proste i czyste, mocne i dyspozycyjne,
abyśmy Ją naśladowali i współpracowali z największą wiernością
w twoim dziele zbawienia.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

23. Oddanie się Sercu Maryi

Matko naszego Pana, Serce Maryi!
Ty, któraś stanęła u początku naszego Zgromadzenia jako Założycielka,
bądź zawsze naszym natchnieniem,
i sercem naszego Zgromadzenia,
które potrzebuje kontemplacji i nowych ideałów,
w tym świecie, tak mocno umiłowanym przez Ojca
i tak silnie dotkniętym przez niewiarę i niesprawiedliwość;
mów przez nas
i dawaj świadectwo naszym życiem
o orędziu Bożego królestwa.
Matko naszego Pana,
módl się, zstąpił na nas Duch, tchnienie nowego świata.
Matko, swoim Sercem módl się za nami
i wstawiaj się za nami!
Amen.

24. Ofiarowanie się Sercu Maryi

Dziewico i Matko Boga,
oddaję się twojej matczynej miłości,
abyś uformowała we mnie.....

25. Serce Maryi

Panie, Boże nasz,
Ty wybrałeś Maryję, zawsze Dziewicę
na Matkę twojego Syna i naszą Matkę:
Spraw, abyśmy przez wierne oddanie się Jej matczynemu Sercu,
w pełni upodobnili się do Chrystusa
i, przynagleni Jego miłością,
hojniej poświęcili się głoszeniu Ewangelii wszystkim ludziom.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

26. Matka i Mistrzynie Misjonarzy

Maryjo, Matko i Mistrzynie Misjonarzy,
wstawiaj się przed Ojcem za nami,
abyśmy, jako synowie twojego Serca,
umieli stawać się jak Jezus
i byli ludźmi uniwersalnymi,
o oczach przenikających i uszach nastawionych
na pilne potrzeby świata.
Abyśmy, jak Ty,
byli ludźmi miłosierdzia,
czułości i współczucia.
Abyśmy otwierali się zawsze na nowe horyzonty misjonarskie,
dyspozycyjni akceptować to, co odmienne.
Niech apostołska miłość, wypływająca z kuźni twojego Serca
pobudza nas zawsze,
i tam, gdzie Duch nas posyła.
Amen.

27. Wezwania do Maryi Matki Kościoła

Dziewico Maryjo, Matko Kościoła,
oddajemy Ci cały Kościół.
Pamiętaj o wszystkich Twych synach;
wspomóż ich modlitwy przed Bogiem;
zachowaj w mocy ich wiarę; umacniaj ich nadzieję
i pomnażaj ich miłość.
Polecamy twojemu Niepokalanemu Sercu
cały rodzaj ludzki:
prowadź go ku poznaniu jedyne go i prawdziwego zbawiciela,
Jezusa Chrystusa;
oddal od niego karę za grzechy;
udziel całemu światu pokoju w prawdzie,
w sprawiedliwości, w wolności i miłości.
Spraw, aby cały Kościół
wznosił ku Bogu miłosierdzia
hymn uwielbienia, wdzięczności i radości,
wielkie bowiem rzeczy uczył Bóg przez ciebie,
o łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo.
Amen.

28. Akty strzeliste

Niepokalane Serce Maryi
R.: Bądź naszym ratunkiem.

Serce Maryi
R.: Wstawiaj się za nami.

O Maryjo, serce Kościoła
R.: Módl się za nami.

Matko i formatorko apostołów
R.: Módl się za nami.

O wierne Serce Maryi
R.: wstawiaj się za nami.

3. Modlitwy za wstawiennictwem Ojca Założyciela

29. Założyciel i wzór

Panie, Boże nasz,
Ty wybrałeś św. Antoniego Marię Klareta
na Założyciela naszej Rodziny,
i sprawiłeś, że płonął miłością,
radował się w oszczerstwach i niedostatkach;
udzielaj nam, łaskawie,
abyśmy, byli wierni jego nauce,
głosili twoją chwałę na całym świecie
i szukali zawsze z gorliwością
zbawienia wszystkich ludzi.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

30. Wierni duchowi Założyciela

Boże, Ojczy nasz,
Ty udzieliłeś św. Antoniemu Marii Klarecie
płonącej i synowskiej miłości do Najświętszego Sakramentu
i do Niepokalanego Serca Maryi,
aby uczynił w Kościele
wielkie rzeczy na chwałę Bożą
i zbawienie dusz;
wspomóż nas,
abyśmy, płonął tą samą miłością,
i kontynuując skutecznie jego dzieło ewangelizacji,
zasłużyli na życie i śmierć w Zgromadzeniu
jako godni Synowie Niepokalanego Serca Maryi.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

31. Aby kontynuować dzieło Założyciela

Boże,
Ty sprawiłeś, że św. Antoni Maria Klaret, nasz Ojciec,
stał się gorliwym apostołem Bożej chwały i zbawienia ludzi;
udziel nam, prosimy, tej miłości, która rozpałała jego serce,
abyśmy intensywnie i skutecznie kontynuowali
jego apostołskie dzieło.
Spraw, aby przybyło jeszcze więcej jego synów
dla rozszerzania królestwa Jezusa Chrystusa,
i abyśmy w chwili naszej śmierci

byli uznani za „wierne sługi” Chrystusa i Ewangelii.
Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

4. Modlitwy w intencji Zgromadzenia

1. Tożsamość klaretyńska i powołanie

a) MODLITWY OJCA ZAŁOŻYCIELA

32. Magnificat powołaniowe

Boże mój! Bądź błogosławiony
za to, że wybrałeś nas, Twoje pokorne sługi,
na synów Niepokalanego Serca twojej Matki.
Matko najbardziej błogosławiona,
wychwalamy Cię za delikatność twojego Niepokalanego Serca
i za to, że wybrałaś nas za swoich Synów.
Spraw Matko nasza, abyśmy odpowiedzieli na twoją dobroć;
i byli każdego dnia bardziej pokorni, bardziej gorliwi
i bardziej żarliwi w trosce o zbawienie dusz.
Amen.

33. Modlitwa klaretyna

Spraw, Panie,
abyśmy, jako Misjonarze Synowie Niepokalanego Serca Maryi,
płonęli miłością i ogarniali nią wszystko, gdziekolwiek będziemy.
Abyśmy skutecznie pragnęli na wszystkie sposoby
zapalić cały świat ogniem Bożej miłości.
Niech nic i nikt nas nie odstrasza.
Abyśmy radowali się w niedostatkach,
umieli podejmować wysiłki, przyjmować cierpienia,
chętnie przyjmowali oszczerstwa,
cieszyli się w mękach i boleściach
i chlubilili się z krzyża Chrystusowego.
Abyśmy myśleli tylko o tym, jak lepiej naśladować Jezusa Chrystusa
w modlitwie, pracy i cierpieniu,
starając się zawsze i tylko o większą chwałę Boga,
i zbawienie dusz.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

b) MODLITWY ZGROMADZENIA

34. Modlitwa w rocznicę Zgromadzenia

Boże,
Ty obdarzyłeś św. Antoniego Marię Klareta, naszego Ojca,
ogniem miłości
i apostołską gorliwością
o zbawienie ludzi całego świata.
Od dzieciństwa prowadziłeś go
do głębszego poznania tajemnicy Chrystusa.
Przynaglony miłością,
oddał się głoszeniu Ewangelii,
był cierpliwy w pracy i oszczerstwach
i przypieczętował swoje życie krwią i wygnaniem.
Dla kontynuowania swojego dzieła,
i poprzez interwencję Dziewicy Maryi,
założył nasze Zgromadzenie i zostawił nam swojego ducha.
Dziś, wspominając nasze początki w Kościele,
prosimy Cię, za wstawiennictwem naszej Matki,
abyś uczynił nas wiernymi jego synami w posłudze Słowa,
aby jego serce wciąż było dla nas **un cayado** ufności;
błogosław rodzinę klaretyńską nowymi powołaniami
i obdarz nas wszystkich, którzy nazywamy się i jesteśmy
synami Niepokalanego Serca Maryi
i pracujemy dla chwały Bożej w Kościele,
wytrwałą miłością do Jezusa.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

35. W intencji naszego Zgromadzenia

V.: Spójrz z nieba na nasze Zgromadzenie i nawiedź je, Panie.
R.: Zachowaj je, podtrzymuj i ubogacaj bez miary.

V.: Wspomnij, Panie każdego z nas.
R.: Ześlij nam swoje światło i twoją prawdę.

V.: Obdarz nas życiem, abyśmy wzywali twojego imienia.
R.: A wypełnimy misję głoszenia Ewangelii wszystkim ludziom.

Módlmy się:
Prosimy Cię, Panie,
za wstawiennictwem Niepokalanego Serca Maryi,
abyś uchronił nasze Zgromadzenie od wszelkiego zła,
byśmy, w duchu pokory i oddania,
jak św. Antoni Maria Klaret,
poświęcili się twojemu planowi zbawienia ludzi.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

36. Za Zgromadzenie

V.: Święta Maryjo

R.: Módl się za nami

V.: Święty Michale i wszyscy Święci Aniołowie

R.: Módlcie się za nami

V.: Święty Józefie

R.: Módl się za nami

V.: Święci Apostołowie

R.: Módlcie się za nami

V.: Święty Alfonsie Mario Liguori

R.: Módl się za nami

V.: Święty Ignacy Loyolo

R.: Módl się za nami

V.: Święty Franciszku Ksawery

R.: Módl się za nami

V.: Święty Wincenty a Paulo

R.: Módl się za nami

V.: Święty Antoni Mario Klarecie

R.: Módl się za nami

V.: Święta Tereso do Jezusa

R.: Módl się za nami

V.: Święta Katarzyno Sieneńska

R.: Módl się za nami

V.: Błogosławieni Męczennicy Klaretyńscy

R.: Módlcie się za nami

V.: Wszyscy Święci i Święte Boże

R.: Módlcie się za nami

V.: Pamiętaj Panie o swoim Zgromadzeniu

R.: Które przyjąłeś za swoje od początku

V.: Niech wypełni swoją misję głoszenia Ewangelii

R.: Aby wszyscy ludzie osiągnęli zbawienie

V.: Prosimy Cię, abyś pospieszył z pomocą twoim sługom

R.: Których odkupiłeś swoją drogocenną Krwią

V.: Zbaw Panie swoje Zgromadzenie

R.: Bądź jego pasterzem i prowadź je zawsze

V.: Zmiłuj się nad nami, Panie

R.: Zmiłuj się nad nami

V.: Miej miłosierdzie nad nami

R.: Bo oczekujemy go od Ciebie

V.: Panie, wysłuchaj naszej modlitwy

R.: Niech dojdzie do Ciebie nasze błaganie

V.: Pan z wami

R.: I z duchem twoim

Módlmy się:

Prosimy Cię, Panie,
za wstawianictwem Najświętszej Maryi Panny,
abyś uwolnił nasze Zgromadzenie od wszelkiego zła,
obdarz obficie łaską twoich synów,
i napełnił ich duchem,
aby zawsze mieli upodobanie w prawdzie.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

37. Modlitwa za Zgromadzenie

Ojciec dobroci i miłosierdzia,
chwalimy Cię i błogosławimy
za ubogacenie Kościoła
stylem świętości i apostołatu
w osobie świętego Antoniego Marii Klareta,
naszego Założyciela i Ojca.
Błagamy Cię pokornie:
poślij nowych misjonarzy do naszego Zgromadzenia
i ześlij swojego Ducha na tych, których wybrałeś.
Umocnij nas wszystkich w misjonarskim powołaniu,
i spraw, abyśmy przynagleni miłością do Chrystusa,
jako prawdziwi Synowie Niepokalanego Serca Maryi,
głosili wszystkim ludziom
Dobrą Nowinę o Królestwie.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

38. O odnowę ducha klaretyńskiego

Odnów Panie ducha naszego Zgromadzenia,
którym rozпалиłeś świętego Antoniego Marii Klareta,
naszego Ojca,
abyśmy ożywieni jego miłością,
pokochali to, co on ukochał
i wprowadzali w życie to, czego nas nauczył.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

39. Wierni ewangelizatorzy

Ty, Panie,
sprawiłeś miłosciwie,
że Twoje Słowo stało się ciałem w łonie Dziewicy Maryi;
udziel nam łaski zachowywania go w naszych sercach,
abyśmy zawsze byli wiernymi sługami
w głoszeniu Jego Dobrej Nowiny o zbawieniu.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

40. Konstytucje

Ojczy, Ty obdarzyłeś nas łaską naśladowania Jezusa i głoszenia Królestwa wśród ludzi na wzór św. Antoniego Marii Klareta i jego uczniów. Wspomóż nas, byśmy zachowywali z całą możliwą starannością Konstytucje, jako naszą drogę Ewangelii. Naucz nas słuchać twojego Słowa z uległością, jak słuchała go Twoja Matka, abyśmy byli wiernymi Synami Jej Serca, i współpracownikami w Jej matczynym dziele apostołskiej misji. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

41. Dziękczynienie za powołanie

Dzięki Ci składam, o Matko moja, za moje powołanie. Daj mi łaskę bycia mu wiernym przez całe me bytowanie. Amen.

42. Definicja Misjonarza Klaretyna

V.: Panie Boże, przez wstawiennictwo Niepokalanego Serca Maryi, wzbudź w nas ducha miłości, abyśmy nią płonęli i ogarniali wszystko, gdzie będziemy przechodzić.

R.: Amen.

V.: I abyśmy skuteczni pragnęli starali się wszystkimi sposobami zapalić cały świat ogniem Boskiej miłości.

R.: Amen.

V.: Panie Boże, Za wstawiennictwem Niepokalanego Serca Maryi, wzbudź w nas ducha mocy, aby nic nas nie odstraszało, byśmy cieszyli się w niedostatkach i podejmowali odważnie posługę.

R.: Amen.

V.: Abyśmy z radością przyjmowali cierpienia, mieli upodobanie w oszczerstwach i radowali się w mękach.

R.: Amen.

V.: Panie Boże, za wstawiennictwem Niepokalanego Serca Maryi, wzbudź w nas misjonarskiego ducha, który ożywił twój Syna, Jezusa, abyśmy nie myśleli o niczym innym, jak tylko, jak naśladować go w modlitwie, pracy i cierpieniu.

R.: Amen.

V.: I abyśmy, jak Jezus, starali się jedynie i zawsze o większą Twą chwałę i zbawieniu ludzi.

R.: Amen.

43. Wyznanie tożsamości klaretyńskiej

Wierzmy, że Duch Święty zwołał nas w Kościele przez św. Antoniego Marię Klaretę, abyśmy, jako Zgromadzenia, nazywali się i byli Misjonarzami Synami Niepokalanego Serca Maryi. Wierzmy, że Ojciec wzywa nas, byśmy żyli autentycznie i dawali świadectwo tajemnicy i misji apostoelskiej Jego Syna przez braterstwo ewangelizowane i ewangelizujące. Nie są to nasze, lecz Jego plany, abyśmy byli prawdziwymi uczniami Chrystusa. Miłość, która kształtuje nasze braterskie życie pragniemy coraz bardziej zaznaczać w Eucharystii. Wierzmy, że Maryja jest u początku naszego powołania i spełnia swoją matczyną posługę, upodabniając nasze życie z życiem Chrystusa, Jej Syna. W Jej Matczynym Sercu formują się apostołowie Zgromadzenia. A Jej obecność w nas jest ewangelizacyjnym impulsem i miłosierną miłością, która przemienia i ożywia wierzących. Wierzmy, że Ojciec Klaret został wybrany i dany nam przez Boga jako nasz wzór i model misjonarza dla posługi Ewangelii w powszechnym Kościele. Wierzmy, że nasze wspólne powołanie-misja jest naśladowaniem w doskonałej wierności i absolutnej dyspozycyjności,

Chrystusowi i Kościołowi,
zgodnie w ewangelicznymi wymaganiami,
którymi żył nasz Założyciel i Ojciec,
i są przekazywane przez naszych starszych braci.
Wierzimy, że Duch Jezusa zmartwychwstały
namaszcza nas jak proroków, by głosić Dobrą Nowinę ubogim,
i abyśmy, przynagleni tą samą ofiarną i zbawczą miłością,
ogarniali nią wszystko, gdzie przejdziemy.
wierzimy, że zostaliśmy wezwani,
jako dzielni współpracownicy Ojca Świętego i Biskupów
w posłudze Słowa, by rozszerzać Boże królestwo w świecie.
Dlatego, stosując wszystkie możliwe środki,
pragniemy odpowiedzieć na to,
co najpilniejsze, najbardziej odpowiednie i skuteczne.
Wierzimy, że Zgromadzenie jest dziełem Bożym,
i że Jezus i Maryją nigdy go nie opuszczą,
wzbudzając powołania i obdarzając ich Duchem,
abyśmy, przeżywając w braterstwie
tę samą konsekrację i misję,
wychwalali Ojca,
przedłużali świadectwo eklezjalnej wspólnoty
i czyni skuteczną ewangelizacyjną posługę.
Wierzimy w to, Panie. Przymnóż nam wiary.

44. Klaretyn i jego duchowość

Jako że nasza misja ewangelizatorów nie może być rozumiana ani przeżywana bez duchowości scentralizowanej w naśladowaniu Jezusa, Syna Bożego, czując się Jego synami, błagamy go mówiąc:

Naucz nas być w sprawach Ojca.

Panie Jezus, Ty nas zapraszasz do życia naszą duchowością w perspektywie misji,

- wspomóż nas, aby nasze wymagania i kierunki ewangelizacji, wypływały z naszej duchowości.

Panie Jezus, Ty zapraszasz nas do upodobnienia się z Tobą w duchowości misjonarskiej, prorockiej, inkulturacyjnej i ewangelizacyjnej,

- obudź w nas postawy dyspozycyjności, gotowości i uległości Duchowi.

Panie Jezus, Ty nas wzywasz, byśmy byli sługami Słowa pośród naszego ludu potrzebującego ewangelizacji,

- wspomóż nas, by Słowo to zajęło naczelne miejsce w naszej modlitwie, medytacji i kontemplacji.

Panie Jezus, Słowo ostateczne Ojca dla swoich dzieci,

- zachowaj nas w postawie słuchania tego Słowa i odczytywania go w świetle wydarzeń, które towarzyszą naszej misjonarskiej postudze.

Panie Jezus, Ty doświadczyłeś kuszenia,

- umocnij naszego ducha, abyśmy nie ulegali przeciętności, powierzchowności, przyjemności i rutynie.

Panie Jezus, Chlebie Życia, Ty uczysz nas utożsamiać się z Tobą,

- spraw, abyśmy, przeżywając Misterium eucharystyczne w ciągu dnia, uzdolnili się, jak Klaret, do przeciwstawienia się złu w naszym życiu.

Panie Jezus, Ty wskazujesz nam i polecasz wytrwałą modlitwę,

- wspomóż nas, byśmy z większym zaangażowaniem podchodzili do modlitwy osobistej i wspólnotowej.

Panie Jezu, Ty nam dałeś Maryję za Matkę, Założycielkę naszego Zgromadzenia oraz wzór naśladowania Ciebie,

- naucz nas pogłębiać maryjny charakter naszej duchowości, przeżywając go i wyrażając konkretnymi czynami.

2. Rady ewangeliczne i cnoty apostołskie

a) MODLITWY OJCA ZAŁOŻYCIELA

45. Miłość apostołska

Boże mój!

Daj mi apostołską miłość,
abym wypełniał wszystko z mocą i delikatnością,
z łagodnością i miłością.

Amen.

46. Praktyka cnót

Panie Jezus, daj mi łaskę wiernego naśladowania Ciebie
we wszystkich cnotach.

W Tobie wszystko mogę, a bez Ciebie nic nie potrafię.

Amen.

47. Ubóstwo

Zbawicielu nasz,
Ty stałeś się ubogim,
i zechciałeś narodzić się ubogim,
żyć ubogo i umrzeć w największym ubóstwie.
Spraw, abyśmy, my – Twoi misjonarze,
poznali wartość ubóstwa,
abyśmy je pokochali wprowadzali w życie, tak jak nas nauczasz,
czynem i słowem;
abyśmy, na wzór Apostołów,
pozostawili wszystko dla naśladowania Ciebie w głoszeniu Ewangelii.
Amen.

48. Łagodność

Boże mój!
daj mi dyskretną i roztropną gorliwość,
abym we wszystkim działał z siłą i łagodnością,
z łagodnością i dobrze.
Wspomóż mnie, abym we wszystkim zachowywał
świętą roztropność,
karmioną studium,
umacnianą wiekiem,
rozjaśnianą dialogiem
i urzeczywistniającą się doświadczeniem wydarzeń.
Amen.

49. Umartwienie

O Boże!
wiem, że trudy, cierpienia i praca
są dewizą apostoła.
Z pomocą Twojej łaski obejmuję je.
Pomóż mi, Panie,
abym pił z kielicha wewnętrznych trudów
i przyjął chrzest trudów zewnętrznych.
Spraw, abym w niczym nie miał upodobania,
jak tylko w Krzyżu, na którym Ty jesteś przybity dla mnie.

Amen.

b) MODLITWY ZGROMADZENIA

50. Nasza konsekracja

Boże, Ojcze mój,
odpowiadając na Twoje wezwanie,
chcę ze wszystkich sił,
aby wypełniała się zawsze Twoja wola.
Pragnę z całego serca poświęcić się w pełni Tobie,
idąc za Jezusem, jak Apostołowie,
aby wszyscy ludzie mieli życie w obfitości.
Poruszony Duchem Świętym
odnawiam moje oddanie się Tobie, Ojcze,
abyś mnie ukształtował na wzór i podobieństwo
twojego Syna Jezusa.
Ufając w macierzyńską pomoc
Niepokalanego Serca Maryi,
przyrzekam Ci żyć w tej wspólnocie życia apostołskiego,
w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie,
zachowując Konstytucje naszego Zgromadzenia
z całą możliwą starannością.
Namaść mnie, Ojcze Święty, twoim Duchem świętości,
abym w posłudze Słowa
był wierny charyzmatowi św. Antoniego Marii Klareta
i osiągnął doskonałość w przykazaniu miłości.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

51. Utożsamienie się z Chrystusem

Dzięki Ci składamy, Ojcze, bo namaściłeś nas przez Ducha
i uczyniłeś nas uczestnikami pełni Chrystusa, twojego Syna.
Bądź błogosławiony za to, że wezwałeś nas do naśladowania Go
i do współpracy z Nim w dziele, jakie Mu powierzyłeś.
Prosimy Cię, przeniknięci Duchem,
abyśmy nie żyli my,
lecz, aby żył w nas naprawdę Chrystus,
abyśmy stali się przez to użytecznymi narzędziami
w głoszeniu Królestwa niebieskiego.
Abyśmy umieli upodobnić się do Niego

w naszej wspólnocie misjonarskiej,
według właściwego nam charyzmatu w Kościele.
Ty, który żyjesz i królujesz, przez wszystkie wieki, wieków.
Amen.

52. Upodobnienie się do Jezusa Chrystusa

Módlmy się do Boga Ojca, który nas namaścił Duchem i uczynił nas uczestnikami pełni Jego Syna Jezusa Chrystusa:
Uświęć twoich braci, Panie.

Abyśmy dali się posiąść łasce, byśmy już nie żyli my, lecz aby żył w nas Chrystus, po to, by stać się dobrymi narzędziami w głoszeniu Królestwa. Módlmy się.

Abyśmy, przynagleni jak Jezus miłością do Ojca i do ludzi, starali się ze wszystkich naszych sił, aby Bóg był bardziej kochany, znany, i aby Mu służyło wszelkie stworzenie. Módlmy się.

Abyśmy oddawali chwałę Panu przez wszystkie dary, jakie pragniemy otrzymać, i aby przyniosły one obfity owoc. Módlmy się.

Abyśmy nie lękali się wyznawać naszych braków i błędów, prosząc o przebaczenie naszych braci, okazując im miłość i służąc pośród nich. Módlmy się.

Abyśmy starali się osiągnąć łagodność, którą proponuje nam Ewangelia, jako znak naszego powołania apostołskiego. Módlmy się.

Abyśmy, jako obcy i przychodni powstrzymywali się od złych pragnień, zachowując z wielką ostrożnością nasze zmysły, wychwalając Boga i odzwierciedlając Jego świętość w naszych ciałach. Módlmy się.

Aby nasi chorzy umieli znosić choroby z pokorą i poddaniem woli Bożej, wiedząc, że swoimi słabościami dopełniają braków cierpień Chrystusowych. Módlmy się.

53. Dar czystości

Błogosławimy Cię, Boże, za dar czystości,
jakiego nam udzieliłeś dla Królestwa niebieskiego,
przez który możemy poświęcić się z całego serca

sprawom Ojca,
naśladując twój Syna Jezusa Chrystusa
i na wzór Dziewicy Maryi.
Pokornie prosimy Cię, Panie, o twoją pomoc,
abyśmy umieli panować nad inklinacjami naszej natury,
a otrzymawszy z radością dar czystości,
dbali o niego z największą troską.
Amen.

54. Czystość

Błogosławiony bądź, Panie,
bo poprzez dar czystości dla Królestwa niebieskiego,
objawia się moc twojej chwały
w kruchości naszej natury,
dla przybliżenia w ludziach nadziei życia wiecznego.
Spraw, aby czystość, którą ślubujemy,
sprzyjała nowej komunii braterstwa w Chrystusie
i budowała wspólnotę,
która nie opiera się ni na ciele, ni na krwi,
lecz na twojej woli.
I, jako znak doskonałej miłości,
przemieni się w szczególne źródło
płodności duchowej dla świata,
i zapali w nas miłość ku Tobie i do wszystkich ludzi.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

55. Ty, będąc bogatym

Ty, będąc bogatym,
stałeś się ubogim dla nas,
abyśmy sami się ubogacili.
Poświęcając się głoszeniu Dobrej Nowiny o Królestwie,
nie miałeś miejsca, gdzie by głowę złożyć.
Daj nam udział w twoim ubóstwie,
abyśmy przypominali ludziom o dobrach przyszłego świata,
żyli jak Maryja – pierwsza wśród ubogich Pana,
i na podobieństwo Apostołów, którzy opuścili wszystko,
poszli za Tobą.
Ty, który żyjesz i królujesz, przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

56. Szukać najpierw królestwa Bożego

Prosimy Cię, Panie,
abyśmy, podkładając całą ufność w Tobie,
a nigdy w sile i bogactwie,
szukali nade wszystko Królestwa, które należy do ubogich.
Amen.

57. Komunia dóbr

Spraw, Panie,
abyśmy poprzez nasze dobrowolne ubóstwo,
budowali wspólnotę braterską
w jedności serc i ducha,
wyrażając ją w komunii dóbr
duchowych i materialnych z ubogimi i w służbie dla nich.
Amen.

58. Ubóstwo

Dzięki Ci składamy, Ojczy Świety,
bo zechciałeś ujawnić nam wartość ubóstwa
i błogosławieństwo dla tych,
którzy nie pokładają ufności w bogactwach.
Spraw, aby całe nasze życie i działalność
były naznaczone duchem ubóstwa.
Abyśmy byli ubodzy w czynie i duchem
i poczuli się do obowiązku wspólnej pracy,
dzieląc życie z ubogimi.
Abyśmy nasze dobra umieli oddawać do dyspozycji innym
i cieszyli się, kiedy doświadczamy skutków ubóstwa,
nie tracąc ufności w twoją opatrzność.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

59. Aby czynić twoją wolę

Aby czynić twoją wolę, Ojczy, posłałeś nam swojego Syna Jezusa.
Za przykładem Najświętszej Dziewicy,

która poświęciła się całkowicie jako służebnica Pana
dziełu Syna,
ofiarujemy Ci dobrowolnie całe nasze życie,
aby upodobnić się do Chrystusa,
który stał się posłuszny aż po śmierć na krzyżu,
i zjednoczyć się we wszystkim z twoją zbawczą wolą.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

60. Posłuszni w misji

Dzieląc to samo powołanie,
pragniemy wspólnie szukać twojej woli, Panie,
aby wypełniać naszą misję w Kościele.
Oświeć tych, którzy ukazują jedność miłości
i misji we wspólnotcie,
aby rozszerzali do współpracy wszystkich
dla dobra Kościoła i Zgromadzenia,
i spraw, abyśmy wszyscy, poruszeni miłością,
umieli być posłuszni doskonale.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

61. Posłuszeństwo

Dzięki Ci składamy, Ojcze,
bo udzielasz nam daru
decydowania swoim życiem w wolności,
i nas pobudzasz do ofiarowania go w mocy twojego Ducha.
Dzięki Ci składamy, bo nas powołałeś do
upodobnienia się z twoim Synem Jezusem Chrystusem
w Jego posłuszeństwie aż do śmierci krzyżowej.
Błogosławiony bądź za to, że zechciałeś,
abyśmy w Nim uczestniczyli w twojej zbawczej woli.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

62. Posłuszeństwo w komunii

Spraw, Panie,
abyśmy szukali i spełniali razem twoją wolę

dla wypełnienia wspólnej misji,
jaką mamy w Kościele.
Spraw, abyśmy w poszukiwaniu i wypełnianiu twojej woli,
zobowiązali się ofiarować pomoc naszym braciom
modlitwą, radą i braterskim dialogiem.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

63. Modlitwa w intencji przełożonych

Umocnij, Panie, naszych Przełożonych,
aby szukali nade wszystko twojej woli,
pełnili władzę zgodnie z Konstytucjami
i w duchu służby,
oddając swe życie za braci.
Udziel nam wszystkim łaski posłuszeństwa tobie,
abyśmy poruszeni miłością, gotową i doskonałą,
poddani byli ludziom dla Ciebie.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

64. Dyspozycyjność

Obdarz nas, Panie, darem dyspozycyjności,
by móc być posłanym do każdego miejsca na świecie,
by wszystkie nasze siły wykorzystać w posłudze,
jaką zleca nam Zgromadzenie.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

65. Naśladować modlitwę Jezusa

Boże wszechmocny i wieczny,
Ty zechciałeś włączyć nas
w dzieło misjonarskie Chrystusa:
otwórz nasze serca,
abyśmy przemienili się w Ewangelię,
i daj nam stałość, abyśmy Go naśladowali
w wytrwałej modlitwie.
Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

66. Pogłębienie miłości

Ojcze miłosierny,
daj nam, aby miłość Chrystusowa nas przynaglała
do tej samej miłości, jaką Ty sam nas obdarzasz,
i abyśmy w mocy ducha
byli gotowi umierać każdego dnia
za braci.

Spraw, żebyśmy, jako obcy i pielgrzymi,
powstrzymywali się od pragnień ciała,
strzegli starannie i z troską nasze zmysły,
i cieszyli się we wszelkich przeciwnościach.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

67. Miłość Chrystusowa przynagla nas

Ojcze Święty,
Jezus Chrystus, przynaglony gorącą miłością ku Tobie
i ku ludziom,
oddał się posłudze i wydał się na mękę, aż po śmierć.
Daj nam, prosimy, apostołską miłość i radość w Duchu,
abyśmy osiągnęli to, by wszyscy ludzie
lepiej Cię poznali, bardziej Cię kochali i służyli Ci,
i aby osiągnęli błogosławieństwo twojego Królestwa.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

3. Wspólnota

68. Prośba do Ojca

Ty, Ojcze,
właść w nasze serca
miłość ku tobie i ku ludziom przez Ducha Świętego,
aby nas upodobniła do Chrystusa i umocniła naszą komunię.
Prosimy Cię, abyśmy umieli przyjąć ten twój dar tak,
żeby całe nasze misjonarskie życie
było realizowane i naznaczone tą miłością,
i abyśmy osiągnęli we wspólnocie misjonarskiej

pełnię osobistą, do jakiej Ty nas powołujesz.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

69. Modlitwa za wspólnotę

Dzięki Ci składamy, Ojcze Święty,
za to, że zgromadziłeś nas w tej wspólnocie,
gdzie chcesz, abyśmy rozpoczęli głosić twoje Królestwo
życiem doskonale konsekrowanym
i zdecydowanym oddaniem się na służbę Ewangelii.
Chcemy głosić całym naszym życiem i działaniem,
jako prawdziwi Synowie Niepokalanego Serca Maryi,
wspaniałe rzeczy twojej miłości wśród ludzi.
Odnawiamy nasze postanowienie bycia lepszymi każdego dnia,
wzajemnej pomocy w naśladowaniu twojego Syna,
sprzyjać natchnieniom twojego Świętego Ducha,
i współpracować w wypełnianiu misji,
jaką nam powierzyłeś w Kościele.
Nie pozwól, Panie, aby ta dobra wola
zatraciła się nieopatrzenie
przez egoizm, rutynę lub niestałość.
Ożyw wiarę i nadzieję w tej apostołskiej wspólnocie
wówczas, kiedy odkryjemy w niej nieuniknione różnice,
i otwórz nasze serca na potrzebne przebaczenie.
Mając świadomość naszej słabości,
prosimy Cię, abyśmy mieli wzgląd na twoją łaskę:
by nieustanna medytacja twojego Słowa nas odbudowuje,
a braterskie życie nas ożywia
do dania takiego świadectwa miłości,
którego świat potrzebuje, by uwierzyć,
i aby potrzeby najbardziej ubogich
nas pobudzały do wyjścia z samych siebie,
i nas przymuszały do stałej pracy dla.
Polecamy się Maryi, Matce Jezusa,
która jest przykładem życia konsekrowanego,
żeby nas formowała w swoim Sercu
i uczyła nas kroczyć drogą doskonałości
i apostołskiej posługi,
jaką św. Antoni Maria Klaret, swoim życiem i nauką,
nam wyznaczył w Kościele i w świecie.
Przypieczętuj, Panie, twoją odwieczną wiernością to,
co jest teraz naszym najszczerzym pragnieniem.

Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

70. Miłość braterska

Pokornie prosimy Cię, Panie, Boże nasz,
abyś nas, którzy dzielimy ducha twojego sługi Antoniego Klareta,
zjednoczył jednym sercem tak,
byśmy zgodni we wzajemnej miłości,
mogli być świadkami miłości twojej wśród ludzi.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

71. Modlitwa za moją wspólnotę

Ojcze, dziś chcę prosić Cię
za moich braci ze wspólnoty

.....

4. Misja

a) MODLITWY OJCA ZAŁOŹYCIELA

72. Modlitwa apostołska

Boże mój i Ojcze mój!
oby Cię poznano i dano poznać;
oby Cię kochano i dano pokochać;
oby Ci służono i dano Ci służyć;
oby Cię chwalono i by Cię chwali całe stworzenie.
Spraw, Ojcze mój, żeby wszyscy grzesznicy się nawrócili,
żeby wszyscy sprawiedliwi wytrwali w łasce
i żebyśmy wszyscy osiągnęli chwałę wieczną.
Amen.

73. Poznać Boga, aby Mu służyć

Daj mi, Panie,
żeby wszyscy poznali twoją dobroć i bliskość,
aby Cię kochano i służono Ci z całą wiernością,

bo Ty jesteś dobry i twoje miłosierdzie trwa na wieki.
Amen.

74. Narzędzie Królestwa

Oto jestem, Panie,
jeśli chcesz posłużyć się mną jako narzędziem,
dla głoszenia twojego Królestwa.
Spraw, Panie, żeby posiłki były po to by mieć więcej sił
i lepiej służyć tobie;
i żebym używał rzeczy tego świata, kiedy ich potrzebuję,
żebym studiował, by Cię lepiej kochać i bardziej kochać,
i aby pomagać moim braciom;
żeby mój odpoczynek był po to, by odzyskać zużyte siły,
i lepiej służyć tobie.
Amen.

c) MODLITWY ZGROMADZENIA

75. O owoce apostołskie misjonarzy

Ojczy dobroci,
Ty wybrałeś nas bez żadnej naszej zasługi
i posyłaś nas jak posłałeś swojego Syna, Jezusa.
Ześlij nam twojego Ducha,
uczyni z nas odpowiednimi sługami Ewangelii,
i udziel nam potrzebnej siły,
aby wypełniać skutecznie posługę zbawienia ludzi.
Spraw, aby nasza praca przynosiła owoce,
aby twoje Słowo – Chrystus, mówił przez nas.
Błogosław nas i wspomagaj,
aby wszyscy ludzie przyjęli Ewangelię
i kochali Cię każdego dnia coraz bardziej.
Nie pozwól, Panie, abyśmy Cię zasmucali;
zachowaj nas od wszelkiego złego
i umacniaj nas twoją łaską.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

76. Misjonarze

Panie,
Ty nas powołujesz jak Apostołów,
spraw, abyśmy starali się wszelkimi sposobami,
byś Ty był bardziej kochany, znany i by Ci wszyscy służyli.
Daj nam serce otwarte,
by umieć kochać wszystkich ludzi bez wyjątku,
starając się dla nich o błogosławieństwa Królestwa,
które doznaje się już na ziemi.
Niech wszystkimi darami, które pragniemy osiąść,
oddamy tylko Tobie chwałę,
usiłując pomnożyć je obficie,
i abyśmy pamiętali o naszych ograniczeniach i brakach,
uznając tym samym, naszą całkowitą zależność do Ciebie.
Obyśmy umieli wyrażać to przekonanie
w naszym działaniu
i w naszych relacjach z innymi ludźmi,
będąc gotowymi prosić o przebaczenie
za nasze przewinienia i błędy.
Obyśmy umieli dzielić się z naszymi braćmi miłością,
żywjąc wśród nich jak ci, co służą.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

77. Misja klaretyńska

Ojcze Święty,
Ty powołałeś św. Antoniego Marię Klareta
do naśladowania twojego Syna,
a on, namaszczony Jego miłością,
oddał całkowicie swoje życie w walce o Jego Sprawę: o Królestwo.
Obudź w nas jego ewangelizatorskiego ducha,
aby zrozumieć to, co jest najbardziej pilne, właściwe i skuteczne
i realizować misję rozszerzania wiary,
ulegli Duchowi i posłuszni twojej woli.
Ożywieni, jak Klaret, mocą twojego Ducha,
również i my chcemy być w Sprawie Królestwa,
zgadzając się na wszelkie ryzyko
i angażując się na styl proroków,
co stanowi naszą ewangelizacyjną misję.
Pragniemy być solidarni i dzielić trudy,
niedostatki i nadzieje ludzi,
do których jesteście posłani.
A wyznając, że twój Syn żyje wśród ludzi,

chcemy pracować, aby niewiara, nienawiść, niesprawiedliwość,
cierpienie, samotność, głód, obojętność
i wiele innych pilnych potrzeb miłości,
które są potrzebami Królestwa,
nie miały już miejsca.
Prosimy Cię o to przez twojego Syna,
który żyje i króluje przez wszystkie wieki wieków,
Amen.

78. Modlitwa misjonarska

O, Ojcze,
Ty wylałeś dary swojego Ducha
na błogostawioną Dziewicę Maryję,
modlącą się a Apostołami w Wieczerniku,
spraw, abyśmy trwali jednomyślnie na modlitwie
z Maryją, naszą Matką,
aby nieść światu mocą Ducha
Dobrą Nowinę o zbawieniu.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

79. Za Kościół

Panie Jezus,
Ty z miłości do ludzi
modliłeś się o wiarę dla twoich uczniów,
wstawiałeś się za grzeszników,
i miałeś zmiłowanie nad wszelką ludzką biedą:
przyjmij błagania, jakie wnosimy ku tobie za Kościół,
przyjmij nasze modlitwy za życie świata
i dopuść nas wszystkich do radości Królestwa wiecznego,
gdzie żyjesz i królujesz, przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

80. Bóg obecny w misji

Panie Jezus,
twoje misyjne polecenie,
rozprowadziło nas po całym świecie.
Twoje Słowo komunii gromadzi nas dzisiaj

na skrzyżowani wielu dróg,
gdzie spotkanie nasze oznacza spotkanie z tobą,
gdzie miłować się wzajemnie, oznacza dać świadectwo o tobie,
gdzie zapalić nadzieję, oznacza ogłosić twoje przyjście.
Tak, jak Dwunastu,
powracamy i my z dróg naszej misji,
przynosząc do Ciebie cierpienia i upokorzenia
naszych braci i sióstr,
wołania ubogich, do których nas posłałeś ewangelizować,
nadzieje pokornych, którzy otwarli swoje serca
na twoje orędzie,
dając mu zakwitnąć braterstwem wszędzie w Kościele.
Daj nam, abyśmy, celebrując i kontemplując Twoje Słowo,
nauczyli się rozeznawać w wierze znaki naszych czasów,
i głosić Ciebie, że jesteś pełną prawdą,
– zawsze nową –
pośród dwuznaczności i przeciwieństw tego świata.
Niech twoja zmartwychwstała obecność między nami,
pozbawi nas leku i zniechęcenia,
i nauczy nas opowiadać się w wolności i sile
za twoją propozycją życia, sprawiedliwości i braterstwa,
tam, gdzie doznaje się zniszczenia, ucisku i przemocy.
Poślij nam twojego Ducha,
a by, jak w Maryi, Matce Dziewicy,
i w nas, stworzył serce nowe,
zapalone apostołską miłością,
gotowe na wszelkie wyzwania nowej ewangelizacji,
płodne w dzieła miłości i służby
wobec najbardziej potrzebujących.
Spraw, abyśmy stali się narzędziami komunii i pojednania,
aby w ludziach, do których nas posłałeś,
wspólnota, jaką tworzą w tobie,
stała się znakiem twojego zbawczego zamysłu
i wychwalała twe imię.
Amen.

81. Posługa Słowa

Dzięki Ci składamy, Panie, bo bez naszej zasługi udzieliłeś nam daru
głoszenia Ewangelii. Oby twoja łaska nie była nieużyteczna w nas.

Panie, uczyn nas dobrymi sługami Bożego Słowa

Naszym szczególnym powołaniem w ludzie Bożym jest posługa Słowa, dzięki której oznajmiamy ludziom pełnię tajemnicy Chrystusa:

- prosimy Cię, Panie, abyś udzielił nam łaski godnego i owocnego wypełnienia posługi, jaką nam polecisz w Kościele.

Poruszeni apostołską gorliwością i radością w Duchu Świętym, pragniemy ze wszystkich sił i wszelkimi sposobami osiągnąć, abyś był bardziej znany, miłowany i by bardziej wszystko ci służyło:

- prosimy Cię, Panie, słowami naszego Założyciela, abyśmy Cię poznali i dali Cię bardziej poznać, abyśmy Cię miłowali, i dali bardziej miłować, abyśmy Ci służyli, i dali bardziej służyć, abyśmy Cię chwaliли i by Cię chwaliło wszelkie stworzenie.

Pragniemy gorąco, Panie, twojej sprawiedliwości, dążąc do dojrzałości pełni w Chrystusie, aby oznajmiać z największą skutecznością innym ludziom łaskę Ewangelii:

- Panie, chcemy żyć tym, co głosimy; przemieniając się zupełnie przez twoją Ewangelię, by być naprawdę wiernie ewangelizowanymi i skutecznymi ewangelizatorami.

82. Troska o nasze powołanie misjonarskie

W radości z bycia posłanymi przez Ducha Jezusa, aby głosić Jego Królestwo, dzieląc nadzieję i radości z innymi ludźmi, prosimy Pana Jezusa o siłę, by zrealizować naszą misję, błagając go:

Daj twójgo Ducha, aby odpowiedzieć z miłością i wiernością.

Panie, świadomi, że ewangelizacja jest naszą służbą wobec braci, święta, Kościoła i budową Królestwa,

- naucz nas wykonywać naszą ewangelizację misjonarską „na styl Apostołów”, odpowiadając tym samym na to, co jest „najpilniejsze, na najbardziej odpowiednie i skuteczne”.

Panie, prawda twójgo wcielenia wśród ludzi, wymaga od nas ewangelizacji inkulturacyjnej,

- spraw, abyśmy mieli serce i umysł otwarte dla ludzi, którym powinniśmy służyć, abyśmy byli zdolni przekazać ewangeliczne orędzie, wychodząc z własnych wartości kulturowych.

Panie, nasze Zgromadzenie jest obecne na obszarach, gdzie ogromne różnicowanie i niesprawiedliwość niszczą godność człowieka,

- daj, abyśmy opowiedzieli się za ewangelizacją prorocką i wyzwalającą, i abyśmy naszym życiem i słowami nieśli światło Ewangelii z orędziem zbawienia.

Panie, Ty uczyniłeś św. Antoniego Marii Klareta człowiekiem, który dostrzegął i głosił zamysł zbawienia w konkretnych sytuacjach swoich czasów,

- pomóż nam być znakiem i siłą wyzwalającą z wszelkiego zniewolenia, które nie pozwala człowiekowi być osobą żyjącą w komunii z Bogiem i innymi ludźmi.

Panie, z Kościołem naszych czasów, zdobyliśmy nową świadomość, że ubodzy są pierwszymi odbiorcami twojej misji,

- prosimy Cię, aby, będąc wiernymi naśladowaniu Ciebie i wierni Kościołowi, nasza ewangelizacja brała zawsze swój początek w ubogich i potrzebujących.

Panie, owa preferencja na rzecz ubogich wymaga od nas rewizji naszych kryteriów, postaw, struktur, a przede wszystkim naszego stylu życia,

- otwórz nas na nieustanne wezwanie do przemiany naszej mentalności i zachowań.

Panie, przynaglenie ewangelizacji w Kościele dzisiaj wymaga zaktualizowania wrażliwości, jaką miał w sobie Ojciec Klaret w odniesieniu do promocji ewangelizatorów,

- spraw, prosimy, aby nasza ewangelizacja pomnażała liderów: kapłanów, osoby zakonne i świeckich.

83. Chcemy wypełniać twoją wolę

Ojcze nasz,

Ojcze dobroci i miłosierdzia:

jesteśmy zgromadzeniu tutaj w imię miłości,

jaką nas obdarzasz.

Wychwalamy Cię, błogosławimy i składamy dzięki.

Z radością dopowiadamy na wezwanie,

jakie do nas kierujesz w twoim Synu

i umocnieni siłą Ducha,

wyznajemy Ci z ufnością: „Chcemy pełnić twoją wolę”.

Daj nam czyste spojrzenie, otwarty umysł

i serce gorące,

aby zrozumieć i przyjąć zamysł,

jaki masz wobec nas.

Myśląc o misji, jaką nam powierzasz,
dostrzegamy głębokie i nieustanne wymagania,
które trzeba nam wypełnić.
Pomóż w nas hojność i nadzieję
i otwórz nas na najbardziej naglące potrzeby ludzi.
Obyśmy umieli wyrażać w naszym życiu
powszechną miłość Jezusa Chrystusa, Jego bezwarunkowe oddanie
i całkowite zapomnienie o sobie
przy realizacji swojej zbawczej misji w tym świecie.
Utwardź nas w prawdzie: daj nam pragnienie twojej sprawiedliwości
i uczynj nas użytecznymi narzędziami dla pokoju.
Obyśmy byli żywą siłą komunii w Kościele pielgrzymującym
i stali się świadkami najwyższej mocy
Chrystusa zmartwychwstałego
pośród tego ludu, który doznaje cierpień wyzwolenia.
Obyśmy byli odpowiedzialnymi
we wszelkich naszych działaniach i zobowiązaniach,
i nie pozwól, abyśmy głosząc Ewangelię,
szukali swojej chwały.
Udziel nam, Panie, apostołskiej miłości
św. Antoniego Marii Klareta, naszego Ojca.
Naucz nas, jak jego nauczyłeś, rozpoznawać zawsze,
to, co tobie się podoba,
co jest sprawiedliwe i co buduje twoje Królestwo wśród ludzi.
Oto Cię prosimy, przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

5. Modlitwy o powołania

84. O powołania

Panie Jezus Chryste, Ty powiedziałeś:
„Proście Pana żniwa,
aby posłał robotników na swoje żniwo”,
prosimy Cię pokornie,
abyś zechciał posłać ich do naszego Zgromadzenia.
Wzbudź twój Duch w tych, których wybrałeś
i utwierdź ich w powołaniu,
abyśmy, głosząc godnie i owocnie świętą Ewangelię,
nazywali się byli Synami Niepokalanego Serca
Najświętszej Dziewicy Maryi,
miłowali Cię z całego serca, słowem i czynem,
i nie przestawali Cię nigdy uwielbiać.

Amen.

85. Powołanie

Panie, Ty powołałeś Apostołów,
aby byli rybakami ludzi,
powołaj do Rodziny Klaretyńskiej
nowych członków,
aby byli solą ziemi i światłem świata
i rozniecali po całym świecie miłość,
która przynaglała twojego sługę, Antoniego Marię Klareta.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

86. Za wstawiennictwem Niepokalanego Serca Maryi

Panie, Boże nasz,
Ty przez Niepokalane Serce Maryi
obdarzyłeś św. Antoniego Marię Klareta
wielką miłością do twojego Syna, Jezusa,
i natchnąłeś go do założenia
Zgromadzenia Misjonarzy,
aby zbawić wszystkich ludzi,
błogosław nowymi powołaniami
Zgromadzenie Klaretyńskie,
i daj nam łaskę wytrwania aż do końca
w głoszeniu Ewangelii.
Amen.

87. Modlitwa o powołania klaretyńskie

Panie, aby kontynuować wielkie dzieło św. Antoniego Marii Klareta w całym świecie,

– *Poślij nam wielu świętych misjonarzy.*

Panie, aby uświęcić chrześcijański lud przepowiadaniem i inną postugą apostołską,

– *Poślij nam wielu świętych misjonarzy.*

Panie, aby zabiegać o Królestwo Niepokalanego Serca Maryi,

– *Poślij nam wielu świętych misjonarzy.*

Panie, aby za pośrednictwem Niepokalanego Serca Maryi wypełniała się zawsze twoja wola,

– *Poślij nam wielu świętych misjonarzy.*

Panie, aby wszyscy ludzie mieli wychowanie chrześcijańskie i abyśmy mieli społeczeństwo bardziej sprawiedliwe i bardziej ludzkie, idąc za twoją wolą,

– *Poślij nam wielu świętych misjonarzy.*

Jezusie, jedyny Synu Niepokalanego Serca Maryi,

– *Poślij nam wielu świętych misjonarzy.*

Niepokalane Serce Maryi, Matko wszystkich ludzi,

– *Poślij nam wielu świętych misjonarzy.*

Módlmy się:

Ojcze nasz,

Ty chcesz, aby wszyscy ludzie się zbawili,

i doszli do poznania prawdy,

prosimy Cię, abyś posłał robotników do twojej winnicy

i naucz ich przepowiadać z ufnością twoje Słowo,

aby zajaśniała i rozprzestrzeniła się prawda

i wszyscy ludzie Cię poznali, jedynie prawdziwego Boga.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

88. O powołania misjonarskie

O Boże,

Ty chcesz, aby wszyscy ludzie osiągnęli zbawienie

i doszli do poznania prawdy,

przyciągnij do siebie nowych naśladowców Twojego Syna,

na wzór św. Antoniego Marię Klaretę,

i poślij ich na cały świat,

aby przepowiadać Ewangelię całemu stworzeniu,

i twojemu ludowi, zgromadzonemu przez twoje Słowo życia,

który, umocniony siłą twoich sakramentów,

niech kroczy drogą zbawienia i miłości.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

89. Modlitwa o powołania i wytrwanie w powołaniu

Ty, Panie, powiedziałeś, że żniwo jest wielkie,
ale robotników mało,
i chcesz powołać wielu nowych apostołów i ewangelizatorów,
aby rozszerzali twoje Królestwo i wzniecali światło na ziemi;
prosimy Cię, abyś pomnożył liczbę i ewangeliczną jakość tych,
którzy pracują dla dobra ludzi.

Dziękujemy Ci za powołania, jakie nam dałeś
przez Niepokalane Serce Maryi, naszej Matki.
Bądź z nami obecny i towarzyszy nam,
aby wstąpiło wielu kandydatów do naszego Instytutu,
i wspomóż nas wszystkich wytrwać w naszym powołaniu.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

90. O powołania do wszystkich stanów i posług

Oświeceni i ożywieni twoim Słowem,
prosimy Cię, Panie, za wszystkich,
którzy usłyszeli już Twoje wezwanie i odpowiedzieli nań.
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Za Ojca Świętego, biskupów, kapłanów i diakonów,
oraz za misjonarzy i osoby konsekrowane,
aby umieli radośnie przeżywać swoje powołanie
i swoim życiem, i swoim słowem,
czynili Cię bardziej obecnym wśród ludzi.
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Za świeckich,
którzy z oddaniem poświęcają się różnym posługom
ustanowionym przez Kościół
i w służbie potrzebnej dla wspólnoty.
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Podtrzymuj ich w chwilach trudności,
umacniaj ich w cierpieniach,
bądź z nimi w samotności,
strzeż ich w prześladowaniach
i utwierdzaj ich w wierności.
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Prosimy Cię, Panie, za tych,
którzy otwierają swoje serca na Twoje wołanie
i przygotowują się, by iść za nim.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Niech Twoje Słowo ich oświeca,
Twoja osoba ich zdobędzie,
a Twój Duch ich prowadzi do celu,
jakim jest profesja zakonna lub święcenia.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Bądź dla nich, Panie, mocnym wsparciem
i spraw, aby znaleźli ludzi,
którzy posłużą im radą, będą im towarzyszyć, podtrzymywać
z siłą przekonania i miłości,
że Ty tylko możesz nas prowadzić.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Prosimy Cię o to, przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

6. Modlitwy za chorych

91. Za chorych współbraci

V.: Spójrz, Panie, miłociwie na naszych chorych braci.

R.: Którzy całą nadzieję pokładają w Tobie.

V.: Bądź z nimi w Twojej dobroci.

R.: Pociesz ich serca i pokrzep ich w cierpieniach.

V.: Wysłuchaj, Ojcze, ich modlitw i błagań.

R.: I daj im siłę, i pokój, by wypełnić Twoją wolę.

V.: Spraw, aby zawsze pamiętali o Tobie.

R.: I czuwając, kontemplowali Cię.

V.: Bo stałeś się ich wspomieniem.

R.: I trwają nieustannie zjednoczeni z Tobą.

V.: Pamiętaj, Ojcze, o wszystkich ludziach, którzy cierpią.

R.: Pokrzep ich i spraw, abyśmy czuli się solidarni, przychodząc im z pomocą, i towarzysząc im z miłością.

Módlmy się:

Prosimy Cię, Ojcze dobroci,
abyś pokrzepił naszych chorych braci będących w cierpieniu,
uzdrów ich z chorób, ożyw ich nadzieję,
pociesz ich swoją łaską,
aby zgodnie z Twoją wolą i miłosierdziem,
na nowo się włączyli w życie wspólnoty
i w służbę Ewangelii.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

lub:

Módlmy się:

Ojcze dobroci, Ty zechciałeś,
aby Twój Syn doświadczył naszych słabości,
ukazując wartość choroby i cierpliwości;
wysłuchaj modlitw, które zanosimy do Ciebie
za naszych chorych braci ze Zgromadzenia,
i udziel tym, którzy doznają cierpienia,
ból lub choroby,
łaski zjednoczenia się z męką Chrystusa
w dziele odkupienia świata.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

lub:

Módlmy się:

Boże i Panie nasz,
zbawienie tych, którzy wierzą w Ciebie,
wysłuchaj modlitw, jakie do zanosimy do Ciebie
za naszych braci ze Zgromadzenia,
pokrzep ich twoim miłosiernym wspomżeniem,
aby, odzyskując zdrowie, mogli służyć Ci
w odnowie Twojego Królestwa.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

92. Za naszych chorych braci

V.: Wybaw, Panie swoje sługi.

R.: Którzy w Tobie pokładają nadzieję.

V.: Ześlij im swoje wsparcie z twego Sanktuarium.

R.: I chroń ich ze Syjonu.

V.: Bądź ich schronieniem, Panie.

R.: Przed nieprzyjacielem.

V.: Umocnij ich, Panie.

R.: Na ich posłaniu boleści.

V.: Panie, wysłuchaj naszej modlitwy.

R.: Niech dojdzie do Ciebie nasze wołanie.

V.: Pan z wami.

R.: I z duchem Twoim.

Módlmy się:

O Boże,

Ty zawsze współczujesz i przebaczasz,

przyjmij naszą modlitwę,

aby Twoje miłościwe zmiłowanie

w dobroci Twoje ogarnęło nas i naszych chorych.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

lub:

Módlmy się:

O Boże, Ty jesteś szczególnym schronieniem ludzkiej słabości,

ukaż siłę Twojego wsparcia nad chorymi sługami Twoimi,

aby, doznając Twojej pomocy,

zasłużyli na nowo, by stać się zdrowymi w Twoim Kościele.

Przez Chrystus, Pana naszego.

Amen.

lub:

Módlmy się:

Prosimy Cię, Panie, my Twoim służymy,

abyśmy zawsze cieszyli się zdrowiem

ciała i duszy

i za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Dziewicy,
wybaw nas od smutków tego świata
oraz udziel nam radości nieba.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

7. Modlitwy za zmarłych ze Zgromadzenia

93. Zaleca się w modlitwie Nieszporów, przed ostatnim wezwaniem
prób, wspomnienie naszych braci, którzy których rocznica śmierci
przypada w danym dniu, czytając Necrologium.

94. Modlitwa za zmarłych ze Zgromadzenia

V.: Wieczny odpoczynek, racz im dać, Panie.

R.: A światłość wiekuista, niechaj im świeci na wieki.

V.: Niech odpoczywają w pokoju.

R.: Amen.

V.: A dusze wiernych zmarłych, przez Boże miłosierdzie,
odpoczywają w pokoju,

R.: Amen.

Módlmy się:

Boże, Ty podtrzymujesz nadzieję
na nasze przyszłe szczęścia,
w misterium paschalnym Twojego Syna,
pokornie prosimy Cię,
aby ci, którzy za życia uczestniczyli
w naszym klaretyńskim braterstwie
i oddali swoje życie szerzeniu Twojego Królestwa,
osiągną radość wiecznego szczęścia
w mieszkańcami niebieskiej ojczyzny.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

95. Modlitwa za zmarłych ojców

Boże, Ty pozwoliłeś nam czcić ojca i matkę,
miej miłosierdzie nad naszymi ojcami:
odpuść im grzechy i spraw, abyśmy się spotkali

pewnego dnia z nimi w światłości Twojej chwały.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

96. Modlitwa za zmarłych krewnych i dobrodziejów

Boże, Ty przez misterium paschalne Twojego Syna zachowujesz nadzieję naszego zmartwychwstania, prosimy Cię pokornie, aby wszyscy, którzy uczestniczyli na ziemi w naszym klaretyńskim braterstwie i współpracowali w naszej misji głoszenia Ewangelii, osiągną radość radości wiecznej.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

97. Modlitwa za braci, krewnych i dobrodziejów

Boże, Ty udzielasz przebaczenia grzechów i chcesz zbawienia ludzi: przez wstawiennictwem Najświętszej Maryi Dziewicy i wszystkich świętych, udziel naszym braciom, krewnym i dobrodziejom, którzy odeszli z tego świata, łaski osiągnięcia wiecznego błogosławieństwa.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

III. MODLITWY CODZIENNE

98. „Chociaż.....

1. Akty wspólnotowe codzienne

99. „W naszym Zgromadzeniu.....

2. Wezwania, które można dodać do Jutrni i Nieszporów

100. Można dodać jedno lub wiele wezwań do Jutrni lub Nieszporów. Pierwsze wezwania ma charakter maryjny, drugie zgromadzeniowy lub apostołski, a ostatnie powołaniowy.

PIERWSZY TYDZIEŃ

Niedziela

Panie, Ty nas wybrałeś, abyśmy nazywali się i byli synami Niepokalane-go Serca Maryi,

- spraw, abyśmy, czcząc Ją z miłością, upodobnili się do paschalnego misterium Chrystusa i współpracowali z Nią w misji apostołskiej.

Ojciec Święty, Ty posłałeś swojego Syna na świat, aby głosił Dobrą Nowinę ubogim,

- poślij również i nas do głoszenia życia, śmierci i zmartwychwstania Twojego Syna, aby wszyscy ludzie osiągnęli zbawienie przez wiarę w Niego.

Panie, Ty zechciałeś, aby Twój Syn został nazwany Emmanuelem, Bogiem-z-nami,

- spraw, był obecny w naszym Zgromadzeniu i ożywi go nowymi powołaniami, które będą głosić Ewangelię po całym świecie.

Poniedziałek

Ojciec Święty, za przykładem Dziewicy Maryi, Twojej służebnicy, która poświęciła w pełni swoje życie na współpracę w dziele zbawienia Twojego Syna,

- udziel nam łaski, prosimy, abyśmy natchnieni Duchem Świętym, starali się wypełnić Twoją wolę, poświęcając się głoszeniu Ewangelii.

Ojciec Święty, Ty chcesz, aby Twój Syn mieszkał wśród nas przez wiarę w naszych sercach,

- spraw, abyśmy czynili wysiłki w osiągnięciu pełnej dojrzałości Twojego Syna Jezusa Chrystusa, by móc najskuteczniej przekazywać innym dar Ewangelii.

Panie, Ty sprawiłeś, że Twój Syn posłał Apostołów, aby dali świadectwo o zmartwychwstaniu,

- wzbudź między młodymi ludźmi powołania misjonarskie, aby naśladowując przykład Twojego sługi św. Antoniego Marii Klareta, przepowiadali niestrudzenie ewangeliczne orędzie.

Wtorek

Panie, Ty zechciałeś, aby Matka Twojego Syna przyjęła Twoje Słowo i zachowywała je w swoim Sercu,

- spraw, abyśmy wsłuchiwali się w naszych sercach w Twoje Słowo i, przynaglenni miłością, za przykładem naszego Ojca Założyciela, przekazywali je nieustannie innym ludziom.

Ojciec Święty, Ty nas wezwałeś, nie dla naszych zasług, lecz dzięki Twojej wspaniałomyślności,

- naucz nas być wiernymi Twojemu wezwaniu, aby wykonywać wszystko z czystą intencją, z prawdziwym zapalem ducha i umieć pokonywać dla Ciebie przeciwności, które pojawiają się przy głoszeniu Ewangelii.

Panie, Ty zechciałeś, aby Twój Syn był Światłem świata,

- wzbudź w wielu młodych ludziach pragnienie doskonałości ewangelicznej, aby byli światłem świata i solą ziemi.

Środa

Panie, Ty nas wybrałeś, by być Twoimi pokornymi sługami i synami Niepokalanej Dziewicy Maryi,

- spraw, abyśmy odpowiedzieli wiernie na Twoją dobroć, i daj nam łaskę potrzebną do bycia każdego dnia bardziej pokornymi, zaangażowanymi i gorliwymi w zbawieniu dusz.

Ojciec Święty, Ty wybrałeś św. Antoniego Marię Klareta na Założyciela naszego Zgromadzenia,

- spraw, abyśmy naśladowując go, płonęli miłością i starali się wszelkimi sposobami zapalić wszystkich ludzi miłością Twojej miłości.

Panie, jesteś obecny w niebie i na ziemi,

- udziel naszemu Zgromadzeniu Klaretynów nowych powołań, by, pobudzeni przykładem naszego Założyciela, poświęcili się Twojej służbie i oddali się ewangelizacji ludów.

Czwartek

Panie, Ty wybrałeś Maryję za Matkę Twojego Syna,

- spraw, abyśmy byli wierni naszemu powołaniu Synów Jej Niepokalanego Serca i głosili nieustannie Ewangelię najbardziej ubogim i pokornym tego świata.

Ojciec Święty, Ty roznieciłeś w sercu Ojca Klareta apostołską gorliwość,

- naucz nas naśladować Chrystusa w modlitwie, pracy i cierpieniu, oraz starać się zawsze i jedynie o Twoją większą chwałę i zbawienie naszych braci.

Ciebie, Panie, co nas traktujesz jak synów w Twoim umiłowanym Synu,

- prosimy, za Jego wstawiennictwem, aby nasze Zgromadzenie doświadczyło Twojej miłości poprzez liczne i święte powołania.

Piątek

Ojciec Święty, Ty zechciałeś, aby Dziewica Maryja stała pod krzyżem Twojego Syna i stała się Matką wszystkich ludzi,

- spraw, abyśmy zbliżyli się do Niej i współpracowali z odnowioną hojnością w dziele zbawienia wszystkich ludzi.

Ojciec Święty, Ty chcesz, aby wszyscy ludzie osiągnęli zbawienie przez Twojego Syna Jezusa Chrystusa,

- prosimy Cię o nawrócenie wszystkich grzeszników, wytrwanie w Twojej łasce i wieczne szczęście.

Panie, Ty zechciałeś, aby z otwartego boku Twojego Syna na krzyżu narodził się Kościół,

- uczynić, aby wielu młodych ludzi, ochrzczonych w wodzie i ożywionych Chlebem Eucharystycznym, przyjęli Twoje wezwanie, by kontynuować dzieło ewangelizacji Klareta w świecie.

Sobota

Ojcze Święty, Dziewica Maryja uwierzyła słowu Anioła i przyjęła do swojego łona Twojego Syna, aby zbawić wszystkich ludzi,

- spraw, abyśmy zjednoczyli się całym sercem z Chrystusem Panem i uczyli Go bardziej obecnym wśród wszelkiego stworzenia.

Ojcze Święty, Ty wybrałeś Maryję na Matkę Twojego Syna,

- spraw, abyśmy czcząc Ją synowską miłością, szukali we wszystkim Twojej chwały i zbawienia ludzi.

Panie, Ty przez Ducha Świętego uczyniłeś Maryję ziemią dziewiczą i żyzną,

- poślij, prosimy, za Jej wstawiennictwem, Twojego Ducha Świętego naszej Rodzinie, abyśmy, przyjmując Twoje Słowo sercem radosnym, umieli przekazać tę radość tym powołaniom, których nam udzieliłeś.

DRUGI TYDZIEŃ

Niedziela

Ojcze Święty, Ty zechciałeś, aby Twój umiłowany Syn zmartwychwstał,

- daj nam, prosimy, za wstawiennictwem Dziewicy Maryi, przeżywać radość z misterium paschalnego i głosić chwałę Twojego imienia, aby wszyscy ludzie się zbawili i doszli do poznania prawdy.

Ojcze dobroci, Ty posłałeś swojego Syna, aby nas zbawił przez misterium paschalne,

- spraw, abyśmy dzieląc Jego śmierć i Jego życie, wzbudzili wśród ludzi, z którymi żyjemy, poczucie obecności Boga.

Panie, aby kontynuować wielkie dzieło apostołskie św. Antoniego Marii Klareta na świecie,

- poślij do naszego Zgromadzenia wielu świętych misjonarzy.

Poniedziałek

Panie, Ty ukształtowałeś w łonie Maryi Dziewicy swojego Syna, Słowo zbawienia,

- spraw, abyśmy, medytując z zapalem Twoje Słowo, byli czuli i dyspozycyjni do spełniania tego, co jest najbardziej pilne, potrzebne i skuteczne dla zbawieniu wszystkich ludzi.

Panie, Ty zechciałeś, aby Twój Syn wybrał Apostołów i przemienił ich w sługi Ewangelii,

- udziel nam łaski bycia ewangelizowanymi przez Twoje Słowo i ewangelizatorami w naszym środowisku.

Panie, aby nieść światło Ewangelii tym, którzy Cię jeszcze nie znają,

- odnow w nas świadomość powinności wzniecania powołań do życia misjonarskiego.

Wtorek

Panie, przez dziewicze macierzyństwo Maryi przekazałeś ludziom dobra zbawienia,

- pozwól nam doświadczać Jej matczynego wstawiennictwa, abyśmy reprezentowali Chrystusa w Kościele, poświęcając się głoszeniu Ewangelii.

Panie, Ty chcesz, aby wszyscy ludzie Cię kochali i Ci służyli,

- spraw, abyśmy i my kochali Cię z całego serca, z całych sił i gorąco pragnęli, aby Cię pokochali wszyscy ludzie i służyli Ci.

Panie, aby społeczeństwo było bardziej ludzkie, a świat bardziej sprawiedliwy, według Ewangelii,

- poślij do naszego Zgromadzenia wielu młodych ludzi, którzy zdecydowanie oddadzą się posłudze przemieniania świata zgodnie z Twoim zamysłem zbawczym.

Środa

Panie, Ty zechciałeś, aby błogosławiona Dziewica Maryja stała się Matką naszą i formatorką Apostołów,

- za Jej wstawiennictwem udziel nam łaski bycia misjonarzami żyjącymi Twoim Słowem, aby inni poznali przez to Twoje imię oraz progaować Królestwo niebieskie po całej ziemi.

Panie, Ty zechciałeś, aby ewangelizacja była naszą posługą dla człowieka, świata i Kościoła,

- pomóż nam stać się misjonarzami na wzór naszego Świętego Założyciela.

Panie, aby Kościół zaniósł Dobrą Nowinę ubogim i głosił czas łaski oraz miłosierdzia,

- spraw, by wspólnoty zakonne i wszystkie rodziny chrześcijańskie zaangażowały się w duszpasterstwo powołaniowe.

Czwartek

Ojciec Święty, Ty zechciałeś, aby Maryja wypełniona była pełnią łaski,

- napełnij nas swoją łaską i siłą tak, aby nasze życie przemieniło się w nowinę pocieszenia i nadziei dla zranionego ludu.

Panie, Ty zechciałeś, aby Twój Syn wcielił się, przyjmując ludzką naturę,

- spraw, abyśmy żyli z sercem i umysłem otwartym dla ludu, któremu służymy, przekazując mu ewangeliczne orędzie, zachowując jego własne wartości kulturowe.

Panie, Ty nas zapraszasz do zarzucenia sieci w Twoje imię,

- prosimy Cię, abyśmy umieli przeżywać z nadzieją nasz misjonarski projekt życia i byli odważni w wierze, proponując jej innym.

Piątek

Panie, Ty zechciałeś, aby błogosławiona Maryja Dziewica była obecna obok krzyża,

- spraw, abyśmy, naśladując Jej przykład, byli zawsze blisko tych, którzy doznają głodu, choroby, niewiedzy lub niesprawiedliwości.

Ciebie, Panie, który jesteś obecny na całym świecie,

- prosimy, aby Zgromadzenie, obecne w wielu krajach, gdzie brak równowagi i niesprawiedliwość niszczy godność ludzką, wypełniało

swoją posługę prorocką Słowa, gwarantując ją działaniami, które usiłują uleczyć ze zła, jakiego doznają nasi bracia.

Panie, uczynź z nas narzędzia pojednania i pokoju,

- abyśmy umieli przyjąć z otwartością ducha tych, którym udzieliłeś ducha św. Antoniego Marii Klareta, powołując ich do naszej Rodziny misjonarskiej.

Sobota

Ojciec Święty, Ty zechciałeś, aby nasze Zgromadzenie otrzymało od Niepokalanego Serca Maryi szczególne wsparcie,

- pomóż nam zrozumieć, że bez serca, bez czułości, bez miłości nie ma wiarygodnego proroctwa.

Panie, Ty wezwałeś św. Antoniego Marię Klareta do wiernego naśladowania Twojego Syna i przynagliłeś go miłością do całkowitego ofiarowania swojego życia na służbę Królestwu,

- obudź w nas jego misjonarski zapał do ewangelizowania, jego synowską miłość do Maryi, jego głębokie poczucie eklezjalne i jego wysiłki w pomnażaniu ewangelizatorów.

Panie, aby wytrwać wiernie w głoszeniu Ewangelii, naśladowując św. Antoniego Marię Klareta,

- nie pozwól, abyśmy zamknęli się w swojej osobistej pewności lub popadli w zniechęcenie, lecz abyśmy byli zawsze otwarci na dary, którymi nas ubogacasz.

TRZECI TYDZIEŃ

Niedziela

Panie, Ty zesłałeś Ducha Świętego na Apostołów zebranych na modlitwie razem z Maryją,

- prosimy za Jej wstawiennictwem, abyśmy zawsze trwali na modlitwie dzięki natchnieniu tego samego Ducha i oddali się dziełu rozszerzania Twojego Królestwa wśród ludzi.

Panie, Ty powiedziałaś: „kto straci swoje życie przeze mnie i przez Ewangelię, zyska je”,

- ześlij na nas swoją obfitą łaskę, abyśmy umieli przetrzymać z radością przeciwności i trudności naszej posługi.

Panie, Ty nas wezwałeś, byśmy byli uczniami Twojego Syna,

- udziel łaski naszemu Zgromadzeniu nowych powołań, aby z posługą święceń lub jako świeccy uczestniczyli w naszej apostołskiej misji.

Poniedziałek

Panie, Ty dałeś nam w Dziewicy Maryi obraz Kościoła,

- spraw, abyśmy w komunii z naszymi Pasterzami służyli w budowaniu i rozszerzaniu Twojego Ludu.

Panie, Ty udzieliłeś św. Antoniemu Marii Klarecie łaskę wielkiej miłości i gorliwości apostołskiej dla zbawienia wszystkich ludzi,

- pomóż nam oczyścić nasz sposób ewangelizowania i nie przestawać nigdy proponować Cię ludziom jako największe dobro człowieka.

Panie, Ty ożywasz Kościół darami Ducha Świętego,

- naucz nas naśladować ducha apostołskiego naszego Założyciela i poślij nam liczne powołania, aby kontynuować jego charyzmat w Kościele.

Wtorek

Ojciec Święty, Ty uczyniłeś Serce Maryi Stolicą Mądrości,

- oświeć Twój Kościół światłem Słowa życia, aby zawsze odkrywał Twą wolę i wskaż drogę Ewangelii wszystkim ludziom.

Panie, Ty ochraniasz mocą Ducha Świętego tych, których posyłasz,

- odnow nasza wiarę i ufność, przypominając nam, że wybierasz narzędzia kruche i słabe, aby zawstydić mocnych.

Panie, Ty obdarzyłeś Proroków, Apostołów i Męczenników żywą wiarą,

- wzbudź tę samą wiarę we wszystkich, których powołujesz do naszego Zgromadzenia, aby z radosnym usposobieniem oddali się rozszerzaniu Królestwa Chrystusa.

Środa

Panie, Ty masz upodobanie w pokornych i uczyniłeś wielkie rzeczy Matce Twojego Syna,

- spraw, aby dały obfity owoc dary, których nam udzieliłeś dla dobra naszych braci.

Panie, Ty udzieliłeś daru apostołskiego tym, którzy w różny sposób są z komunii z naszym Zgromadzeniem,

- uczyń, byśmy ożywieni charyzmatem św. Antoniego Marii Klareta, dzielili z nimi nasze życie i nasze misjonarskie zaangażowanie.

Panie, Ty ogłosiłeś za pośrednictwem Proroków i Apostołów misję Twojego Syna,

- pošlij Kościołowi wielu misjonarzy którzy, przyjmując z radością ubóstwo, bez lęku będą głosić prawdę Ewangelii.

Czwartek

Panie, Ty przez Serce Dziewicy Maryi obdarzyłeś nas ogromną czułością,

- otwórz nasze serce na radość Ducha i spraw, abyśmy, naśladowując naszą Matkę, zawsze byli czuli na potrzeby ubogich, potrzebujących i wierni w służbie dla nich.

Panie, namaściłeś nas jak Chrystusa Duchem, aby ewangelizować ubogich,

- prosimy Cię, aby ten sam Duch dał życie naszemu słowu, aby dotarło do serc wszystkich ludzi i miało przemieniającą siłę w naszym społeczeństwie.

Panie, Ty nas wybrałeś, abyśmy nazywali się i byli synami Serca Maryi,

- utwierdź nas w naszym powołaniu i wzbudź w naszym Zgromadzeniu nowe powołania, które będą Cię kochały słowem i czynem, i nigdy nie poprzestaną głosić godnie i owocnie Ewangelii.

Piątek

Panie, Ty umocniłeś Maryję u stóp krzyża i napełniłeś Ja niewypowiedzianą radością przy zmartwychwstaniu Twojego Syna,

- daj nam siłę w naszych słabościach i spraw, abyśmy zawsze doznawali Jej matczynej opieki, by wiernie trwać w misji, jaka nam została powierzona.

Panie, Ty nas powołałeś, aby naśladować Twojego Syna, aby współpracować z Nim w dziele zbawienia,

- spraw, abyśmy byli dobrymi narzędziami w głoszeniu Królestwa niebieskiego, i abyśmy upodobnili się do Niego poprzez śluby zakonne i inne cnoty, zgodnie z naszym charyzmatem w Kościele.

Panie, Ty posłałeś swojego Syna i za Jego pośrednictwem powołałeś Apostołów, by byli rybakami ludzi,

- świeć tych, których wzywasz do pełnej komunii z naszym Zgromadzeniem, aby poznali i doświadczali naszego życia i misji oraz byli wierni powołaniu apostołskiemu.

Sobota

Panie, Ty uczyniłeś z Niepokalanego Serca Maryi mieszkanie dla Twojego Syna i sanktuarium Ducha Świętego,

- daj nam serce czyste i uległe, aby nasza braterska komunია wyrażała się w komunii dóbr z ubogimi i w służbie dla nich.

Panie, Ty zechciałeś, aby Twój Syn stał się ubogi, by nas ubogacić swoim ubóstwem,

- spraw, abyśmy poprzez ubóstwo, które ślubujemy, nasze życie stało się znakiem Ewangelii, którą głosimy.

Panie, Ty wybrałeś Najświętszą Maryję Dziewicę na Matkę Twojego Syna, i zechciałeś także, aby była i naszą Matką,

- uczyń, abyśmy doświadczali Jej matczynej obecności i skuteczności Jej wstawienictwa w duszpasterstwie powołań i we wszystkich naszych posługach.

CZWARTY TYDZIEŃ

Niedziela

Panie, Ty obdarzyłeś Maryję Sercem czystym i uległym, gotowym zawsze na dziękczynienie Tobie,

- pomóż nam poświęcić się Tobie i naucz nas manifestowania w słabości naszych ciał mocy Twojej chwały, aby ożywić we wszystkim nadzieję przyszłego życia.

Panie, Ty poprzez słowa i przede wszystkim poprzez życie Jezusa Chrystusa, proponujesz nam czystość dla Królestwa niebieskiego,

- prosimy Cię, abyśmy przyjęli z radością dar czystości i dbali o niego z pełną troską.

Panie, Ty budujesz naszą komuniją w oparciu o Ducha, którego rozlewasz w naszych sercach, a nie w oparciu o ciało i krew,

- spraw, aby nasze życie braterskie rozwijało się każdego dnia i było skutecznym głosem dla tych, którzy pragną oddać się na Twoją służbę w naszej Rodzinie misjonarskiej.

Poniedziałek

Ojciec Święty, Ty zechciałeś, aby Maryja oczekiwała zesłania Ducha Świętego razem z pierwszą wspólnotą, trwając na modlitwie,

- udziel nam łaski przez Jej wstawiennictwo, abyśmy w różnorodności charyzmatów i posług oraz w wielości kultur i mentalności, zachowywali zawsze jedność ducha w pokoju.

Ty zechciałeś, aby Twój Syn powołał do siebie Apostołów, aby żyli razem z Nim i zostali posłani do przepowiadania Ewangelii,

- spraw, abyśmy ożywieni duchem naszego Świętego Założyciela, współdzielili misję wspólnoty i współpracowali w posłudze Słowa.

Panie, uczyń, aby praca apostołska służyła dla budowania świata bardziej sprawiedliwego i bardziej ludzkiego,

- i pobudź wielu młodych ludzi do hojnego oddania swojego życia dla dobra braci i poświęcenia się głoszeniu Ewangelii za przykładem św. Antoniego Marii Klareta.

Wtorek

Panie, pouczeni przykładem Najświętszej Dziewicy Maryi i otoczeni Jej opieką,

- prosimy cię, abyśmy, spełniając wiernie obietnice naszej profesji zakonnej, służyli Tobie oraz braciom sercem szczerym i szczodrobliwym.

Ty posłałeś swojego Syna, narodzonego z Najświętszej Maryi dziewicy, i namaściłeś Go Duchem, aby ewangelizował ubogich,

- spraw, abyśmy głosili Dobrą Nowinę o Królestwie ubogim oraz byli solidarni z tymi, którzy doświadczają choroby, bólu, niesprawiedliwości i zmartwień.

Panie, Twój Syn Jezus zobowiązał nas do prośby o to, byś posłał robotników na żniwo,

- nie pozwól, aby zabrakło misjonarzy w Twoim Kościele i w naszym Zgromadzeniu.

Środa

Ojciec Święty, Ty związałeś nierozłącznie z Dziewicą Maryją misterium Chrystusa,

- spraw, abyśmy czcili Ją z synowską miłością i włączyli się sercem w dzieło zbawcze Jej syna.

Ty czynisz przez Ducha Świętego nowe wszystkie rzeczy,

- odnow w naszej Rodzinie klaretyńskiej i w każdym z nas ducha, który ożywił św. Antoniego Marię Klareta, w ten sposób, abyśmy starali się wszystkimi możliwymi sposobami zdobyć dla całego świata ogień Twojej miłości.

Panie, prosimy Cię za pośrednictwem tych, którzy służą Kościołowi, głosząc Ewangelię,

- wysłuchaj również naszego błagania o to, aby nigdy nie zabrakło w naszym Zgromadzeniu hojnych i bezinteresownych misjonarzy, którzy będą propagować wiarę po całym świecie.

Czwartek

Panie, za wstawiennictwem błogosławionej Dziewicy Maryi,

- udziel nam łaski, byśmy poznali to, co się Tobie podoba i trwali mocno w wierze, hojni w miłości i wytrwali w nadziei.

Ty zechciałeś, aby Twój Syn był solidarny z ubogimi,

- spraw, abyśmy, żyjąc w braterstwie i solidarności z braćmi najbardziej ubogimi i potrzebującymi, uczynili wiarygodnym głoszenie Królestwa, które przepowiadamy.

Panie, prosimy Cię za wszystkich członków naszego Zgromadzenia,

- wspomóż nas, abyśmy, ożywieni duchem Klareta, byli prawdziwymi wychowawcami w wierze i pomagali młodym ludziom rozpoznawać w ich życiu Twoją tajemniczą obecność i Twoje wezwanie.

Piątek

Ty nam dałeś błogosławioną Dziewicę Maryję za Matkę i Patronkę w słodkim tytule Niepokalanego Serca,

- spraw, abyśmy się nazywali i byli prawdziwymi synami Jej Serca, i, jak Ona, poświęcili w pełni głoszeniu Twojego Królestwa.

Ty zechciałeś, aby Twój Syn zgromadził wokół siebie swoich uczniów jako współpracowników dla przekazania orędzia o zbawieniu,

- spraw, abyśmy wspierający pomocnicy Pasterzy w posłudze Słowa, umieli stosować wszelkiego rodzaju środki dla rozszerzenia po całym świecie Dobrej Nowiny o Królestwie.

Panie, Ty powołujesz tych, których sam chcesz,

- prosimy Cię, abyśmy słowem i naszym stylem życia promowali powołania dla Kościoła i dla Zgromadzenia.

Sobota

Ojciec Święty, Ty wzbudziłeś w Kościele nasze Zgromadzenie poprzez interwencję Najświętszej Dziewicy Maryi,

- spraw, abyśmy dzięki Jej wstawiennictwu, poświęcili się na specjalną służbę Sercu Maryi dla osiągnięcia tego celu, dla którego Zgromadzenie zostało założone.

Ty wybrałeś Maryję, pierwszą uczennicę Jezusa i przykład życia konsekrowanego,

- spraw, abyśmy formowani przez Jej Serce, szli drogą doskonałości i służby apostołskiej, jakie św. Antoni Maria Klaret wyznaczył nam w Kościele.

Panie, Ty nas powołałeś, abyśmy byli świadkami Twojego Królestwa,

- spraw, aby w naszym Zgromadzeniu przybyło nowych młodych ludzi, którzy zechcą iść śladami Klareta i wzrastać zawsze w świętości aż do osiągnięcia miłości doskonałej.

3. Anioł Pański i antyfony maryjne

101. Modlitwa Anioł Pański

Odmawia się ją po Jutrzni, poza okresem Paschalnym.

V.: Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi.

R.: I poczęła z Ducha Świętego.

Zdrowaś Maryjo.

V.: Oto ja służebnica Pańska.

R.: Niech mi się stanie według słowa twego.

Zdrowaś Maryjo.

V.: A Słowo stało się Ciałem.

R.: I zamieszkało między nami.

Zdrowaś Maryjo.

V.: Módl się za nami Święta Boża Rodzicielko.

R.: Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

V.: Oto ja służebnica Pańska.

R.: Niech mi się stanie według słowa twego.

Módlmy się:

Łaskę Twoją, prosimy Cię, Panie,
racz wlać w serca nasze,
abyśmy, którzy za zwiastowaniem anielskim,
wcielenie Chrystusa Syna Twego poznali,
przez mękę Jego i krzyż
do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

W okresie paschalnym:

Ciesz się i raduj, Panno Maryjo, Alleluja,
bo zmartwychwstał Pan prawdziwie, Alleluja.

.....

V.:

R.:

Módlmy się:

Anioł Pański lub inną modlitwę maryjną odmawia się po Nieszporach.

102. Antyfony maryjne

Odmawia się lub śpiewa po Komplecie.

1.
2. Matko Odkupiciela, Dziewico.....
3.
4.
- 5.

W niedziele i okresie paschalnym:

Królowo nieba, wesel się Alleluja,
bo Pan, któregoś nosiła, Alleluja,
zmarłychwstał, jak zapowiedział, Alleluja.
Módl się za nami do Boga, Alleluja.

4. Modlitwa osobista

103. „Bez intensywnego życia modlitwy.....

5. Lektura Słowa Bożego i Lectio Divina

104.

105. Lektura *Pisma Świętego*⁴ według klucza klaretyńskiego wymaga dwóch elementów: lektura osobista i spotkanie wspólnotowe:

I. Przy lekturze osobistej należy wziąć pod uwagę:

1. Pomoce, które ułatwiają przyjęcie *orędzia tekstu biblijnego*:
 - *poziom literacki*: tekst
 - *poziom historyczny*: biorąc pod uwagę czas, do którego tekst się odnosi i czas, w jakim tekst zostaje napisany.
 - *poziom teologiczny*: orędzie religijne tekstu.
2. Pomoce, które zachęcają nas do „lektury powołaniowej” tekstów biblijnych, poprzez prezentację, która jest swego rodzaju *rezonansem klaretyńskim*. Pomagają nam one odkryć w doświadczeniu

⁴ Por. Palabra-Misión, I. Wprowadzenie.

duchowym i misjonarskim Klareta i w Tradycji zgromadzeniowej odbicie orędzia tych tekstów biblijnych, które przedkłada nam się do medytacji.

Lektura klaretyńska Biblii posiada następujące cechy:

- a) Zobowiązanie się do codziennej lektury Biblii, której był niezwykle wierny Ojciec Założyciel.
- b) Wzniesienie się zawsze nad poziom krytyczno-tekstualny, aby przejść do lektury „duchowej”: Klaret odkrywał, że tekst jest skierowany do niego i ukazuje mu jego osobistą tożsamość, jego powołanie i jego misję.
- c) Lektura według klucza służby: jest to słowo, posłudze któremu oddajemy się, i słowo, którym należy służyć w naszym posługiwaniu.
- d) Lektura, która wyraża pewne podstawowe elementy:
 - jest scentralizowana chrystologicznie,
 - jest ukierunkowana misjonarsko: Jezus ujawnia się w niej jako kaznodzieja, prorok, apostoł.
 - oświeca rzeczywistość historyczną i proponuje jej ocenę.
- e) Lektura, która powinna być oświecona nie tylko poprzez życie Klareta, lecz także przez życie i dziedzictwo Zgromadzenia.

II. Na spotkaniu wspólnotowym uczestnicy dzielą się lekturą tekstu biblijnego rozumianego według następującego klucza:

- a) *klucz biblijny*: usiłuje pomóc grupie zrozumieć całe bogactwo orędzia tekstu biblijnego,
- b) *klucz klaretyński*: stara się dać motywację grupie do przeprowadzenia refleksji nad *klaretyńskim charakterem* tekstu biblijnego, jakim się zajmuje,
- c) *klucz sytuacyjny*: jego celem jest pomóc uzmysłowić sobie rzeczywistość historyczną, w której żyjemy:
 - aby oświecić ją Słowem i uchwycić to słowo, jakie Bóg przekazuje nam poprzez tę właśnie rzeczywistość,
 - aby „usytuować” nasze rozumienie orędzia biblijnego, które nabiera dla nas dzisiaj niezwykłego i odnowionego sensu.
- d) *klucz egzystencjalny*: prowadzi do interpretowania, poprzez dialog braterski, naszej tożsamości misjonarskiej w świetle Słowa oraz rozpoznawania najodpowiedniejszych dla nas dróg.

Spotkanie wspólnotowe może przyjąć następujący schemat:

- jeden z uczestników powinien wezwać Ducha Świętego i zaprosić innych do uzupełnienia jego modlitwy;
- następnie, czyta się na głos tekst, który każdy z uczestników śledzi w swojej Biblii;
- przez pewien czas w ciszy interioryzuje się usłyszane Słowo;
- kiedy uzna się za stosowne, ten, kto kieruje lub animuje spotkanie, zachęca pozostałych do wypowiedzenia tego, w jaki sposób Słowo oddziało na nich;
- dalszym krokiem jest próba konkretnego zastosowania usłyszanego Słowa do sytuacji osobistej, wspólnotowej i egzystencjalnej, jaką się przeżywa;
- spotkanie można zakończyć wezwaniami spontanicznymi lub wspólną modlitwą *Ojcze nasz*.

106. Lectio Divina⁵ nie jest tylko zwykłą metodą lektury Pisma świętego, lecz także pewnym rodzajem spotkania z Bogiem poprzez samą Biblię. Jest to uprzywilejowana forma stałego i modlitewnego kontaktu z Pismem Świętym, który poleca nam Sobór Watykański II (DV 25) i Kapituła Generalna z roku 1991 (SP 21.2). Jego najważniejsze etapy to:

1. Wezwanie Ducha Świętego, aby wspomógł nam poznać Bożą wolę, wyrażającą się w Piśmie Świętym.
2. *Lectio*: lektura tekstu, tyle razy, ile jest to potrzebne, aby przejść od lektury słów do lektury serca i słuchania.
3. *Meditatio*: przeprowadzać refleksję nad tekstem aż do odkrycia orędzia, które zawiera.
4. *Oratio*: jeśli w poprzednich etapach chodziło o wsłuchanie się w Boga, teraz jest odpowiedni moment do wyrażenia uczuć, jakie wywołuje Słowo Boże: akt dziękczynienia, prośby, uwielbienia, itd.
5. *Contemplatio*: jest szczytem całego procesu spotkania modlitewnego. Chodzi o umiejętność zobaczenia świata oraz osób oczyma Boga, aby przeżywać rzeczywistość głębiej, według rozumienia Bożego.
6. *Collatio*: moment dzielenia się Słowem z braćmi.
7. *Actio*: skonkretyzować postanowienie, które wypływa ze Słowa Bożego.

6. Różaniec

⁵ Por. Prefektura Generalna ds. Formacji Misjonarzy Kłaretynów: Wprowadzenie w posługę Słowa, Rzym 1997, ss. 121-124.

107. Oddajemy z synowską miłością Najświętszą Dziewicę Maryję, Matkę Boga, włączoną z całego serca w dzieło zbawcze swojego Syna, czy to poprzez kult liturgiczny, czy przez akty pobożnościowe, które są zakorzenione w naszej tradycji, jak np. Różaniec Święty czy inne (CC 36). Należy starać się odmawiać go indywidualnie zawsze, kiedy nie jest odmawiany wspólnotowo (Dir 87).

Św. Antoni Maria Klaret był propagatorem i czcicielem modlitwy Różańcowej tak wielkim, że godny jest nazwania apostołem XIX wieku. O modlitwie tej mówi nam w ten sposób: „Można powiedzieć, że Różaniec jest kompendium naszej świętej religii, ponieważ obejmuje podstawowe tajemnice, a ten, kto odmawia go w całości, wspomina i medytuje w jednym dniu to, co Kościół celebrował w święta na przestrzeni całego roku” (*La Colegiala instruida*, Barcelona 1863, 177).

108. Po wezwaniu każdej tajemnicy i zacytowaniu tekstu biblijnego, dołącza się niektóre komentarze Ojca Założyciela.

Tajemnice radosne (poniedziałek i czwartek)

1

Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny **Łk 1, 26-38**

- Słowo stało się ciałem, aby każde ciało zostało przez Nie zbawione.
- We wcieleniu rozświetla się przeogromna chwała Boża i przeznaczenie człowieka. Kto szuka Boga i nie znajduje Go, to tylko dlatego, że szuka tam, gdzie Go nie ma: Bóg jest w Maryi: *Dominus tecum*.
- Wcielił się, bo gorliwość o chwałę Bożą i zbawienie dusz pożerała Go.
- Poprzez przeogromną i chwalebłą tajemnicą wcielenia Syn Boży nie tylko nas zbawił, lecz także uszlachetnił, na ile stało się to możliwe, ludzką naturę, a w naturze ludzkiej, całe stworzenie, ponieważ człowiek jest koroną całego stworzenia.

2

Nawiedzenie św. Elżbiety **Łk 1, 39-46**

- W każdych odwiedzinach naśladowuj Maryję. Buduj świadectwem i praktykuj miłość.
- Pamiętaj: każde dobro, które uczyniłeś bliźniemu będzie odtworzone pewnego dnia przez Boga, tak, jakbyś uczynił je Jemu samemu.
- Wierz! Nie ma potrzeby robić tyle szumu słowami. Mówcie przykładem, a wasze nauczanie będzie skuteczne.
- Możemy i powinniśmy miłować się wzajemnie wiedząc, że Maryja jest zawsze po naszej stronie, że zawsze nas podtrzymuje, jak kanał łaski, i będąc Wieżą Dawidową, udziela siły i znaczenia.
- Świat jest jak pewien obszar ziemi. Bóg jest Panem; Maryja jest kanałem, który Bóg chce wykorzystać, aby tę ziemię użyźnić. Maryja staje pomiędzy Bogiem a nami i wspiera nas swoim wstawiennictwem.

3

Narodzenie Syna Bożego Łk 2, 1-20; J 1, 14

- Człowiek bez Chrystusa byłby bardziej nieszczęśliwy, niż świat bez słońca.
- Maryja jest Matką Boga; jest to tak wzniosła, niewyraźna i wyjątkowa godność, z której wypływają i rozwijają się wspaniałości wszystkich Jej tytułów.
- Dzieciństwo jest czasem siania. Kto pragnie zbierać wiele, powinien siać w obfitości.
- Jeśli korzeń jest święty, święte też będą gałęzie.
- Jaki język jest w stanie wypowiedzieć, jaki umysł potrafi zgłębić niezwykłą godność, do jakiej została wyniesiona Dziewica Maryja? Jedyna Dziewica wśród dziewic, wybrana na Matkę Boga.

4

Ofiarowanie Jezusa w świątyni Łk 2, 22-35

- Niech zobaczy syn w matce cnoty, którymi on je wychowuje.
- Będziemy żyli zawsze w radości, jeśli damy się objąć ramionami Dziewicy Maryi, naszej kochającej Matki, i będziemy żyć wiernie wolą Bożą.
- Naucz się od Jezusa i Maryi, jak ważnym jest wiernie dostosowanie się do zaleceń i przepisów Kościoła. Maryja i Jezus wypełniają to, do czego nie są zobowiązani. A ty, jak myślisz wypełnić to, do czego jesteś zobowiązany?
- Jak krzyż poprzedza całą procesję, tak pokora poprzedza wszystkie inne cnoty.
- Prawdziwa chwała jak cień: ucieka od tego, kto go szuka i towarzyszy temu, kto od niego ucieka.

5

Znalezienie Jezusa w świątyni wśród doktorów Łk 2, 41-52

- Miłość jest jak ogień, który parzy i zamienia wszystko w ogień. Kto na prawdę kocha Chrystusa, zamienia w ogień wszystko, co czyni, co mówi, co myśli i co cierpi.
- Tak, jak Maryja i Józef powinniśmy szukać Jezusa. Jak Maryja i Józef odnaleźli Go w świątyni, potrzeba, abyś szukał Go również i ty w świątyni.
- Kiedy Jezus zagubił się, ani Józef, ani Maryja nie spoczęli, zanim Go wpierw nie odnaleźli; skoro oni Go odnaleźli, odnajdziesz Go i ty.
- Za pośrednictwem Maryi więzień otrzymuje wolność, chory zdrowie, przygnębiony radość, grzesznik przebaczenie, sprawiedliwy wytrwałość.
- W świecie chrześcijańskim, Jezus jest umysłem; Maryja, sercem.

Tajemnice bolesne (wtorek i piątek)

1

Modlitwa w Ogrójcu Łk 22, 39-46; J 18, 4-5

- Kontempluj Jezusa w ogrodzie Oliwnym: doznaje smutku i przeżywa agonię. Jeśli zapytasz go o powód tak wielkiej boleści, On spojrzy w twoje oczy.
- Nie trać nadziei! Burze i huragany nie trwają zawsze. Po nich przychodzi spokój.
- Dwie rzeczy oświecają drogę do świętości: wysiłek o poznanie woli Bożej i zdecydowanie wypełnienia jej aż do ostatniej konsekwencji.
- Czy staliście się chrześcijanami, aby doznawać radości i chwały świata? Nieście imię Chrystusa i dlatego wpatrujcie się w Niego.
- Posłuszeństwo i pokora czynią z Chrystusa zwycięzcę. Od niego uczymy się posłuszeństwa i pokory.

2

Biczowanie Mt 27, 27-32; J 18, 38-40; 19, 1

- Nagi i przywiązany do słupa, niewinny, Ten, który nie popełnił grzechu, jest okrutnie biczowany.
- W cierpieniu formują się święci.
- Jeśli pewnym jest, że niewinny człowiek jest wezwany, aby cierpieć przez jakiś czas, pewnym jest też, że zajaśnieje także później niezwykłym światłem; pewnym jest również, że wszyscy ludzie, aż do ostatniego, błogosławić będą jego imię.
- Powinniśmy naśladować Jezusa, nieustannie modlił się za swoich prześladowców.
- Kto żyje duchem Chrystusowym, widzi w przeciwnościach narzędzie, którym Bóg pragnie go oczyścić.

3

Cierniem ukoronowanie **Mk 15, 16-20**

- Wszystkie dzieła Boże są jak róże. Każda róża ma kolce, co oznacza, że kto nie chce cierpieć, nie będzie mógł doznać radości.
- Kiedy czujesz się prześladowany i oczerniany, staraj się milczeć cierpliwie, jak milczał Jezus, w ten sposób osiągniesz koronę chwały.
- Wielu myśli, że Chrystus jest tylko Królem dla żartu i ignorują Jego orędzie. Ty, uznaj Go jako Króla prawdziwego, który żyje w prawie Ewangelii.
- Zbuduję kaplicę w najintymniejszym zakątku serca i w niej, dniem i nocą, będę adorować mojego Króla i Pana.
- Żyjmy we wszystkim obecnością tak wielkiego Króla! Uwielbiamy przez to każdą rzecz, nawet najmniejszą, najmniej znaczącą.

4

Niesienie krzyża **Łk 23, 26-32; J 19, 17-18**

- Nikt nie wchodzi do raju bez podjęcia krzyża w swoim życiu. Wielu chciałoby iść za Chrystusem aż na Górę Tabor. Niewielu jednak pragnie kroczyć za Nim aż na Kalwarię.
- Krzyż, do niesienia którego każdy jest wezwany, ma swój cel: dostosować nasze uczucia do spraw świata.
- Ponieważ Jezus niósł krzyż za nas, jest sprawiedliwym, i jest naszą powinnością, abyśmy, naśladując Zbawiciela i z miłości ku Niemu, nieśli własny krzyż.
- Działanie i cierpienie są największą próbą miłości.
- Miłuj Go! Otrzesz w ten sposób Jego łzy i pot, pomożesz Mu podejmować krzyż, będziesz mu towarzyszył, jak Maryja, i nie będziesz mógł nigdy Go opuścić.

5

Śmierć Jezusa na krzyżu Łk 23, 33-34; 44-46; J 19, 26-30

- Krzyż daje chrześcijaninowi doskonałe kompendium ewangelicznej moralności
- Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje daje za osoby, które miłuje. Jezus oddał swoje życie za ciebie. Uwierź więc, że On cię kocha, i jak bardzo cię kocha! I jeśli miłość miłością się płaci, kochaj Go zatem, i kochaj Go naprawdę.
- Rozmyślanie o śmierci działa w życiu jak ster w statku. Dzięki sterowi statek omija przeszkody i kieruje się do portu. Rozmyślanie o śmierci pomaga człowiekowi omijać niebezpieczeństwa zła i osiągnąć port zbawienia.
- Wszyscy powinniśmy zwracać się ku Chrystusowi. On jest kamieniem węgielnym, który łączy Nowy i Stary Testament. On umiera na krzyżu z otwartymi ramionami, aby objąć jedną dłonią stare prawo a drugą nowe prawo łaski.
- Dlatego, że znasz swoją wartość, obejmij krzyż i nieś go z radością po śladach Jezusa, Syna i Mistrza.

Tajemnice chwalebne (środa, sobota i niedziela)

1

Jezus zmartwychwstaje wśród umarłych J 20, 1-10; Mk 16, 9-14

- Jezus opuszcza grób i zmartwychwstaje chwalebnie i zwycięsko. Nie może już więcej umrzeć. Co za radość! Co za szczęście!
- Czy jakiejś radości nie doświadczył Jezus w ciele i w duchu, kiedy, zmartwychwstały, poznał przy odkupieniu rodzaju ludzkiego owoc swojego posłuszeństwa Ojcu odwiecznemu?
- Wszyscy jesteśmy wezwani do podjęcia i przemierzenia drogi, która prowadzi ku zmartwychwstaniu. Jest to droga, którą sam Bóg nam wyznaczył, nazywa się drogą miłości.

- Kto doznał cierpienia dla sprawiedliwości, lepiej pozna majestat Boga, a chwała Pańska rozbrzmi na wieki.
- Będziemy widzieć Boga w przeogromnym Jego świetle i prawdzie. Będziemy kochać Boga i nasze serce zanurzy się w wulkanie Jego miłości, rozpułwać się będzie w Jego słodczy i delikatności. Zobaczymy Go i nasze pragnienia zostaną w pełni zadowolone, bo doznamy wiecznego i doskonałego szczęścia oraz wyzwolenia ze wszelkiego cierpienia i udręki.

2

Wniebowstąpienie Pańskie Hbr 1, 6-11

- Nie jesteś na ziemi niczym więcej, jak tylko pielgrzymem, wędrownikiem, i jako taki, pragniesz, aby twoje wędrowanie zakończyło się w ojczyźnie szczęśliwości. Z pewnością, nie zostałeś stworzony do życia na ziemi, lecz dla nieba; niebo jest twoją ojczyzną.
- Tylko Chrystus, tylko Jego misterium może rozwiązać problem choroby człowieka oraz historii; jest to źródło do rozwiązania wszelkiego dramatu intelektualnego, moralnego i społecznego.
- Jezus jest dla nas drogą wyznaczoną, i nie tylko drogą, lecz także, Prawdą i Życiem.
- Jeden jest Chrystus, który nas odkupił i uświęcił. Jeden jest Chrystus, który wyniesie nas do chwały, jeśli mamy siłę iść Jego drogą.
- Jezus daje się nam – pielgrzymom wiary, jako wzór miłości Bożej i bliźniego i oczekuje nas jako nagroda na naszej drodze.

3

Zesłanie Ducha Świętego J 20, 19-23; Hbr 1, 13-14; 2, 1-4

- Duch Święty uświęca ludzi. Duch, który jest duchem miłości, daje ludziom świętość.
- Ogniem swojej miłości Duch oczyszcza to, co jest nieczyste i skalane w człowieku.

- Duch przemienił, nieuczonych i lękliwych rybaków w mądrych i wielkich Apostołów, w odważnych głosicieli Ewangelii. Duch ożywia, podtrzymuje i uświęca cały Kościół. Jeśli staramy się żyć według woli Bożej, Duch Święty, dając nam ją poznać, daje nam też środki potrzebne, aby ją wypełnić.

4

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi z ciałem i duszą

Łk 1, 46-48; Ef 4, 7-13; Kol 3, 1-4

- Jest niebo, którego oczekujemy.
- Naśladuj Maryję. Bądź wierny łasce. Szukaj doskonałości. Nie poddawaj się nigdy. Nie patrz wstecz. Staraj się o cnoty. I otrzymasz koronę chwały.
- Wspomnienie Wniebowzięcia Maryja powinna pobudzać nas do ogromnego zaufania i nadziei zbawienia. W niebie mamy nie tylko naszego Ojca, mamy również naszą Matkę. Jeśli Maryja kocha nas tak bardzo na ziemi, jak bardzo będzie kochała nas w niebie, gdzie króluje miłość?
- Maryja jest jednocześnie drabiną i bramą, która otwiera niebo. Powinniśmy kierować się ku tej drabinie, powinniśmy pukać do tych drzwi, jeśli chcemy uczestniczyć w chwale Pana.
- Łaska unosi Maryję z ziemi ku niebu. W Maryi Bóg odpoczywa. Przez Maryję spływają z nieba łaski Boże i poprzez Nią nasze prośby docierają do nieba.

5

Maryja ukoronowana na Królową nieba i ziemi

Ap 12, 1-5. 9-10; Łk 1, 46-49

- Szczęście jest tylko w Bogu. Kto pragnie szukać go, trzeba, aby szukał go w Bogu.

- Pokora, posłuszeństwo, miłość i inne cnoty, tak bardzo godnym stały się Maryi, iż Kościół, zachwycony, śpiewa Jej: „Matka Boga jest uniesiona do nieba ponad wszystkie chóry aniołów i świętych”.
- Tam, po prawicy Chrystusa, zasiada Maryja, ukoronowana jak Królowa nieba i ziemi. Jest kochająca i pełna mocy; jest Matką chrześcijan na zawsze.
- Ojciec, Syn i Duch Święty koronują Maryję w niebie. Dziewica Najświętsza pragnie, aby ta sama korona chwały przyozdobi każde z jej dzieci.
- Maryja jest sercem Kościoła i jako taka, przejmuje łaskę Bożą i ją daje sercom wiernych.

109. Litania Loretańska

Panie, zmiłuj się nad nami
 Chryste, zmiłuj się nad nami
 Panie, zmiłuj się nad nami
 Chryste, usłysz nas
 Ojcze z nieba, Boże
 Synu, Odkupicielu Boże
 Duchu, Święty Boże
 Święta Trójco, Jedyny Boże
 Święta Maryjo
 Święta Boża Rodzicielko
 Święta Panno nad Pannami
 Matko Chrystusowa
 Matko łaski Bożej
 Matko nieskalana
 Matko najczystsza
 Matko dziewicza
 Matko nienaruszona
 Matko najmiłsza
 Matko przedziwna
 Matko dobrej rady
 Matko Stworzyciela
 Matko Zbawiciela
 Matko Kościoła
 Panno roztropna
 Panno czcigodna
 Panno sławiona

Panie, zmiłuj się nad nami
 Chryste, zmiłuj się nad nami
 Panie, zmiłuj się nad nami
 Chryste, wysłuchaj nas
 zmiłuj się nad nami

módl się za nami

Panno można
Panno łaskawa
Panno wierna
Zwierciadło sprawiedliwości
Stolico mądrości
Przyczyno naszej radości
Przybytku Ducha Świętego
Przybytku chwalebny
Przybytku sławny pobożności
Różo duchowna
Wieżo Dawidowa
Wieżo z kości słoniowej
Domie złoty
Arko przymierza
Bramo niebieska
Gwiazdo zaranna
Uzdrowienie chorych
Ucieszko grzesznych
Pocieszycielko strapionych
Wspomożenie wiernych
Królowo Aniołów
Królowo Patriarchów
Królowo Proroków
Królowo Apostołów
Królowo Męczenników
Królowo wyznawców
Królowo dziewic
Królowo wszystkich świętych
Królowo bez zwały pierworodnej poczęta
Królowo wniebowzięta
Królowo Różańca Świętego
Królowo rodzin
Królowo pokoju
Królowo Polski
Królowo świata

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata zmiłuj się nad nami
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata obdarz nas pokojem

V.: Módl się za nami, Święta Boża Rodzicielko.

R.: Abyśmy się stali godni obietnic Chrystusowych.

Módlmy się:

IV. EUCHARYSTIA

110. „Nade wszystko.....

1. Schemat nabożeństw

111. Schemat pierwszy

1. Wystawienie Najświętszego Sakramentu z odpowiednią pieśnią
2. Modlitwa wstępna
3. Lektura biblijna lub patrystyczna
4. Psalm responsoryjny
5. Homilia
6. Chwila milczenia
7. Wezwania i modlitwa *Ojcze nasz*
8. Pieśń eucharystyczna na błogosławieństwo
9. Modlitwa i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem
10. Aklamacja końcowa
11. Pieśń na zakończenie

112. Schemat drugi (w połączeniu z modlitwą Jutrzni lub Nieszporów przed Najświętszym Sakramentem, wystawionym przez dłuższy czas)

1. Wystawienie Najświętszego Sakramentu z odpowiednią pieśnią
2. Modlitwa wprowadzająca
3. Chwila milczenia
4. Wezwanie rozpoczynające Liturgię Godzin
5. Psalm
6. Lektura biblijna
7. Chwila milczenia lub homilia
8. Krótkie responsorium
9. *Benedictus* lub *Magnificat* z odpowiednią antyfoną
10. Prośby i modlitwa *Ojcze nasz*
11. Modlitwa na zakończenie
12. Chwila milczenia
13. Pieśń eucharystyczna na błogosławieństwo
14. Modlitwa i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

15. Aklamacja końcowa
16. Pieśń za zakończenie

2. Modlitwy eucharystyczne

113. Oświeć, Panie
światłem wiary nasze serca
i ogarnij je ogniem miłości,
abyśmy adorowali w duchu i w prawdzie Tego,
którego uznajemy w tym Sakramencie
jako naszego Boga i Pana.
Który żyje i króluje, przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

114. Boże, Ty odkupiłeś wszystkich ludzi
przez misterium paschalne Chrystusa,
który w tym Sakramencie ofiaruje się za braci,
spraw, abyśmy czcząc nieustannie
tajemnicę naszego odkupienia,
zasłużyli na jego owoc
i wzbudzili w ludziach pamięć w obecność Bożą.
Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

115. Panie, niech sakrament Eucharystii
wypełni Twoją miłością i gorliwością apostołską nasze serca,
aby nas pobudziły do pragnienia,
by wszyscy ludzie poznali Cię, kochali i służyli Ci,
i starali się dla nich o błogosławieństwa Królestwa,
które ma swój początek już na ziemi.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

116. Panie, Ty pozwoliłeś nam kosztować
tego samego chleba i uczestniczyć w tym samym Duchu,
spraw, abyśmy, zjednoczeni z Tobą,
jak winna latorośl w winnym krzewem,
byli jednym z Tobą dla zbudowania naszej komunii,
i po to, aby świat uwierzył.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

117. Panie Jezu, utożsamieś się całkowicie z tymi, którzy cierpią i powiedziałeś nam: przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a ja was pokrzepię”, solidarni z chorymi, doznającymi bólu, niesprawiedliwości i ucisku, przychodzi przed Ciebie, abyś nas rozpałił w Twojej miłości tak, że rozradujemy się w trudach i będziemy mieli upodobanie w krzyżu. Ty który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

118. Panie, Ty przez misterium paschalne dokonałeś zbawienia ludzi, pozwól nam adorować Ciebie obecnego w tym Sakramencie i głosić z wiarą to, co w tej chwili czcimy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

119. Panie Jezu, rozpał nas w wierze, która pobudzała wielu głosicieli Bożego Słowa do przyjęcia z radością ubóstwa, rezygnacji i umartwienia, aby rozszerzać Twoje Królestwo. Prosimy Cię, zjednoczeni w sercu z Tobą, który jesteś obecny w tajemnicy eucharystycznej, której w tej chwili oddajemy cześć, i z którą życie i posługę dzielimy. Ty, który żyjesz i królujesz z Ojcem i Duchem Świętym, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

3. Lektura biblijna

120. Można skorzystać z tekstów zaproponowanych poniżej lub z Lekcjonarza (Msza wotywna o Eucharystii lub też z Rytuału Komunii Świętej i Kultu Eucharystycznego poza Mszą św.).

Rdz 24, 3-8:

Lb 8, 2-3. 14b-16a:

Hbr 2, 42-47:

1Kor 10, 16-17:

1Kor 11, 23-26:

Łk 24, 13-35:

J 6, 24-35:

J 6, 51-59:

4. Prośby i wezwania

121. Niniejsze prośby i wezwania można potraktować jako wzór: można je zmieniać lub dodawać do nich inne.

1. WEZWANIA Z PROŚBĄ O PRZEBACZENIE

A

Ponieważ nie słuchamy pilnie i nie kontemplujemy Słowa, które mamy głosić.

Panie, zmiłuj się nad nami.

Ponieważ nie żyjemy wiarą i nie ufamy Tobie, który wybierasz narzędzia kruche i słabe, aby zawstydzić mocnych.

Ponieważ nie czujemy się zaangażowani w posłudze dla innych a to, co czynimy, nie traktujemy jako dzieło wspólnoty.

Ponieważ nie oddajemy się w pełni dziełu Ewangelizacji, ani nie rozwijamy w sobie zmysłu intuicji, poczucia dyspozycyjności i katolicyzmu.

B

Ty, będąc bogaty, stałeś się ubogi, aby nas swoim ubóstwem ubogacić i zbawić.

Panie, zmiłuj się nad nami.

Ty ofiarowałeś się w pełni sprawom Ojca i przepowiadałeś Dobrą Nowinę o Królestwie.

Ty, umarty i zmartwychwstały za nasze zbawienie, siedzisz po prawicy Ojca.

122.

2. WEZWANIA DO ADORACJI

A

Ciebie, który ustanowiłeś Eucharystię jako pamiątkę Twojej śmierci i zmartwychwstania.

Uwielbiamy Panie.

Ciebie, który codziennie sadzasz nas za Twoim stołem i dajesz nam chleb Twojego Słowa i Ciała.

Uwielbiamy Panie.

Ciebie, który zechciałeś być z nami obecny pod postaciami sakramentalnymi chleba i wina.

Uwielbiamy Panie.

B

Jezu Chryste, Synu, posłany przez Ojca, namaszczony przez Ducha.

Uwielbiamy Cię, Panie.

Jezu Chryste, Ty głosisz Słowo życia.

Jezu Chryste, Ty ofiarujesz siebie samego za braci.

Jezu Chryste, Ty budujesz jedność Kościoła.

123.

3. WEZWANIA DO DZIĘCZYNIENIA

A

Za to, że udzieliłeś nam łaski pójścia za Jezusem w jedności z Nim.

Dziękujemy Ci, Panie.

Za to, że nas powołujesz do życia doskonałego z Ojcem.

Za to, że karmisz nas Słowem życia, które mamy głosić.

B

Za dar Eucharystii, która jest znakiem jedności i miłości.

Dziękujemy Ci, Panie.

Za to, że posyłasz nas do głoszenia życia, śmierci i zmartwychwstania Jezusa, aby wszyscy ludzie osiągnęli zbawienie przez Niego.

Za to, że rozpoznajemy Cię w tym Sakramencie i w tych, którzy doświadczają choroby, cierpienia, niesprawiedliwości i ucisku.

V. AKT POJEDNANIA

124. Chociaż zostaliśmy wcieleni w misterium paschalne Chrystusa przez sakrament chrztu oraz otrzymaliśmy łaskę powołania misjonarskiego, dopóki żyjemy na tym świecie, nie jesteśmy pozbawieni pokus i popełnienia grzechu. *Konstytucje* nasze przypominają nam, że *doznamy niejednokrotnie również pokuszenia* tak, jak był kuszony Jezus i dlatego w tych momentach *powinniśmy trwać zjednoczeni z Chrystusem, który jeszcze jest kuszony w nas* (nr 53).

„Pokusy mogą być..... (Dir 143).

Przez grzech zostaje zachwiana nasza relacja osobista z Bogiem oraz zostaje też zachwiana i osłabiona wspólnota.

1. Uznanie własnych grzechów i *corectio fraterna*

125. Dla osiągnięcia postępu duchowego, *Konstytucje* zachęcają nas do wspomnienia własnych grzechów i braków, a nawet wyznania ich wobec braci, prosząc o przebaczenie (CC 41). Wzywają nas także, byśmy pragnęli być poprawiani przez nich, przyjmując to z wdzięcznością (CC 54); np. w sytuacji, kiedy któryś z braci nie postępuje odpowiednio, trzeba upomnieć go z miłością i pokorą, a jeżeli „*jego własne dobro lub dobro innych wymaga tego w sposób bezpośredni*” (CC 55), uczynić to poprzez superiora. Aby „*kroczyć z większą pewnością drogą Pana*”, trzeba przyjmując i pocieszyć skruszonego brata, a „*naśladując dobroć i miłosierdzie Jezusa Chrystusa*”, podać rękę upadłym z jakiegokolwiek przyczyny; aby pokazać im „*czynem, że wszystko zostało przebaczone i zapomniane, i że nadal są żywymi i wartościowymi członkami wspólnoty, która nie tyle zwraca uwagę na przeszłość, co raczej na teraźniejszość i na przyszłość*” (Dir 49; por. CC 55).

2. Rachunek sumienia

127. Ojciec Założyciel zaleca przeprowadzać rachunek sumienia dwa razy na dzień: „*Rachunek sumienia, według zamysłu i praktyki naszego Założyciela.....* (Dir 90).

127. Rachunek sumienia w oparciu o Konstytucje

1. Czy dziękujemy nieustannie Bogu za Jego miłość, za nasze powołanie do naśladowania Chrystusa w jedności życia z Nim i do głoszenia Ewangelii wszelkiemu stworzeniu według ducha św. Antoniego Marii Klaretą (4)?
2. Czy uważnie słuchamy Słowa Bożego, które mamy przepowiadać, aby przemienić siebie w Ewangelię i upodobnić się do Chrystusa, zapaleniu miłością, która ma nas przynaglać (4. 34)?
3. Czy w naszym życiu kierujemy się miłością do Boga i do braci, miłością, która została rozlana w sercach naszych przez Ducha Świętego (10. 40)? Czy współpracujemy stale w budowaniu wspólnoty? Czy przebaczymy (16)? Czy wprowadzamy wszędzie pokój (17)?
4. Czy miłujemy czystość jako dar Boży, przyjmujemy ją z radością, dbamy starannie o nią (22)?
5. Czy osobiście jesteśmy dyspozycyjni i czy oddajemy do dyspozycji innym, Zgromadzeniu to, co posiadamy (25)? Czy jesteśmy naprawdę ubodzy w czynie i w duchu (26)?
6. Czy jesteśmy doskonale posłuszni natchnieniu Bożej miłości, ofiarując się ludziom dla Boga (31)? Czy pomagamy innym modlitwą, radą i dialogiem braterskim w poszukiwaniu i wypełnianiu woli Bożej (29)?
7. Czy dajemy pierwszeństwo naszej codziennej modlitwie (37)? Czy czcimy s synowską miłością Najświętszą Dziewicę Maryję (36)? Czy sprawujemy Eucharystię z prawdziwą pobożnością (35) i Sakrament Pojednania (38)?
8. Czy staramy się mieć te same cnoty, jakie miał Jezus: pokorę, która uznaje naszą zależność od Boga i służy w miłości braciom (41), łagodność (42), umartwienie, aż do radowania się w przeciwnościach (43. 44)?, cierpliwość (45)?
9. Czy rozpoznajemy Boga w tych, którzy cierpią i pomagamy im skutecznie? Czy jesteśmy solidarni z chorymi i z tymi, co doznają niesprawiedliwości i ucisku? Czy znosimy wszystko dla nich, dzielimy z nimi nadzieję oraz radości, zwłaszcza z ubogimi? Czy poszukujemy sposobu na przemienienie świata zgodnie z zamysłem Bożym (46)?
10. Czy rozniecamy w sobie poczucie dyspozycyjności i katolicyzmu, aby zrezygnować ze wszystkiego, co osiągnęliśmy do tej pory i iść gdziekolwiek z otwartym duchem (48)?
11. Czy pragniemy gorąco sprawiedliwości Bożej, robiąc wysiłki, aby osiągnąć pełną dojrzałość w Chrystusie (51)? Czy czujemy, aby nie ulec pokusom (53)? Czy robimy wyraźne postępy w cnotach i w nauce, dokonując osobistego i wspólnotowego rozeznania oraz stosując *correctio fraterna* (54. 55. 56)?

12. Czy znamy, doceniamy i zachowujemy Konstytucje, aby postępować na drodze Chrystusa oraz w służbie dla królestwa Bożego (58. 4)?

3. Celebracja Sakramentu Pokuty

128. Mając na uwadze fakt, iż grzechu nie można sprowadzić do wymiaru indywidualnego, lecz że posiada także wymiar eklezjalny. Pojednanie więc nie jest tylko sprawą rozgrywającą się pomiędzy Bogiem a grzesznikiem, ale dzięki woli Bożej, implikuje także relację widoczną z Kościołem. Pojednanie grzesznika z Kościołem jest pierwszym owocem celebracji Sakramentu Pojednania oraz widzialnym znakiem, drogą i narzędziem pojednania z Bogiem. Życie teologiczne jest nieodłączne od życia sakramentalnego. Owa relacja pomiędzy nawróceniem osobistym a życiem sakramentalnym, pomiędzy aspektem indywidualnym a aspektem wspólnotowym zostaje dostatecznie ujęte przez nasze Konstytucje: „**Sprawujmy często Sakrament Pojednania.....**” (CC 38).

„**Okresowa celebracja, czy to osobista czy wspólnotowa.....**” (CPR 54).

4. Celebracja wspólnotowa pojednania bez spowiedzi sakramentalnej

129.

1. WPROWADZENIE

C. W imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego.

R. Amen.

C. Łaska i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa, oddał swoje życie za nas i oczyścił nas z naszych grzechów krwią swoją.

R. Błogosławiony bądź, Panie na wieki.

C. Bracia, jeśli zgrzeszyliśmy, nie zniechęcajmy się, bo mamy obrońcę przed Ojcem, Jezusa Chrystusa, Sprawiedliwego. On jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy i grzechy całego świata. Otwórzmy się na słuchanie Słowa zbawienia i pojednajmy się z Bogiem, abysmy pomnożyli obficie wszystkie dary, którymi On nas obdarzył i byli dobrymi narzędziami dla głoszenia Królestwa Niebios.

2. LITURGIA SŁOWA

Można wybrać jedno z poniższych czytań oraz psalm responsoryjny lub inne odpowiednie teksty:

Prz 5, 1-3. 6-7. 11-12: *Będziesz miłował twego Boga z całego serca.*

Iz 1, 10-18: *Zaprzestańcie czynienia zła, nauczcie się czynić dobro.*

Ez 36, 24-28: *Dam wam serce nowe i włożę w wasze serca mojego ducha.*

Ba 1, 15-22: *Ustysz, Panie, i zmiłuj się, bo zgrzeszyliśmy przeciwko tobie.*

Ps 50, 12-13. 14-15. 18-19: *Boże, stwórz we mnie serce czyste.*

Rz 6, 3-9: *Prowadźmy nowe życie.*

2Kor 5, 17-6. 2: *Pojednał nas z sobą i uczynił nas sługami pojednania.*

Ef 4, 23-32: *Odnówcie wasze myślenie.*

Mt 5, 1-12a: *Błogosławieni ubodzy w duchu.*

Mt 22, 34-40: *Te dwa przykazania wypełniają całe Prawo i Proroków.*

Mt 25, 31-40: *Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych, najmniejszych braci, mnieście uczynili.*

Mk 12, 28b-34: *Które przykazanie jest największe ze wszystkich?*

J 13, 34-35; 15, 10-13: *Daję wam przykazanie nowe.*

J 15, 9-12: *Trwajcie w miłości mojej.*

Po zakończeniu lektury biblijnej, następuje homilia albo dzielenie się słowem; można również przeczytać jakiś tekst patrystyczny lub inny tekst Kościoła.

3. LITURGIA AKTU POKUTY

C. Bracia, błagajmy z ufnością Boga, naszego Ojca, litościwego i wiernego, aby przyjął żal za nasze grzechy i obdarzył nas swoim miłosierdziem.

Po krótkiej chwili milczenia, można przeprowadzić rachunek sumienia w oparciu o Konstytucje (por. nr 127) lub zaproponować poniższe wezwania pokutne czy też inne wyrażone w modlitwie spontanicznej. Na każde wezwanie można odpowiedzieć śpiewem lub modlitwą: *Kyrie eleison*.

– Ty nas wezwałeś do naśladowania Jezusa poprzez profesję rad ewangelicznych, lecz my często żyjemy według logiki świata i nie omijaliśmy tego, co może przynieść szkodę życiu duchowemu lub świadectwo apostołskiemu.

– Ty chciałeś, aby Twój Syn Jezus Chrystus utożsamiał się w pełni z cierpiącymi; zapraszasz nas, abyśmy rozpoznawali Go cierpliwego w nich i przychodzili im ze skuteczną pomocą, lecz my nie byliśmy solidarni

z tymi, co doświadczają choroby, cierpienia, niesprawiedliwości lub ucisku.

– Ty rozlałeś w sercach naszych przez Ducha Świętego miłość do Ciebie i do braci, lecz my nie kierowaliśmy się w naszym życiu misyjnym tą miłością.

– Ty nas posłałeś, byśmy głosili życie, śmierć i zmartwychwstanie Pana, aż do czasu kiedy przyjdzie, lecz my nie wykorzystaliśmy do tego wszystkich możliwych sposobów, ani też nie rozwijaliśmy dostatecznie myślenia, intuicji, dyspozycyjności i katolicyzmu, czego wymaga nasza misja.

C. Pojednani z Ojcem, przekazmy też znak przebaczenia i pokoju naszym braciom.

Przekazuje się znak pokoju, równocześnie można śpiewać stosowną pieśń, np.: *Ubi caritas et amor.*

4. ZAKOŃCZENIE

C. Wychwalajmy teraz miłosierdzie Pan, którego imię jest święte.

Śpiew Magnificat lub Ojcze nasz.

C. Módlmy się:

Ojcze miłosierdzia, ty nas wezwałeś, nie ze względu na nasze dzieła, lecz dlatego, że taka była Twoja wola i usprawiedliwiłeś nas w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, prowadź dobre dzieło, które Ty rozpocząłeś, aż do wypełnienia się w dniu Chrystusa Jezusa, naszego Pana.

R. Amen.

5. BŁOGOSŁAWIEŃSTWO I ROZESŁANIE

C. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

C. Błogosławieństwo Boga wszechmogącego, Ojca, Syna i Ducha Świętego, niech zstąpi na was i pozostanie z wami na zawsze.

R. Amen.

C. Idźcie w pokoju.

R. Bogu niech będą dzięki.

VI. MODLITWY NA ROZPOCZĘCIE I ZAKOŃCZENIE SPOTKANIA WSPÓLNOTOWEGO

130. Normą ogólną jest, iż spotkania i zebrania wspólnotowe rozpoczynają się i kończą modlitwą; można skorzystać z modlitw zaproponowanych poniżej lub w rozdziale I. niniejszego Dyrektorium.

1. Modlitwy na rozpoczęcie spotkania wspólnotowego

131. Przyjdź Duchu Święty

Przyjdź Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości.

V.: Ześlij Ducha Twego, Panie.

R.: I odnow oblicze ziemi.

Módlmy się:

Boże, Ty oświeciłeś serca swoich wiernych światłem Ducha Świętego;
spraw, abyśmy się stali ulegli temu samemu Duchowi,
dla spełniania zawsze dobra
i radowali się Jego pocieszeniem.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

132. Zebrani w Twoje imię

Panie, zebrawszy się w Twoje imię,
pragniemy być w Twojej obecności;
daj nam ducha dialogu,
oświeć nasze umysły światłem Twojej prawdy
i umocnij naszego ducha braterstwa,
abyśmy zawsze poszukiwali razem
poznania i wypełnienia Twojej woli.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

133. Daj nam mądrość (Mdr 9, 1-6. 9-11)

Boże ojców i Panie miłosierdzia

.....

134. Szukać i wypełniać razem wolę Bożą

Antyfona

Pan mówi: gdzie dwóch lub trzech zebrani są w Moje imię, Ja jestem pośród nich.

Módlmy się:

Boże i Ojcze nasz, Twój Syn obiecał być tam, gdzie dwóch lub trzech zebranych jest w Jego imię:

spraw, abyśmy odczuwali teraz wśród nas Jego obecność,
wrażali w ten sposób komunie życia i misji całego Instytutu,
abyśmy kroczyli drogą nowego życia

– życia w posłuszeństwie Duchowi

i w pełnej wierności naszemu charyzmatowi –

i poznawszy Twoją wolę,

wypełnili ją jednomyślnie,

aby realizować w ten sposób naszą wspólną misję w Kościele.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

135. Łaska i dyspozycyjność do dialogu

Oto jesteśmy, Panie,

zebrani w Twoje imię

i napełnieni pragnieniem rozszerzania Twojego Królestwa.

Niech Duch Święty, którego wlałeś w nasze serca

i podtrzymuje Twoją żywą obecność pośród nas,

nauczy nas, co mamy czynić,

i dokąd mamy zmierzać,

abyśmy, umocnieni Twoją łaską,

mogli zrealizować Twoje zamysły.

Bądź Ty, Duchu Święty,

inspiratorem i animatorem naszego rozeznawania.

Naucz nas słuchać innych,
pozwolić się oświecać ich światłem;
naucz nas proponować, a nie narzucać;
daj nam prawość serca.
Ochroń nas od ślepoty, która zawsze utrzymuje, że ma racje,
od uprzywilejowania i wszelkich względów ludzkich.
Zjednocz nas z sobą, abyśmy nigdy nie odłączyli się od prawdy.
Amen.

136. Światło, aby odkryć wymagania Ewangelii

Spójrz, Ojczy dobroci,
na tę wspólnotę, zebraną w Twoje imię,
aby dzielić się braterstwem i dialogować w prawdzie;
udziel jej łaski odkrycia z największą jasnością
wymagań Ewangelii,
aby mogła być światłem świata i solą ziemi.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

137. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania wspólnotowego

Panie, niech Twoja łaska wzbudzi,
podtrzyma i towarzyszy naszym działaniom,
aby nasza praca miała w Tobie swój początek, jak w źródle,
i zwrócona była zawsze na Ciebie, jak na swój cel.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

2. Modlitwy na zakończenie

138. Dziękczynienie za spotkanie

Ojczy dobroci,
dziękujemy Ci za to spotkanie,
w czasie którego dzieliliśmy się
naszymi nadziejami i troskami,
naszymi planami i trudnościami,
spraw, abyśmy zawsze umieli odpowiadać skutecznie
na nasze powołanie i misję w Kościele
za przykładem Klareta, naszego Ojca.

Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

139. Jedno serce i jedna dusza

Panie, składamy Ci Dziękę
za to spotkanie wspólnotowe,
za Twoją dobroć i Twoją obecność wśród nas,
spraw, abyśmy w braterskim duchu
mieli zawsze jedno serce i jedną duszę,
po to, by być wspólnotą ewangelizowaną i ewangelizującą.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

VII. DNI SKUPIENIA I ĆWICZENIA DUCHOWE

140. „Ćwiczenia duchowe, rekolekcje, kursy, asamblee i inne spotkania, jakie będą organizowane, powinny sobie postawić jako jeden z głównych celów pobudzanie i ukierunkowanie każdego klaretyna w znajomości, a przede wszystkim w głębokim przeżywaniu własnej duchowości, zgodnie z jego usytuowaniem w Kongregacji” (CPR 58).

1. Miesięczny dzień skupienia

141.

TU UZUPEŁNIC TEKSTY!!!!

VIII. ŚWIĘTA ZGROMADZENIOWE

145. „Błogosławiona Maryje Dziewice, która jako pierwsza została uczennica Chrystusa, niech przyjmą jako swoją Matkę i Nauczycielkę” /CC 61/.

„Czcijmy z synowska miłością Błogosławiona Maryje Dziewice, Boza Rodzicielkę, całym sercem zjednoczona w zbawczym dziele ze swym Synem, tak przez kult liturgiczny, jak i pobożne praktyki przejęte z tradycji, np. Przez odmawianie różańca i inne podobne” /CC 36/.

„Wzmocniony maryjny wymiar naszej duchowości, przeżywamy i wyrażamy, zgodnie z kulturą narodów, którym służymy; ów związek z Maryją, którego się domagają nasze Konstytucje. Ona jest nasza Matka, inspiratorka Zgromadzenia, modelem pójścia za Chrystusem i związku z Jego zbawczym dziełem, pierwsza uczennica Chrystusa i nauczycielka apostołów” /CPR 59/.

146. „Należy odprawiać wspólnie nowenne ku czci Serca Maryi oraz triduum ku czci świętego Założyciele, co jest tradycyjnym wyrazem naszej pobożności., jak miesiące maryjne i triduum ku czci świętego Józefa. Wszystkie praktyki pobożne należy wypełniać z prostotą, czerpiąc inspiracje z liturgii” /Dir 88/.

NOWENNA DO SERCA MARYI

147. Celebracja z ludem

1. W sytuacji, gdy nowenne odprawia się jako oddzielne nabożeństwo, powinna ona zawierać elementy wskazane poniżej, wykorzystując schemat Liturgii Słowa lub jakiś inny spośród podanych w Dodatku.

2. Jeśli nowenna jest złączona z Eucharystią, a pozwala na to kalendarz liturgiczny, najodpowiedniejszym jest wykorzystać którykolwiek formularz mszalny z „Mszy o Najświętszej Maryi Pannie” i odpowiadający mu lekcjonarz oraz wygłosić maryjną homilię.

3. Przygotowując nowenne powinno się najpierw ustalić tematy i kluczowe myśli, wokół których będzie się skupiała modlitwa.

147. Celebracja we Wspólnocie klaretyńskiej

Najwłaściwszym wydaje się poszanowanie dla zmysłu i rozwoju każdej celebracji bez mieszania liturgii z praktykami pobożnymi czy ich treścią. Dlatego nowenna nie powinna stanowić cześci Niezspór, lecz ma być odmawiana przed nimi albo po nich, aczkolwiek może zastąpić jakąś inną praktykę pobożną, jak na przykład różaniec.

Tematy proponowane na nowenne są zaczerpnięte z tytułów odnoszących się do Panny Marii w naszych tekstach zgromadzeniowych, zwłaszcza w Konstytucjach.⁶

1. SŁUCHAJACA SŁOWA (EMP 21)

Wprowadzenie

Maryja jest Dziewicą słuchająca, która przyjmuje Słowo Boże do swojego Serca. Słuchanie i przyjmowanie Słowa jest wstępnym warunkiem rozumienia i drogą do Jej bożego macierzyństwa. Jak mówili Ojcowie Kościoła: *Maryja, pełna wiary, poczęła Chrystusa najpierw w swoim Sercu, a potem dopiero w swoim łonie.*

Śpiew na wejście

Modlitwa wstępna

Panie, otwórz nasze serca i umysły, abyśmy słuchając Słowa, mogli je przyjąć z taką uległością, z jaką Je przyjęła Maryja w swoim Sercu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen

Liturgia Słowa

Czytanie: Jk 1, 19-25

Psalm responsoryjny: Ps 119(118), 105 – 112

Ref. Pan Bóg jest światłem na wszystkich mych drogach

Ewangelia: Łk 11, 27-28

Punkty do refleksji

- Maryja jest Niewiastą, która rozmyśla i próbuje zrozumieć wydarzenia historyczne w ten sposób, aby stać się świadomą tego wszystkiego, czego chce Pan Bóg. Maryja nie pozostaje bierna; Jej postawa pełnej uległości przeradza się w aktywną współpracę w dziele Wcielenia Syna Bożego;
- Kościół słucha, przyjmuje i celebruje Słowo Boże i w Jego świetle rozpoznaje *znaki czasu*, rozeznaje i przeżywa wy-

⁶ W Dodatku podaje się materiały, na podstawie których każda wspólnota może poprowadzić nowenne.

darzenia historii. W ten sposób poprzez całe wieki Kościół pracował zmierzając do pogłębienia i odkrycia Słowa;

- To, co czyniła Maryja i co czyni Kościół, powinno być urzeczywistniane przez każdego chrześcijanina, który ma przyjąć Słowo, usiłować wcielić je w swoje własne życie i starać się jeszcze bardziej je zrozumieć;
- Jak Maryja, która rozważała Słowo w Sercu, konfrontując z Nim wydarzenia swojego życia, tak i chrześcijanin potrzebuje w sposób „mądrościowy” odczytać swoje życie i żywot ludzki, prosząc Ducha Świętego o prorocki dar poznania woli Ojca i współpracy w planie zbawienia ludzi;
- *Epokowa zmiana i pluralizm kulturowy szanowane w Zgromadzeniu pobudzają nas do zadania sobie pytania o bardziej właściwy sposób naszego naśladowania Jezusa w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie* (EMP 21);
- Kościół wzywa nas, abyśmy wypełnili naszą prorocką służbę (por. VC 73) i prosi nas, abyśmy pogłębili doświadczenie Boga; prosi nas, abyśmy w świetle Ducha Świętego rozpoznawali wyzwania naszego czasu; abyśmy je z wielką odwagą przekładali na nowe opcje i programy ewangelizacji zgodne z istotą naszego charyzmatu i dostosowane do sytuacji historycznej (por. VC 73). Potrzebujemy zatem zdrowej duchowości działania – dostrzegania Boga we wszystkich rzeczach i wszystkich rzeczy w Bogu (por. VC 74; EMP 22).

Prośby

Módlmy się do Boga, naszego Ojca, który zechciał, aby Jego Słowo stało się Ciałem w łonie Maryi i wołajmy do Niego:

Niech mi się stanie według Słowa Twego

- Prosimy Cię, Panie, aby Twój Kościół mógł głosić Dobrą Nowinę wszystkim ludziom.

- Daj sługom Twojego Słowa odwagę, aby umieli wcielać Je w swym życiu.

- Niech Twoje Słowo, Panie, oświeca i prowadzi nasze kroki na drogę pokoju.

- Daj nam zdolność słuchania naszych braci i siostr i otwórz nas na ich potrzeby.

- Dopomóż nam być otwartymi na odczytywanie znaków czasu i pomagaj nieustannie rozpoznawać Twoją wolę i z odwagą wprowadzać ją w opcje i programy ewangelizacji.

Ojcze nasz...

Modlitwa końcowa

Panie, Twoja Matka nosiła Słowo, ponieważ najpierw poczęła Je w swoim Sercu i ogłosiła prorocki Magnifikat, ponieważ wcześniej uwierzyła. Pozwól nam, na Jej wzór, przyjąć Twoje Słowo w uległości serca i spraw, abyśmy przynieśli plon stokrotny. Ty, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Pieśń na zakończenie

2. PIERWSZA UCZENNICA PAŃSKA (CC 61)

Wprowadzenie

Nasze Konstytucje mówią, iż Maryja *była pierwszą Uczennicą Pana* (CC 61). Ona przyjęła orędzie Anioła i dzień po dniu stawała się coraz bardziej wierna swojej obietnicy. Akceptując boską wolę, nie tylko porodziła Syna Bożego, ale także żyła z Nim zjednoczona; rozpoczynając od postawy ucznia, szła za Nim poprzez wszystkie drogi Palestyny, aż po Kalwarię, dzieląc z Nim ból męki i śmierci na krzyżu.

Pieśń na wejście

Modlitwa wstępna

Panie, Ty nie pragniesz ofiar, ani całopaleń, pomimo, że dałeś nam swoje Ciało. Wołamy jak Jezus i jak Maryja: *Oto jestem, Boże, przychodzę, aby pełnić Twoją wolę*. Przyjmij nasze pragnienie wypełniania Twojej woli w naszym Zgromadzeniu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Liturgia Słowa

Czytanie: Ga 6, 14-18

Psalm responsoryjny: Ps 91(90)

Refren: Ufam Ci, mój Boże, moja ucieczko

Ewangelia: Łk 2, 33-35

Punkty do refleksji

- Odpowiedź dawana Panu Bogu nie jest odpowiedzią daną raz na zawsze; radosne przyłgnięcie do Jego wołania czyni trwałą formę życia dzień po dniu. Nic nie jest łatwe zaraz od samego początku: jedynie stałość w wierze gwarantuje wypełnianie pełnego miłości planu Boga wobec każdego z nas.
- Maryja, już w pierwszej chwili Zwiastowania Anielskiego zgadza się na bycie Matką Króla – Mesjasza, choć jeszcze nie wie, jak będzie wyglądało owo królowanie. W proctwie Symeona Mesjasz ukazuje się jako Sługa pański, który wypełni swoją misję poprzez ofiarę krzyża. I Maryja dopiero odczuje wyraźnie w swoim sercu miecz boleści, który je przeszyje – doświadczy tego jako Matka Jezusa: doświadczy tego wtedy, gdy będzie uciekać do Egiptu, w sytuacji odrzucenia Jezusa w Jerozolimie, doświadczy – krocząc za Nim na Kalwarię.
- Według słów Soboru, Maryja postępuje w pielgrzymce wiary i zachowuje wiernie swoją jedność z Synem, nawet pod Krzyżem (por. LG 58). Dla Maryi nie było czymś łatwym wierzyć: zetknęła się ze słabym dziecieniem, spotkała Jezusa niezrozumianego, umęczonego i odrzuconego. Musiała doświadczyć „próby wiary” ufając jedynie Słowu Bożemu.
- Maryja przemierzyła drogę, która jest drogą wszystkich ludzi. We właściwym czasie osiągnęła doskonałość. Ludzie, odkąd nie mogą zobaczyć całego życia w jednej chwili i nie mogą wypełnić go na raz w doskonałości, muszą wciąż ponawiać swoje ofiarowanie się Panu Bogu wraz z upływem czasu, odnawiając się wciąż na nowo.

- Obecne w nas często proroctwo zwyczajnego życia jest tym, co umożliwi wielkie proroctwo nadzwyczajnych momentów. Przejawia się ono w modlitwie, jako wyraz przyjaźni z Bogiem, w nieustannym poszukiwaniu Jego woli, w relacjach, a przede wszystkim w czułości, radości życia, współczuciu, zaufaniu i służbie (EMP 24). Wszczepimy misjonarzom, począwszy od formacji podstawowej, przekonanie o konieczności przeżywania formacji ciągłej jako procesu, który trwa całe życie, oraz o stosowności realizowania własnego osobistego projektu formacji (tamże, 34, 3).

Prośby

Drodzy Bracia, módlmy się do Boga, naszego Ojca, przez Chrystusa i za wstawiennictwem Maryi, abyśmy pozostali wierni na naszej drodze wiary. Dlatego prośmy, powtarzając:

Przez oredownictwo Maryi, uczynź nas, Panie, wiernymi wobec Twojej woli

- Spraw, aby Kościół był zawsze zjednoczony z Chrystusem, naśladowując przykład Maryi Dziewicy.

- Dopomóż wszystkim osobom konsekrowanym wypełnić Twoją wolę, poprzez podejmowanie każdego dnia z radością i nadzieją krzyża.

- Pociesz tych, którzy żyją z dala od domu i ojczyzny i dopomóż im w ich pracy.

- Wspomóż chorych, więźniów oraz tych, którzy cierpią z powodu wiary i troski o sprawiedliwość.

- Podtrzymuj nas w zaangażowaniu by być coraz wierniejszymi naszemu powołaniu w wykonywaniu małych rzeczy, abyśmy się stali godnymi Twoich obietnic.

Ojcze nasz...

Modlitwa końcowa

Za wstawiennictwem Maryi Dziewicy udziel nam, Panie, odwagi serca, której tak bardzo potrzebujemy w tych trudnych czasach i radości w naśladowaniu Twojego Syna, Jezusa Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Pieśń na zakończenie

3. NASZ WZÓR W NAŚLADOWANIU JEZUSA (CC 20. 23. 28)

Wprowadzenie

W Maryi jako naszym wzorze naśladowania Jezusa (por. CC 20. 23. 28) odnajdujemy inspirację dla naszego misjonarskiego powołania.

Pieśń na wejście

Modlitwa wstępna

Panie, podtrzymuj nasze nadzieje i cierpienia, nasze radości i trudy podejmowane każdego dnia w naśladowaniu Jezusa. Niech Twój Święty Duch uzdolni nas do bycia wiernymi w słuchaniu i zachowywaniu Słowa. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Liturgia Słowa

Czytanie: 1 Kor 7, 32-35

Psalm responsoryjny: Ps 34(33)

Refren: Pan moim światłem, nie brak mi niczego

Ewangelia: J 2,1-12

Punkty do refleksji

- W Biblii Starego Testamentu Bóg opuszcza Świątynię i zamieszkuje pośród ludzi. Maryja inauguruje tę zbawczą Boską obecność pośród ludzi, przemienionych w świątynię Boga. Konsekrowana przez działanie Ducha Świętego, Maryja odpowiada na powołanie Boga poprzez swe słowo ofiary, posłuszeństwa i zaufania Dlatego odczuwa pragnienie całkowitego ofiarowania się Panu, należenia do Niego, służenia Jego zbawczym planom z pełnym oddaniem.

- Maryja zaprasza każdego do posłuszeństwa Chrystusowi, do radosnego naśladowania Go na ścieżce czystości podejmowanej ze względu na królestwo Niebieskie, zaprasza do konsekrowania się Bogu, aby być bardziej oddanym Jego zbawczemu planowi. Przez swoje całkowite należenie do Boga, przez pełne oddanie się Jemu, Maryja jest nadzwyczajnym wzorem doskonałej konsekracji (por. VC 28).
- Klaret wtedy, kiedy prezentuje obraz-wzór misjonarza, tożsamość syna Niepokalanego Serca Maryi podkreśla w punkcie wyjścia miłość, która płonie i nie pozwala mu myśleć o czymkolwiek innym, jak tylko o tym, jak iść i naśladować Chrystusa w trosce o chwałę Boga i zbawienie ludzi (por. CC 9).
- Życie konsekrowane przez profesję ślubów uobecnia styl życia Jezusa i jest adaptacją tego stylu dedykowaną Jego uczniom, gdzie Marya jest pierwsza z tych, która go przyjęła poprzez wiarę (por. VC 5). Tak więc życie konsekrowane – naśladowanie Chrystusa i kroczenie za Nim – przybiera swój zasadniczy wzór w Maryi (por. CC 20. 23. 28); *staje się ono jedynym z widzialnych śladów, które Trójca Święta pozostawia w historii, aby wzbudzać w ludziach zachwyt pięknem Boga i tęsknotę za Nim* (VC 20); jest ono prorockim świadectwem pierwszeństwa Boga i rzeczy przysłych (VC 85).
- W ten sam sposób, jak dziewictwo Maryi nie było oddzielone od ludzkich potrzeb, tak ślubu czystości nie składa się po to, by nie miłować, ale by miłować bardziej – bardziej intensywnie obejmując osoby miłością, która jest czysta, braterska, wolna i wieczna.

Prośby

Drodzy Bracia, wołajmy do Pana, naszego Boga, który dał nam wspaniały wzór dla naszego życia w naśladowaniu Chrystusa.

Panie, niech przykład Twojej Matki umacnia nas w naśladowaniu Jezusa

- Niech Maryja Dziewica, wspaniały przykład doskonałej konsekracji, pomoże wszystkim chrześcijanom oddawać się na służbę Bogu i ludziom zgodnie z ich osobistym powołaniem.

- Niech wszyscy wierzący dają w swym życiu pierwszeństwo Bogu i wnoszą w ten świat wartości Ewangelii.

- Niech świadectwo życia osób konsekrowanych stanie się wyzwaniem dla tych, którzy żyją z dala od Pana Boga i pociągnie ich na drogę łaski.

- Niech wielu ludzi w zakonnej profesji rad ewangelicznych: ubóstwa, czystości i posłuszeństwa, rozpozna uprzywilejowaną drogę świętości i wstąpi na nią.

- Niech obecność Maryi w naszym Zgromadzeniu będzie dla nas zawsze umocnieniem w życiu konsekrowanym Bogu we wspólnocie życia misjonarskiego poprzez profesję rad ewangelicznych i głoszenie Ewangelii.

Ojcze nasz...

Modlitwa końcowa

Wszchemogący Boże, Ty dałeś nam w Maryi przykład misjonarskiego życia i obraz naszej przyszłej chwały. Umocnij tych, którzy teraz pielgrzymują poprzez świat, udziel im łaski miłowania Ciebie ponad wszystkie rzeczy i obdarz chwałą zmartwychwstania. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Pieśń na zakończenie

4. PIERWSZA WŚRÓD UBOGICH PANA (CC 23)

Wprowadzenie

Bóg wybiera słabe po ludzku narzędzia, aby zrealizować wielkie dzieła: tworząc świat z niczego, czyniąc bogactwo z ubóstwa przez swą łaskę, wielkie rzeczy z tego, co małe. Maryja, pierwsza wśród ubogich Pana (CC 23) ukazuje nam ów plan Boga.

Pieśń na wejście

Modlitwa wstępna

Panie, Ty uczyniłeś wielkie rzeczy dla nas a imię Twe jest święte. W Maryi poznajemy twą wierność wobec obietnic, które złożyłeś naszym przodkom. Otwórz nasze oczy i umysł, abyśmy poznali

twe działanie w nas, którzy w swym ubóstwie, możemy tylko w Tobie złożyć swą nadzieję. który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Liturgia Słowa

Czytanie: 1 Kor 1, 26-31

Psalm responsoryjny: Ps 70(69)

Refren: Panie, mój Boże, pośpiesz mi na pomoc

Ewangelia: Łk 1,46-55

Punkty do refleksji

- Bóg wybrał to, co ubogie i nieznaczące na tym świecie, aby uczynić to mocnym. Dlaczego ten wybór jest tak paradoksalny? Przede wszystkim dlatego, by człowiek odrzucił swą samowystarczalność a uznał darmość zbawienia. Także dlatego, że Bóg miłuje ubogich, tych, którzy są pozbawieni wszystkiego i tylko w Bożej Opatrzności mogą złożyć swą ufność. To są ci, którzy posiadają królestwo niebieskie.
- Maryja, która należy do świata ubogich, ze względu na swój skromny status ekonomiczny, co ujawnia się w ofiarowaniu, gdy przynosi swego Syna do świątyni (Łk 2,24), ale przede wszystkim przez swą postawę ubóstwa, sytuuje się na czele ubogich Izraela, który oczekuje i przyjmuje zbawienie (So 3,14-18)
- Przez profesję ubóstwa, «żyjemy i przedłużamy w Kościele ubóstwo samego Chrystusa, który będąc bogaty, stał się ubogi dla nas, „aby nas swoim ubóstwem ubogacić” (PC 13). Praktykując je w sposób rzeczywisty i skuteczny (por. PC 13), utożsamiamy się z odkupieńczą miłością Chrystusa, za którą On wyniszczył samego siebie i stał się ubogim, aby zbawić ludzi» (PE 75).
- Nasz Założyciel «chciał naśladować Chrystusa i Apostołów nie posiadał nic, nie szukał też żadnego wynagrodzenia materialnego za prace apostołskie. Żył za jamuzny i pragnął utrzymywać się z największą prostotą i pokorą, nie polegając nigdy ani na własnej mocy, ani na przepychu. Swoim ubogim życiem działaniem chciał przeciwstawić się wzrastającemu materializmowi, który zaczął rozwijać się w jego epoce i unikać zarzutów ludzi potrzebujących. W swoich przedsięwzięciach nie przejawiał żadnego interesu materialnego, lecz pragnął

jedynie jak najlepszej służby w szerzeniu Ewangelii i dotarcia z nią do najszerzych kregów»(PE 76).

- «Nie przychodzi nam łatwo odnajdywanie dróg do życia w ubóstwie i bycie ubogimi. Jesteśmy przekonani, że nasza służba tylko wówczas uzyska wielką profetyczną moc, gdy przepowiadane przez nas Słowo poparte będzie naszym apostołskim ubóstwem, autentyczną opcją na rzecz ubogich, solidarna ekonomia i nasza własna praca. Gospodarka rynkowa, w której jesteśmy zanurzeni, zobowiązuje nas do ciągłego zastanawiania się nad naszą ekonomią i stylem życia» (EMP 25).

Prośby

Prośmy Boga, naszego Ojca, aby usłyszał wołanie tych, którzy w Nim pokładają swą nadzieję i udzielił im tego, czego potrzebują do służenia Mu w wolności ducha. Módlmy się:

Panie, niech zawsze szukamy twego Królestwa i twej sprawiedliwości

- Boże, który wypełniłeś twe słowo i wprowadziłeś do ziemi obiecanej twój lud Izraela.
- Wszechmogący Boże, Ty żywiłeś swój lud na pustyni.
- Boże, Ty chciałeś, aby twój Syn stał się ubogim, by nas ubogacił.
- Zbawicielu Boże, Ty wybrałeś Maryję, pierwszą spośród ubogich, na Matkę twego syna.
- Miłosierny Boże, Ty obiecałeś swe Królestwo ubogim.

Ojcze nasz...

Modlitwa końcowa

Panie, nasz Boże, który jak Maryi, pozwalasz nam mieć udział w ubóstwie Jezusa Chrystusa, dopomóż, aby nasze życie i nasze działania były przeniknięte duchem ubóstwa i abyśmy dzieląc nasze dobra z potrzebującymi, uwiarygodniali Ewangelię zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pieśń na zakończenie

5. POŚWIECONA CAŁKOWICIE OSOBIE I DZIEŁU SWEGO SYNA (CC 28)

Wprowadzenie

Maryja «przyjmując zbawczą wolę Bożą całym sercem, nie powstrzymana żadnym grzechem, całkowicie poświęciła sama siebie, jako służebnice Pańska, osobie i dziełu Syna swego»(LG 56). Natchnieni przez Ducha Świętego, my również pragniemy się mu poświęcić.

Pieśń na wejście

Modlitwa wstępna

Panie, prosimy Cię, abyśmy posileni miłością, pobudzeni przykładem i wsparciem modlitwa Panny Marii, za jej przyczyną służyli Chrystusowi w braciach i pracowali bez wytchnienia dla Królestwa. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Liturgia Słowa

Czytanie: Rz 14,7-9 lub Ga 2,19-20

Psalm responsoryjny: Ps 116(115)

Refren: Przed Toba, Panie, spełnie moje śluby

Ewangelia: Łk 2,41-51

Punkty do refleksji

- Maryja Dziewica nie była tylko biernym narzędziem w Bożych rekach, ale poprzez wiarę i posłuszeństwo z wyboru współpracowała w dziele zbawienia ludzkości. Św. Ireneusz mówi, że „przez posłuszeństwo stała się przyczyną zbawienia wobec siebie i całego rodzaju ludzkiego”. Tak więc, w ten sam sposób, w który Ewa była złączona z upadkiem Adama i została „matką śmierci”, Maryja złączyła się z Chrystusem w dziele zbawczym i stała się „matką życia”.
- Maryja była zjednoczona ze swym Synem we wszystkich decydujących chwilach Jego życia, od momentu wcielenia aż po Kalwarię, u stóp krzyża, składając Ojcu w ofierze swego Syna i sama siebie jako cenę naszego zbawienia. Również i ona miała trudności ze zrozumieniem wymogów wiary: pamiętamy,

ze nie pojęła, co chciał powiedzieć jej Syn w Świątyni pomiędzy uczonymi w Piśmie, ale „zachowywała to wszystko w swym sercu”.

- Przez chrzest jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem, stajemy się jego własnością aby nie należeć do nikogo bardziej niż do Niego. To oznacza przyjęcie postawy posłuszeństwa wobec Ojca, rezygnacji z pewnej niezależności swego życia czy postępowania według wskazań ciała. Posłuszeństwo wiary jawi się jako ofiara z osobistej niezależności, ale przede wszystkim jako powierzenie się miłości Chrystusa, jako oddanie swej własnej natury.
- Jako misjonarze upodobniamy się do Jezusa Chrystusa, który stał się posłuszny aż do śmierci. Nie znamy innej drogi niż ta, która kroczyli Jezus i Maryja: całkowitego zjednoczenia ze zbawczą wolą Ojca, pamiętając, że nie istnieje posłuszeństwo bez miłości i stanowczej decyzji przedłużania jego płomiennej i łaskawej miłości w świecie.
- Nasza misja jest „głoszenie całości tajemnicy Chrystusa” zgodnie ze szczególnym powołaniem, jakie otrzymaliśmy, co urzeczywistnia się przez przepowiadanie, ale także za pomocą czytelnych znaków naszego życia i zaangażowanie się w przemienianie świata według ducha błogosławieństw. Wymaga to od nas wrażliwości na to, co najbardziej pilne, stosowne i skuteczne, ale również całkowitej dyspozycyjności i zmysłu powszechności, tzn. braterskiego otwarcia się na wszystkie szerokości geograficzne, na wszystkie narody i na wszystkie formy życia.

Prośby

Wołajmy do Boga Ojca, który nas powołał, abyśmy się upodobnili do jego Syna Chrystusa posłusznego aż do śmierci na krzyżu. Módlmy się słowy:

Panie, niech Maryja ukształtuje nas na obraz Jezusa

- Panie, Ty chcesz, aby wszyscy ludzie doszli do poznania prawdy i zbawienia: oświeć nas światłem wiary.

- Spraw, Panie, by Papież, biskupi i wszyscy szafarze Kościoła głosili Ewangelie słowem i swym świętym życiem.

- Wzbudź, Panie, obfitość powołań do szczególnej konsekracji, przede wszystkim do naszego Zgromadzenia, aby przedłużały w świecie Twa zbawcza misje.

- Udziel, Panie, Synom Niepokalanego Serca Maryi wzrostu w miłości, który będzie ich pobudzał do doskonałego i bez ociągania postuśzeństwa Tobie oraz bycia dyspozycyjnymi w służbie Ewangelii.

- Niech wszyscy ci, którzy stracili wiarę lub żyją, jakby jej nie mieli, wróć do Kościoła.

Ojciec nasz...

Modlitwa końcowa

Panie, który zechciałeś, aby Dziewica Maryja towarzyszyła Ci w dziele zbawienia i udzieliłaś nam daru naśladowania Chrystusa głoszącego Ewangelię; spraw byśmy używali wszelkich dostępnych środków do rozszerzania na całym świecie Dobrej Nowiny o Królestwie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pieśń na zakończenie

6. MATKA CHRYSYTA I NASZA MATKA (CC 36, 61)

Wprowadzenie

«Poczynając, rodząc, karmiąc Chrystusa, ofiarowując Go w świątyni Ojcu i współcierpiąc z Synem swoim umierającym na krzyżu, w szczególny zaiste sposób współpracowała z dziełem Zbawiciela przez wiarę, nadzieję i miłość żarliwą dla odnowienia nadprzyrodzonego życia dusz ludzkich. Dlatego to stała się nam matka w porządku łaski» (LG 61). Jej macierzyństwo trwa nieustannie w ekonomii łaski (por. LG 62).

Uczcijmy z synowską miłością naszą Matkę i uczynimy swą własną jej misję: dawanie Jezusa światu.

Pieśń na wejście

Modlitwa wstępna

Panie Jezus, umierając powierzyłeś nam swą Matkę, by stała się naszą Matką, żeby tak w nas wypełniała misję jaką dzieliła z Tobą; spraw, abyśmy przez nią formowani, upodabniali się do Ciebie. Którego zwyciężysz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Liturgia Słowa

Czytanie: Dz 1,14; 2,1-4 lub Rz 8,14-17

Psalm responsoryjny: Ps 103(102)

Refren: Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia

Ewangelia: J 19,25-27

Punkty do refleksji

- Dziewica Maryja jest kryterium weryfikującym wiarę w Chrystusa. Maryja upewnia nas, że Jezus jest prawdziwym człowiekiem i prawdziwym Bogiem na mocy swego dziewiczego macierzyństwa. Akt wiary nie zwraca nas ku idei, ale ku osobie: Chrystusowi. Nie ku Chrystusowi wymarzonemu, wyidealizowanemu, ale ku prawdziwemu, synowi Dziewicy Maryi. Stwierdzenie, że Maryja jest Matką Pana jest stwierdzeniem, że Bóg stał się jednym z nas dla naszego zbawienia.
- Będąc Matką Jezusa, Maryja staje się jego uczennicą, aby otrzymać od Niego następnie dar powszechnego macierzyństwa. Gdy jej fizyczne macierzyństwo zdaje się wygasnąć wraz ze śmiercią Chrystusa, On rozszerza jej serce, by przyjęła w darze macierzyństwa ludzkość. Maryja przechodzi drogę od bycia Matką Jezusa do bycia uczennicą, która słucha jego słowa, a stąd do bycia Matką rodzaju ludzkiego.
- Maryja jest obecna u narodzin Kościoła a wzięta do nieba, nie zaniecha swego zbawczego wpływu na Lud Boży. Przez łaskę, dzieli stan Chrystusa zmartwychwstałego; wolna od ograniczeń materii, może być obecna przy chrześcijanach w różnych chwilach i miejscach dziejów i współpracuje przy przekazywaniu życia bożego ludziom. Jest nam Matką w porządku łaski.
- Ojciec Założyciel podkreślał w przesłaniu Jezusa na Kalwarii rolę Dziewicy w swym życiu ucznia i apostoła poprzez przyjęcie macierzyństwa duchowego – Matko, oto twój syn – i powierzenie się jej miłości i skuzbie: «O Matko przebłogosławiona, bądź uwielbiona tysiącakrotnie za wspaniałość Twojego Niepokalanego Serca i za przyjęcie nas za swoich synów. Spraw, Matko, byśmy odpowiedzieli na tak wielką dobroć, byśmy każdego dnia byli bardziej pokorni, bardziej gorliwi i bardziej żarliwi w trosce o zbawienie dusz»(Aut 493).
- Zgromadzenie odczuwa to samo pragnienie uznania, że Matka Jezusa stała się jego Matką i wyraża to poprzez swe wła-

sne oddanie i poświęcenie. «Skoro nazywamy się i jesteśmy Synami Jej Serca, czcimy Ja z miłością i ufnością» (CC 8) i oddajemy się «w osobliwa niewole Niepokalanemu Sercu Błogosławionej Maryi Dziewicy, dla spełnienia zadania, dla którego zostało ustanowione w Kościele nasze Zgromadzenie», jak to mówimy w czasie składania profesji (CC 159).

- Jako Matka, Serce Maryi sprawia, że Bóg Ojciec poprzez swego Ducha upodabnia nas do Chrystusa i jego tajemnicy. Kto powierza się Maryi jako jej syn, może oczekiwać spełnienia jej macierzyńskiej funkcji ukształtowania na wzór Chrystusa.

Prośby

Prośmy Pana, aby jego Matka wspomogła nas swą opieką:
Spraw, abyśmy byli godnymi synami jej Serca

- Panie, miej w opiece Ojca Świętego i wszystkich pasterzy Kościoła, aby byli wierni misji dawania nam Jezusa.

- Błogosław naszym rodzicom i tym którzy wprowadzili nas na drogę wiary i życia misjonarskiego pomagając nam poznać i umiłować Jezusa.

- Udziel daru miłości ojcom rodzin, aby potrafili przekazywać miłość Chrystusa.

- Wesprzyj wdowy, chroń sieroty, pociesz zasmuconych i tych, którzy cierpią osamotnienie, wzmocnij nadzieje osób starszych i umiających.

- Spraw, abyśmy nieustannie doświadczali opieki Maryi, Twojej i naszej Matki, oraz by nas w pełni upodabniała do Ciebie.

Ojciec nasz...

Modlitwa końcowa

Dziękujemy Ci, Panie, że dałeś nam swą Matkę. Spraw byśmy przyjęli ją otwartym sercem i zawsze się sprawowali jako godni synowie Jej Serca. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pieśń na zakończenie

7. FORMATORKA APOSTOŁÓW (CC 73)

Wprowadzenie

«Jako Misjonarze Synowie Niepokalanego Serca Maryi, jesteśmy przez Nieją formowani w kuźni Jej miłosierdzia i miłości, stając się narzędziami Jej macierzyńskiej miłości wobec ludzi w naszej służbie apostołskiej» (Dir 34). Powierzamy się Jej i oddajemy się do Jej rąk.

Pieśń na wejście

Modlitwa wstępna

Pokornie prosimy Cię Panie, aby Dziewica Maryja była dla nas Matką, Mistrzynią, Formatorką oraz Przewodniczką i abyśmy zawsze się zachowywali jako Jej godni synowie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Liturgia Słowa

Czytanie: 1 Kor 4, 1-2.14-15

Psalm responsoryjny: Ps 37(36)

Refren: Zaufaj Panu i pójdź Jego ścieżką

Ewangelia: Łk 2,39-45

Punkty do refleksji

- Maryja otrzymawszy Ducha Św. Przy zwiastowaniu anielskim, poczuła potrzebę wyjścia ku innym. Z pośpiechem udaje się, aby nieść Dobrą Nowinę ubogim. Czyni to z pośpiechem, bez ociągania się, ponieważ czuje się przynaglona do głoszenia królestwa Bożego (por. Łk 10,4).
- Równocześnie z pragnieniem głoszenia królestwa Bożego i niesienia zbawienia, Maryja zamierza być ze swą krewną Elżbietą, ponieważ wie, że ona potrzebuje pomocy i śpieszy na spotkanie z nią. Praktyka miłości, wrażliwość wobec potrzeb innych jest także widoczna w inicjatywie, jaką podejmuje na weselu w Kanie Galilejskiej, kiedy zauważa, że państwo młodzieńcy są zakłopotani z powodu braku wina i wskazuje „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”.
- Kto nie rozumie, że dar Boży powinien być głoszony innym i nie przemienia go w chwałę i adorację, ten milczy. Świadomość, że jesteśmy synami Serca Maryi przynagla nas do gło-

szenia wielkich dzieł Bozych, które dokonały się w Maryi i dokonują się także w nas.

- Tak jak nasz święty Założyciel, wiem, że jesteśmy uformowani w kuźni Serca Maryi. Przez swe macierzyńskie działanie Maryja „formuje w nas prawdziwych misjonarzy i apostołów, tak jak zrodziła Jezusa i uformowała Go na misjonarza Ojca i tak jak uformowała Klareta na misjonarza apostołskiego. Mówiąc dokładnie, Maryja formuje nas swoim macierzyńskim wstawiennictwem poprzez wewnętrzny proces, który zmierza do ukształtowania nas na służę Słowa Bożego, głosicieli Dobrej Nowiny, aby szerzyć królestwo Jezusa po całym świecie. Jest Ona także nasza Matka chrzestna, która nam towarzyszy we wzroście naszej wiary” (PGF 99c).
- Jesteśmy misjonarzami aby przedłużać w świecie i na przestrzeni dziejów macierzyńskie zadanie Maryi w misji apostołskiej (CC 8) w głoszeniu całości tajemnicy Chrystusa. „Albowiem wzięta do nieba, nie zaprzestała tego zbawczego zadania (macierzyństwa w ekonomii łaski), lecz poprzez wielorakie swoje wstawiennictwo ustawicznie zjednuje nam dary zbawienia wiecznego. Dzięki swej macierzyńskiej miłości opiekuje się braćmi Syna swego, pielgrzymującymi jeszcze i narazonymi na trudy i niebezpieczeństwa” (LG 62). „Obecność Maryi w rodzinie klaretyńskiej powinna rozjaśniać i zarazem zapładniać nasdo pilnego i skutecznego oddania się jako misjonarze i służę Słowa. Maryja jest Gwiazda Przewodnia ewangelizacji” (MCH 151).

Prośby

Uformowani w kuźni Jej Serca, przez wstawiennictwo Serca Maryi, módlmy się do Pana za wszystkich, którzy oczekują słowa nadziei i zbawienia:

Panie, uczyn nas narzędziami swej miłości

- Aby nasze poświęcenie się Panu wzrastało przez macierzyńskie działanie Dziewicy i karmiło się jej przykładem.

- Aby formatorzy Zgromadzenia potrafili przekazywać i zaszczepiać głęboką miłość do Jezusa i Maryi.

- Abyśmy od początku naszej formacji jako misjonarzy klaretynów potrafili znaleźć w Sercu Maryi inspiracje dla swego własnego życia i swych przedsięwzięć.

- Abyśmy, dając się prowadzić Maryi, potrafili tłumaczyć i głosić tajemnice Chrystusa językiem ludzkim i rozumiałym.

- Aby duchowość Serca Maryi, pomagała nam wytrwać w powołaniu i wypełniać naszą apostołską posługę wielkodusznie.

Ojciec nasz...

Modlitwa końcowa

Błogosławiony jesteś Panie za to, że powołałeś nas, abyśmy byli Synami Niepokalanego Serca Maryi. Spraw, byśmy pozwolili się formować w kuźni Jej miłości, żeby być sługami twego Słowa. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pieśń na zakończenie

8. CAŁYM SERCEM (CC 36)

Wprowadzenie

Serce Maryi to nie kolejne wezwanie Dziewicy Maryi. Jest to pewien sposób ukazania wnętrza Dziewicy, Jej matczynej miłości, Jej postawy w relacji z Jezusem i z nami, Jej dziećmi. W Jej Sercu znajdujemy schronienie, zrozumienie, czułość.

Pieśń na wejście

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

Modlitwa wstępna

Rozpal w nas, Panie, miłość, która rozpała Serce Maryi, abyśmy Cię kochali ponad wszystko i naszych bliźnich tak, jak Ty nas ukochałeś. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Słowo

Lektura Biblii

— 1 Kor 12, 31-13, 13 *Gdybym nie miał miłości, byłbym niczym.*

Psalm responsoryjny Ps 27, 1. 8-9a. 13. 14

Pan moim światłem i zbawieniem moim *
kogo miałbym się lękać?
Pan obrońcą mego życia, *
przed kim miałbym czuć trwogę?

R.: *Oblicza Twego będę szukał, Panie.*

O Tobie mówi moje serce: *
«Szukaj Jego oblicza».
Będę szukał oblicza Twego, Panie. *
Nie zakrywaj przede mną swojej twarzy. **R.**

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana *
w krainie żyjących.
Oczekuj Pana, bądź mężny, *
nabierz odwagi i oczekuj Pana. **R.**

— Łk 2, 15-20: *Maryja zachowywała wszystkie te sprawy w swoim sercu, a pasterze wrócili, wielbiąc Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli.*

Punkty do refleksji

— Duch Święty zstępuje na Maryję, i tworzy w Niej nowe serce, «nowe serce» obiecane przez proroków, które przynagla do głoszenia Dobrej Nowiny. Prorocy nieustannie wyrzucają Izraelowi jego niewierność, twarde serce, zrywanie przymierza zawartego z Panem. Zapowiadają nowe przymierze, w którym Pan usunie ze swego ludu «serce kamienne» i da mu «serce nowe», «ducha nowego».

— Serce, w Starym Testamencie, jest nie tyle siedliskiem uczuć, co raczej narzędziem rozeznawania, które kieruje wolą, pragnieniami, moralnością. Serce z kamienia jest twarde, zbuntowane przeciw Bożej, niezdolne, aby ją przyjąć, podczas gdy nowe serce uzdalnia od wewnątrz osobę do posłuszeństwa Boga wolnym pragnieniem. W taki sposób uwidacznia się to w Maryi, za sprawą Ducha Świętego.

— Od nowicjatu, czasu wprowadzenia w misjonarskie życie, powinniśmy odkrywać w Maryi matkę i formatorkę, którą Jezus oddał swym uczniom, radośnie przyjmując Ją pomiędzy nasze najcenniejsze dobro. I winniśmy rozpoznawać Ją w symbolu Jej serca, z całym bogactwem znaczenia w Biblii i naszej tradycji duchowości, jaki ten symbol zawiera. Patrząc na Maryję, czujemy się wezwani do powiedzenia «tak» Duchowi Świętemu, bez ulegania egoizmowi, bez zamykania się na Boga i ludzi. Pod wpływem Maryi uczymy się, jak oddawać się otwarcie, hojnie na służbę Bogu i braciom.

— Ale, pobożność dla Serca Maryi pomaga nam również odkryć duchowe wymagania poświęcenia się Ojcu, złączone z Chrystusem, w planie zbawienia ludzi. «Obraz, kształt Serca Maryi istnieje w Synu-Misjonarzu; ten widok jest w centrum jego duszy, jego umysłu, wyobraźni, serca, w jego uczuciach, słowach, działalności misjonarskiej» (N. García, *La piedad*, Col. Circ. 658). Bez Jezusa i Maryi nie można realizować ideału Syna Serca Maryi zawartego w definicji misjonarza, którą podał Ojciec Założyciel (CC 9).

— «Kościół swojej apostołskiej działalności słusznie ogląda się na Tę, co zrodziła Chrystusa... Dziewica Maryja w życiu swoim stała się przykładem owego macierzyńskiego uczucia, które ożywiać winno wszystkich współpracujących dla odrodzenia ludzi w apostołskim posłannictwie Kościoła» (KK 65). «Osobliwe znamię wyciska na naszym prorockim stylu życia Niepokalane Serce Maryi, Matki naszego Zgromadzenia. Ona uczy nas, że bez serca, bez czułości, bez miłości nie istnieje wiarygodne proctwo» (EMP 20).

Modlitwa

Z czułością i miłością Serca Maryi przedstawmy Panu nasze prośby w intencji Kościoła i świata.

Panie, daj nam nowe serce.

— Prosimy Cię, Panie, za Kościół, aby był zawsze gotów do służby ewangelizacji wszystkich narodów.

— Panie, prosimy, aby wszyscy ludzie dobrej woli byli wrażliwi na Twoje powołanie.

— Prosimy Cię, Panie, za wszystkich biednych, odrzuconych, samotnych, nieszczęśliwych, aby usłyszeli słowa pociechy i znaleźli rozwiązanie ich problemów.

— Prosimy Cię, abyś pobudził w Kościele i naszym Zgromadzeniu kapłanów, misjonarzy, katechetów i osoby świeckie, które swoim słowem i życiem pokazałyby Twoją miłość i dobroć wszystkim ludziom.

— Panie, prosimy Cię, abyś nas, którzy nazywamy się i jesteśmy synami Niepokalanego Serca Maryi, obdarzył sercem podobnym do Serca naszej Matki, byśmy coraz bardziej identyfikowali się z Jezusem Chrystusem i głosili Dobrą Nowinę.

Na zakończenie odmawia się *Ojcze nasz*.

Modlitwa na zakończenie

Rozpal, Panie, w naszych sercach, ogień, którym nieprzerwanie płonęło Serce Maryi, abyśmy, porwani przez tę samą miłość, gdziekolwiek przechodząc, sprawiali, byś był kochany przez wszystkich ludzi, przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Pieśń końcowa

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

9. ZAŁOŻYCIELKA I PATRONKA ZGROMADZENIA (CC 8)

Wprowadzenie

«Życie naszym synostwem Serca Maryi ma dla nas szczególnie znaczenie w realizacji misji, która określa nasze miejsce w Kościele» (2 VR 7f). Maryi Dziewicy przypisuje się założenie naszego Zgromadzenia: uważamy Ją za naszą Matkę, Mistrzynię, Przewodniczkę i Formatorkę.

Pieśń na wejście

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

Modlitwa wstępna

Daj nam Panie, abyśmy, przyjmując Dziewicę Maryję jako naszą Matkę i Patronkę, każdego dnia czuli Jej matczyną obecność i wstawiennictwo za nami. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Słowo

Lektura Biblii

— Rz 10, 9-18 *Sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia. Ale jakże mieli uwierzyć, jeśli nikt im nie głosił?*

Psalm responsoryjny Ps 23, 1-2ab. 2c-3. 4. 5. 6

Pan jest moim pasterzem: *
niczego mi nie braknie,
pozwala mi leżeć *
na zielonych pastwiskach.

R.: *Pan mým pasterzem, nie brak mi niczego.*

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, *
orzeźwia moją duszę.
Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach *
przez wzgląd na swoją chwałę. **R.**

Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę, *
zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną.
Kij Twój i łaska pasterska *
są moją pociechą. **R.**

Stół dla mnie zastawiasz *
na oczach mych wrogów;
namaszczasz mi głowę olejkami, *
a kielich mój pełny po brzegi. **R.**

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną *
przez wszystkie dni życia
i zamieszkać w domu Pana *
po najdłuższe czasy. **R.**

— Łk 1, 46-55: *Wielbi dusza moja Pana... Błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.*

Punkty do refleksji

— «Błogosławioną mnie nazywać będą wszystkie pokolenia». Maryję ogłasza się błogosławioną, ponieważ Bóg łaskawie wejrzał na Tę, którą wydobyl z szarego życia i umieścił ją pośrodku ludu, który widzi ją jako zbawioną i ukochaną przez Boga. Uznajemy, że Bóg uczynił w

Niej wielkie rzeczy. Maryja otrzymuje cześć od chrześcijan, ale przenosi ich od razu do źródła swej wielkości – do Boga Zbawcy. W tym zawiera się Jej misja: przyprowadzać ludzi do Boga.

— Obecność Maryi w Pięćdziesiątnicy nie jest przypadkowa, lecz bardzo znacząca: wyjaśnia macierzyństwo upragnione przez Jezusa, polega na proszeniu o dar Ducha Świętego i na współpracy na rzecz nadprzyrodzonej odnowy ludzi.

— Ojciec Założyciel stwierdził jednoznacznie, że Dziewica Maryja założyła nasze Zgromadzenie. Kiedy opowiada o swoim duchowym doświadczeniu w chwili założenia, był świadomy, że działał pod wpływem wewnętrznej siły, którą przypisywał Maryi: wiedział, że jest Jej narzędziem. Maryja wzbudziła w Kościele grupę misjonarzy, którzy pod działaniem Ducha Świętego, kontynuują w Kościele Jej matczyną misję *rodzenia* Chrystusa w sercu każdego człowieka.

— Tę właściwość naszej duchowości, która w niezwykle sposób, nieprzerwanie pojawiała się u o. Założyciela, przypominał Papież Jan Paweł II: «powinna nadal być waszym sposobem bycia i czucia: mam na myśli jego jasną świadomość bycia Synem Serca Maryi i byciem w Jej rękach narzędziem zbawienia. Wiecie doskonale, do jakiego stopnia ta świadomość synostwa Maryi jest u podstaw, nie tylko działalności apostołskiej Świętego Założyciela, lecz również, w szczególności sposób, jako fundament samego założenia waszego Instytutu. W ciągu waszej historii, ten charakter synowsko-maryjny trwał zawsze jako ważny element waszej duchowości i działalności ewangelizacyjnej. Nie pozwólcie, aby on się osłabił» (Jan Paweł II do XX Kapituły Generalnej, Rzym 1985).

Modlitwa

Powierzmy życie i misję naszego Instytutu Sercu Maryi, naszej Patronce i Założycielce, i powiedzmy:

Błogosław, Panie, nasze Zgromadzenie przez wstawiennictwo Serca Maryi.

— Umocnij, Panie, starania misjonarzy naszego Zgromadzenia w Afryce, w ich poświęceniu na rzecz pierwszej ewangelizacji, w prowadzeniu dialogu międzyreligijnego, w szukaniu rozwiązań dla problemów społecznych tamtejszej ludności, i w formacji świeckich i katechetów.

— Utrzymuj, Panie, otwarte oczy Zgromadzenia w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach, aby z odwagą stawiało czoła wyzwaniom rzeczywistości, żyło i pracowało z ubogimi i odrzuconymi, oraz promowało i chroniło życie.

— Wzbudź liczne powołania w Ameryce Północnej, które mogłyby przyjąć imigrantów szukających lepszego życia, i formować życie osób świeckich według Ewangelii wszystkimi możliwymi środkami, szczególnie przez środki masowego przekazu.

— Błogosław, Panie, pracę na rzecz biednych i porzuconych, która rozwija się w Azji, w dialogu z innymi religiami, w formacji ewangelizatorów, szczególnie zakonników.

Na zakończenie odmawia się *Ojcze nasz*.

Modlitwa na zakończenie

Boże, który nie przestajesz cudownie działać w twoim Kościele, i wzbudziłeś św. Antoniego Marię Klareta, aby założył nasze Zgromadzenie za szczególnym orędownictwem Dziewicy Maryi, prosimy, udziel naszemu Instytutowi umocnienia, sił i obfitych owoców w jego pracach apostołskich.

Pieśń końcowa

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

2. Triduum ku czci Ojca Założyciela

149. Obrzędy z ludem

1. W przypadku, gdy ma miejsce jakiś szczególny akt, można wykorzystać elementy przedstawione niżej, lub też użyć schematu Liturgii Słowa.

2. Jeżeli sprawowanie Triduum ku czci Ojca Założyciela jest połączone z Eucharystią, i jeżeli kalendarz liturgiczny na to zezwala, najodpowiedniejsze byłoby użycie jakiegoś formularza «na różne okazy» z Mszału, jak również odpowiednich czytań z lekcjonarza, oraz ukierunkować homilię zgodnie z wyróżniającym tematem modlitwa każdego dnia.

150. Obrzędy we wspólnocie klaretyńskiej

Byłoby najstosowniej zachować sens i rozwój każdej celebracji, bez zmieniania ich treści. Dlatego też, Triduum nie należy sprawować podczas niesporów, ale przed, lub po nich, chociażby miało to oznaczać zrezygnowanie z innych modlitw lub nabożeństw praktykowanych w tym czasie.

Materiały tego Triduum są podzielone na trzy dni, a każdy z nich składa się z trzech części (I, II, III). Pozwala to sprawować: a) Triduum tak jak jest tu przedstawione, ze wszystkimi elementami, b) z Triduum wybiera się na każdy dzień tylko jedną część, c) Triduum w formie nowenny, tzn. codziennie jedna część.

Każda wspólnota może przystosować treść i formę według własnego charakteru lub potrzeb.

Dzień pierwszy

KLARETYŃSKIE DOŚWIADCZENIE BOGA JAKO OJCA

Wprowadzenie

Podstawową postawą, która kształtuje duchowość św. Antoniego Marii Kareta i która musi formować życie każdego klaretyna, jest głębokie doświadczenie Boga jako Ojca.

Pieśń

Należy wybrać stosowną pieśń.

Modlitwa wstępna

Otwórz, Panie, nasz umysł i nasze serce, aby rozpoznać niezmierną miłość, którą masz dla nas, i aby całe nasze życie było głosem twojej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentator: Pierwszą konsekwencją świadomości bycia ukochanym synem Ojca i Jego Opatrzności jest poszukiwanie we wszystkim i zawsze chwały Bożej, kochając ją ponad wszystkie inne rzeczy.

Lektura Biblii

— Ef 1, 1-12: *Napełnił nas wszelkim błogosławieństwem, ku chwale majestatu swej łaski.*

Psalm responsoryjny Ps 107, 1-3. 8-9. 21-22

Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, †
bo Jego łaska na wieki. *
Niech to mówią odkupieni przez Pana,
których wybawił z rąk przeciwnika *
i których zgromadził z obcych krajów, †
ze wschodu i zachodu, z północy i południa.

R.: *Pan jest dla nas dobry, chwalmy Go na wieki.*

Niech dziękują Panu za Jego dobroć, *
za Jego cuda wobec synów ludzkich,
bo głodnego nasycił, *
a łaknącego napełnił dobrami. **R.**

Niech dzięki czynią Panu za Jego łaskawość, *
za Jego cuda dla synów ludzkich!
I niech składają ofiary dziękczynne, *
niech głoszą z radością Jego dzieła! **R.**

Lektura klaretyńska

Komentator: Św. Antoni Maria Klaret jest świadomy miłości i opatrzności Bożej, która tyle razy uwolniła go z niebezpieczeństw, i udzieliła mu szczególnych łask (por. Aut. 42, 125, 136, 327). Od chwili tego doświadczenia rozpoczyna nauczać, że nasza miłość do Boga ma być ponad wszystko.

Lektor: «Ponieważ Boga nazywacie Ojcem, i nim jest, zachowujcie się jak dobrzy synowie; bójcie się być mu powodem choć naj-

mniej przykrości, lecz starajcie się sprawić Mu przyjemność przez wszystko, tak jak nas tego uczył Jezus Chrystus.

Kochajcie Boga całym waszym sercem, całą duszą, wszystkimi waszymi siłami i całym rozumem.

Kocha się Boga całym sercem, kiedy nie kocha się rzeczy, która byłaby obrazą Boga, ani nie mówi się, jak też nie robi się niczego, co Bóg zabrania. Kocha się Boga całym sercem, kiedy się Go kocha wszystkimi uczuciami, bez domieszki innej miłości, albo, jeżeli kocha się też inną rzecz jedynie ze względu na Boga; czy to ze względu na Jego taką wolę, czy to dlatego, iż byłoby to środkiem, który nas prowadzi i pomaga w kochaniu Boga.

Kocha się Boga całą duszą, kiedy człowiek wykorzystuje duszę, aby kochać bardziej; zatem, jako że dusza posiada trzy władze: pamięć, rozum i wolę; pamięcią pamięta zła doczesne i wieczne, z których Bóg go wyzwolił lub przed nimi ochronił; pamięta także dobra, których Bóg mu udzielił; dobra cielesne i duchowe, dobra doczesne i wieczne, których oczekuje. Dlatego też, dusza pełna wdzięczności może tylko kochać swego Dobroczyńcę; rozumem medytuje, kim jest Bóg i kim jest człowiek, jakich dobrodziejstw dostąpił i jakich się spodziewa, i w tej medytacji rozpala się ogień miłości Bożej, jak mówi prorok król».

(Św. Antoni Maria Klaret: *Carta ascética*, en *Escritos espirituales*, BAC 1985, s. 116n.).

Cisza

Można teraz rozważyć i podziękować za znaki miłości i opatrności Bożej we własnym życiu.

Przez pewien czas można pozostać w milczeniu.

Modlitwa

— Stworzyłeś nas, Ojczy, abyśmy Cię poznali, kochali i Tobie służyli.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

— We wszystkim należymy do Ciebie i wszystko, co mamy, od Ciebie pochodzi.

— Abyśmy zawsze i w każdym momencie oddawali Tobie chwałę, ponieważ z Tobą możemy tego dokonać, bez Ciebie zaś – niczego.

II

Komentator: Poszukiwać we wszystkim chwały Bożej oznacza być, tak jak Jezus, w sprawach Ojca i spełniać zawsze Jego wolę.

Lektura Biblii

— Jn 7, 16b-18: *Jeśli ktoś chce pełnić Jego wolę... szuka chwały Tego, który go posłał.*

Psalm responsoryjny Ps 119, 89-96

Słowo Twe, Panie, trwa na wieki, †
niezmienne jak niebios. *

Wierność Twoja z pokolenia na pokolenie; †
umocniłeś ziemię by trwała.

Wszystko trwa do dziś według Twoich wyroków, *
bo wszystkie rzeczy Ci służą.

R.: *Słowo twoje, Panie, niezmiennie jak niebios.*

Gdyby Twoje Prawo nie było moją rozkoszą, †
byłbym już zginął w mej nędzy. *

Nie zapomnę na wieki Twoich postanowień, †
bo przez nie dałeś mi życie.

Należę do Ciebie – wybaw mnie, *
bo rozważam Twe postanowienia. **R.**

Czyhają na mnie grzesznicy, żeby mnie zgubić; *
ja przestrzegam Twoich napomnień.

Zobaczyłem, że wszelka doskonałość ma granice; *
Twoje przykazanie sięga bardzo daleko. **R.**

Lektura klaretyńska

Komentator: Św. Antoni Maria Klaret przyjmuje bezwarunkowo wolę Ojca. Wypełnienie jej we wszystkim jest wyrazem jego wdzięcznej miłości synowskiej.

Lektor: «Jak dobry jesteś, Ojcze mój! Któż zdoła służyć Ci zawsze z całą wiernością i miłością! Udzielaj mi stale Twojej łaski, abym poznał, co Ci jest miłe, oraz daj mi siłę woli, aby wprowadzać to w czyn! Panie i Ojcze mój, nie pragnę niczego więcej jak kochać Cię ze wszystkich sił i służyć Ci z całą wiernością. Matko moja, Matko pięknej miłości, pomóż mi».

(Autobiografia, 136).

Przez pewien czas można pozostać w milczeniu.

Modlitwa

— Abyśmy nie mieli innej troski, jak tylko o to, by być w sprawach Ojca.

Niech będzie błogosławione imię Twoje, Panie.

— Abyśmy pragnęli jedynie wypełnienia Twojej woli, żyjąc w naszym Zgromadzeniu.

— Daj nam silną wolę, aby wypełnić to, co się Tobie podoba.

III

Komentator: Miłość synowska do Ojca, skłoni św. Antoniego Marię Karetę do bezustannej pracy nad zbawieniem ludzi, jego braci, aby ludzkość stała się dzięki łasce Bożej, jedną wielką rodziną Bożą.

Lektura Biblii

— **Jn 17, 1-10:** *Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania.*

Psalm responsoryjny Ps 96, 1-2

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
śpiewajcie Panu, wszystkie krainy!
Śpiewajcie Panu, błogosławcie Jego imię, *
dzień po dniu głoście Jego zbawienie!

R.: *Głoście chwałę Pana teraz i na wieki.*

Rozgłaszajcie Jego chwałę wśród narodów, *
Jego cuda – pośród wszystkich ludów!
Bo wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, *
wzbudza On większy lęk niż wszystkie bóstwa. R.

Bo wszystkie bóstwa pogan – to uluda, *
a Pan uczynił niebiosa.
Przed Nim kroczą majestat i piękno, *
potęga i chwała w Jego przybytku. R.

Oddajcie Panu chwałę Jego imienia! *
Nieście ofiary i wchodźcie do Jego przedsionków,
oddajcie pokłon odziani w święte szaty! *
Zadrzyj, cała ziemio, przed Jego obliczem! R.

Lektura klaretyńska

Komentator: Jako ukochany syn Boga Ojca, św. Antoni Maria Klaret, nie pragnie ani nie szuka niczego oprócz tego, by Bóg był znany, kochany i by wszyscy Mu służyli. Dlatego poświęca swoje życie trosce o Jego chwałę i rozgłaszanie Jego Królestwa.

Lektor: «Wiecie, że ludzie zwykle działają z trzech pobudek: dla zysku lub pieniędzy, dla przyjemności i dla honoru. Dla żadnego z tych powodów nie prowadzę misji w tej miejscowości. Nie dla pieniędzy, ponieważ nie chcę grosza od nikogo i niczego nie przyjmę. Nie dla przyjemności, bo cóż za przyjemność miałbym z męczenia się przez cały dzień od wczesnego rana do nocy? ...Czy może dla honoru to robię? Nie. To nie dla honoru. Wiecie, na jakie oszczerstwa jestem narażony. Jedni mnie chwala, inni mówią o mnie najrozmaitsze bzdury. Podobnie postępowali Żydzi wobec Jezusa, źle mówiąc o Jego osobie, słowach i czynach, aż w kocu pojмали Go, ubiczowali i odebrali Mu życie w najstraszniejszej męce i poniżeniu. ...Nie ma tu żadnego ziemskiego celu, chodzi o wyższy cel. Cel, który stawiam sobie jest taki, aby Bóg był znany, miłowany i aby wszyscy ludzie Mu służyli. O gdyby ktoś miał wszystkie ludzkie serca, aby nimi miłować Boga! Boże mój, nie znają Cię ludzie! Gdyby Cię znali, byłbyś bardziej miłowany! ...Również stawiam sobie za cel zapobieżenie popełnianym grzechom, obrażaniu Boga. ...Gdybyście widzieli jak biją waszego ojca i zadają mu rany nożem, czy nie pobieglibyście mu na pomoc? Czyż nie byłoby zbrodnią patrzeć z obojętnością na ojca w takiej sytuacji? Czyż nie byłbym największym zbrodniarzem świata, gdybym nie starał

się nie dopuścić do znieważenia Boga, mojego Ojca? Boże mój, ja Cię będę bronił, choćby miałyby mnie to kosztować życie!».

(Autobiografia, por. nn. 200-204).

Przez pewien czas można pozostać w milczeniu.

Modlitwa

— Aby wszyscy ludzie poznali Ciebie, prawdziwego Boga, i twojego Syna, Jezusa Chrystusa.

Przyjdź Królestwa twoje, Panie.

— Aby wszyscy twoi kapłani i ewangelizatorzy czuli się dotknięci twoją dobrocią i miłością.

— Abyśmy, za przykładem ojca Klareta, kochali naszych braci jak siebie samych miłością, jaką Bóg ich umiłował.

Modlitwa końcowa

Panie i Ojcze mój, spraw, abym Cię znał i dał poznać innym; abym Cię kochał, a przeze mnie inni Ciebie kochali; bym Ci służył, a przeze mnie inni Ci służyli, bym Cię uwielbiał i czynił uwielbionym w całym stworzeniu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pieśń końcowa

Należy wybrać stosowną pieśń.

Dzień drugi

KSZTAŁTOWANIE NA WZÓR CHRYSYDUSA

Wprowadzenie

Duchowość św. Antoniego Marii Klareta jest chrystocentryczna. «Elementem podstawowym w powołaniu naszego Świętego Założy-

ciela jest pełna konsekracja Chrystusowi, aby naśladować Go pełniej w jego życiu ewangelicznym, na wzór Apostołów, pracując oraz cierpiąc, aby przyprowadzić ludzi ku chwale Ojca. To pragnienie pełniejszego pójścia za Jezusem prowadzi go nie tylko do naśladowania Mistrza, lecz również przyjęcia Jego ducha tak w intymnej zażyłości synowskiej, jak i w dysponowaniu siłami, które budziła w nim żarliwość o chwałę Ojca» (PE 13).

Pieśń

Należy wybrać stosowną pieśń.

Modlitwa wstępna

Ty, Panie, masz słowa życia wiecznego. Poznaliśmy i uwierzyliśmy, że jesteś Świętym Bożym. Wzmocnij naszą małą wiarę, abyśmy kroczyli zawsze za Tobą, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

I

Komentator: Jezus Chrystus jest dla naszego Ojca Założyciela Panem, Synem posłanym przez Ojca, który stał się człowiekiem z Maryi Dziewicy, namaszczonej przez Ducha Świętego. Kościół doświadcza i poleca matczyną miłość Maryi, jako drogę do ściślejszego zjednoczenia z Jezusem (LG 62). Uciekamy się zatem do Jej miłości matczynej, aby uformowała w nas Jezusa, jak to uczyniła w św. Antonim Marii Klarecie.

Lektura Biblii

— *Dz 2, 22-23. 32-33: Bóg potwierdził Jego posłannictwo cudami i znakami... i otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego.*

Psalm responsoryjny Ps 105, 1-5. 12-15

Sławcie Pana, wzywajcie Jego imienia, †
głoście dzieła Jego wśród narodów! *
Śpiewajcie Mu i grajcie Mu, †
rozpowiadajcie wszystkie Jego cuda!

Szczyćcie się Jego świętym imieniem; *
niech się weseli serce szukających Pana!

R.: *Niech się weseli szukający Pana.*

Rozmyślajcie o Panu i Jego potędze, *
szukając zawsze Jego oblicza!
Pamiętajcie o cudach, które On uczynił, *
o Jego znakach i sądach z ust Jego. **R.**

Kiedy ich było niewielu, nieliczni i obcy w ziemi Kanaanu, *
i wędrowali z jednego królestwa do drugiego ludu,
nikomu nie pozwolił ich uciskać †
i z ich powodu karał królów: *
«Nie dotykajcie moich pomazańców †
i prorokom moim nie czyńcie krzywdy!» **R.**

Lektura klaretyńska

Komentator: Św. Antoni Maria Klaret w kontemplacji życia Jezusa znajduje najlepszą drogę, aby do Niego się upodabniać.

Lektor: «Zawsze najbardziej poruszało mnie kontemplowanie Jezusa jak idzie z miasta do miasta nauczając wszędzie, nie tylko w miastach, ale również we wsiach, a nawet mówił do jednej tylko kobiety, na przykład do Samarytanki, chociaż był zmęczony drogą, spragniony i było to tak dla Niego jak i dla kobiety nie w porę. Od początku podobał mi się styl nauk Jezusa. Jakie porównania! Jakie przypowieści! Postanowiłem naśladować Jego porównania i prosty styl. Jak bardzo był prześladowany! Stał się znakiem sprzeciwu. Jego nauka, czyny i osoba były prześladowane. Odebrano Mu życie stosując zniewagi i obelgi, zadając najhaniebniejszą i najbardziej bolesną śmierć, jaką można ponieść na ziemi ...Stawiałem sobie za wzór do naśladowania Jezusa, który mówi do mnie i do wszystkich: „Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokory sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”. I tak stale kontemplowałem Jezusa w żłóbku, w warsztacie, na Kalwarii. Rozważałem Jego słowa, nauki, czyny, sposób ubierania się, wędrowki od jednej miejscowości do drugiej... Ten przykład dodawał mi otuchy i zawsze zadawałem sobie pytanie: Jak Jezus zachowywał się w podobnej sytuacji? Starłem się Go naśladować i czyniłem to bardzo chętnie i z radością, myśląc o tym, że naśladowuję mego Ojca, Mistrza i Pana i że przez to Mu się podobam».

(Autobiografia, nn. 221-222.356).

Przez pewien czas można pozostać w milczeniu.

Modlitwa

— Jezu, Synu posłany przez Ojca.

Zmiłuj się nad nami.

— Jezu, Synu Maryi.

— Jezu, namaszczony Duchem Świętym.

II

Komentator: Św. Antoni Maria Klaret, głęboko zakochany w Jezusie, poszukuje, jak Go najwierniej naśladować w Jego życiu ewangelicznym, w stylu Apostołów, ale przede wszystkim pragnie napełnić się Jego duchem.

Lektura Biblii

— **Dz 1, 12-15. 21-22:** *Trzeba, aby jeden z tych, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał z nami, stał się razem z nami świadkiem Jego zmartwychwstania.*

Psalm responsoryjny Ps 113, 1-9

Chwalcie, słudzy Pańscy, †

chwalcie imię Pana. *

Niech imię Pańskie będzie błogosławione †

odtąd i aż na wieki!

Od wschodu słońca aż po zachód jego *

niech imię Pańskie będzie pochwalone!

R.: *Wszyscy słudzy Pańscy, chwalcie imię Pana.*

Pan jest wywyższony ponad wszystkie ludy, *

Jego chwała sięga ponad niebiosy.

Któż jak nasz Pan Bóg, co siedzibę ma w górze, *

co w dół spogląda na niebo i na ziemię? **R.**

Podnosi nędzarza z prochu, †
a dźwiga z gnoju ubożego, *
by go posadzić wśród książąt, wśród książąt swojego ludu,
Ten, co nieplodnej każe mieszkać w domu *
jako pełnej radości matce synów. R.

Lektura klaretyńska

Komentator: Nasze życie konsekrowane zakłada całkowite oddanie się najbardziej ukochanemu Bogu. Św. Antoni Maria Klaret, swoim własnym przykładem –bazującym na stylu życia Jezusa i Maryi– ukazuje nam jak mamy żyć: zostawiając wszystko jak Apostołowie, aby naśladować Jezusa w głoszeniu Ewangelii, skupiając się jedynie na służeniu Jemu oraz Jego większej chwale.

Lektor: «Widząc, że Pan Bóg bez żadnej zasługi z mojej strony, a jedynie dlatego, że tak chciał, powołał mnie, abym przeciwstawił się zalewowi zepsucia i wybrał mnie, by uzdrowić z choroby na wpół umarłe i rozkładające się ciało, jakim jest społeczeństwo, pomyślałem, że muszę się zająć zbadaniem i dokładnym poznanem chorób tego społeczeństwa. Tak też uczyniłem i doszedłem do wniosku, że na świecie panuje miłość do bogactwa, do zaszczytów i do rozkoszy zmysłowych. Uznałem, że aby przeciwstawić się temu straszemu potworowi, którego ludzie tego świata uważają za wszechmocnego, powinienem stawić mu czoła przy pomocy świętej cnoty ubóstwa. Tak jak uznałem, uczyniłem. Niczego nie posiadałem, niczego nie chciałem i wszystkiego się wyrzekłem. Zadowolilem się ubraniem, jakie miałem na sobie i pożywieniem, jakie mi dawano. W jednym wężyku nosiłem wszystko, co miałem. Mój bagaż składał się z brewiarza na cały rok, notatnika z kazaniami, pary skarpetek i koszuli na zmianę. Nic więcej.

Zawsze pamiętałem, że Jezus stał się biednym, chciał urodzić się w ubóstwie, żyć ubogo i umrzeć w skrajnym ubóstwie. Również pamiętałem o Najświętszej Maryi, że zawsze chciała być biedna. Stałe też pamiętałem, że apostołowie zostawili wszystko, aby iść za Jezusem. Czasami Pan sprawiał, że odczuwałem skutki ubóstwa, lecz trwało to krótko. Zaraz mogłem się cieszyć tym, czego potrzebowałem. Tyle radości miałem w swym ubóstwie, że nawet bogaci nie cieszą się tak całym swoim bogactwem, jak ja moim umiłowanym ubóstwem. („Bóg pragnie, aby dać publiczne świadectwo przemawiające za ubóstwem, ponieważ dziś niestety więcej ufa się pieniądзом aniżeli Bogu” – list do matki Antonii Paris, 30 stycznia 1862r.)».

(Autobiografia, nn. 221-222.356).

Przez pewien czas można pozostać w milczeniu.

Modlitwa

— Abyśmy przyjmowali czystość, zaproponowaną nam przez Jezusa i na wzór Maryi, jako dar, aby poświęcić się sprawom Ojca.

Wysłuchaj nas, Panie.

— Abyśmy dzieląc ubóstwo Jezusa, i na podobieństwo Apostołów, którzy porzucili wszystko i poszli za Panem, pamiętali o wszystkich dobrach przyszłego świata.

— Abyśmy, tak jak Maryja, poświęcona całkowicie jako służebnica Pańska osobie i dziełu Syna, we wszystkim łączyli się ze zbawczą wolą Boga.

III

Komentator: Utożsamiając się z Chrystusem w Jego odkupieńczej ofierze, św. Antoni Maria Klaret rozpoznaje w Eucharystii sakrament ofiary i obecności Chrystusa, bardzo ważne miejsce w swoim życiu duchowym i apostołskim.

Lektura Biblii

— **1 Kor 11, 23-26:** *Ilećroć spożywacie ten chleb i pijecie kielich, śmierć Pana głosicie, aż przyjdzie.*

Psalm responsoryjny Ps 40, 7-9a.

Nie chciałeś ofiary krwawej ani obiaty, †
lecz otwarłeś mi uszy; *
całopalenia i żertwy za grzech nie żądałeś.
Wtedy powiedziałem: «Oto przychodzę; *
w zwoju księgi o mnie napisano.

R.: *Pan nas odkupił Krwią swojego Syna.*

Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę *
a Prawo Twoje mieszka w moim wnętrzu».

Głosiłem Twoją sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu; *
oto nie powściągałem warg moich – Ty wiesz, o Panie. R.

Lektura klaretyńska

Komentator: Konstytucje przypominają nam, że w Eucharystii jednoczymy się «z Chrystusem Panem, który ogłasza słowo życia, siebie samego ofiaruje za braci, oddaje cześć Ojcu i buduje jedność Kościoła» (n. 35). Ściśle ujmują one doświadczenie św. Antoniego Marii Klareta.

Lektor: «Dnia 26 sierpnia 1861 r., kiedy modliłem się w kościele p.w. Najśw. Różańca w La Granja, o siódmej wieczorem, Pan obdarzył mnie wielką łaską zachowania postaci sakramentalnej i bezustannego noszenia w sercu Najświętszego Sakramentu. Dlatego też zawsze muszę być wewnętrznie skupiony i pobożny; ponadto muszę się modlić i sprzeciwiać wszelkiemu złu Hiszpanii, jak rzekł do mnie Pan.

1862. Dnia 11 maja 1862 r., kiedy byłem w kaplicy pałacowej w Aranjuez, o wpół do siódmej wieczorem, przed Najświętszym Sakramentem ofiarowałem się Jezusowi i Maryi, aby wygłaszać kazania i napominać oraz podejmować różne prace, aż do śmierci, a Pan w swej łaskawości przyjął mnie.

O mój Ojcze! Weź to oto moje biedne serce, przyjmij je jak pokarm, podobnie jak ja przyjmuję Ciebie za pokarm, abym cały przelał się w Ciebie. Przez słowa konsekracji, przez substancję chleba i wina, przekształcamy się w substancję Twojego ciała i krwi. Wszzechmogący Panie! Konsekruj mnie, wypowiedz słowa nade mną i przemień mnie całego w Ciebie».

(Autobiografia, nn. 694, 698, 756).

Przez pewien czas można pozostać w milczeniu.

Modlitwa

— Panie, Ty jesteś chlebem, który daje życie.
Dawaj nam zawsze tego chleba.

— Panie, Ty jesteś chlebem łamanym dla naszego zbawienia.

— Panie, Ty jesteś chlebem, w którym uczestniczymy i który buduje naszą jedność.

Modlitwa końcowa

Ty, Panie, zapraszasz nas do uczestnictwa w twoim życiu i do twojej misji, i dajesz nam jako pokarm twoje Ciało. Spraw, abyśmy pragnęli jedynie twojej woli, i byśmy kochając Ciebie tak, jak Ty nas kochasz, pragnęli żyć tylko przez Ciebie, dla Ciebie i byś Ty był dla nas wszystkim. Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Pieśń końcowa

Należy wybrać stosowną pieśń.

Dzień trzeci

MISJONARZ PRZYNAGLONY MIŁOŚCIĄ

Wprowadzenie

Św. Antoni Maria Klaret czuł się mocno wezwany przez Ducha Świętego, aby poświęcić się całkowicie Chrystusowi i głoszeniu Ewangelii. Uczynił doskonałe połączenie misji i życia ewangelicznego. Życie oddane misji było jego własnym sposobem oddania się Bogu, życia w zjednoczeniu z Chrystusem i Kościołem. W misji też odkrył konieczność życia życiem ewangelicznym, naśladowując całym sobą Pana i Apostołów, wyrzekając się całkowicie siebie i oddając się głoszeniu Ewangelii.

Pieśń

Należy wybrać stosowną pieśń.

Modlitwa wstępna

Udziel nam, Panie, Ducha, którego udzieliłeś naszemu Ojcu, św. Antoniemu Marii Klaret, abyśmy z darem twojej łaski ubogacali życie Kościoła i czynili bardziej płodną jego misję w świecie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentator: Być misjonarzem oznacza mieć jasną świadomość bycia posłanym. Jest to łaską, którą się otrzymuje, i gdy się działa, nie jest to z własnej inicjatywy, lecz przez posłuszeństwo Temu, który posyła. Jak Ojciec posłał Jezusa, tak Jezus posłał Apostołów. Misja, którą Jezus otrzymał od Ojca jest tą, którą następnie powierzył Apostołom. Posłany nie może przypisywać sobie owoców misji; to Pan jest Tym, który daje owoce.

Lektura Biblii

— 1 Kor 3, 5-9; 4, 1-2. 6-7: *Jesteśmy współpracownikami Boga.*

Psalm responsoryjny Ps 37, 3-6. 7a. 39-40

Miej ufność w Panu i postępuj dobrze, *
mieszkać na ziemi i dochowuj wierności.
Raduj się w Panu, *
a On spełni pragnienia twego serca.

R.: *Sprawiedliwi ujrzą zbawienie Boże.*

Powierz Panu swoją drogę *
i zaufaj Mu: On sam będzie działał
i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak światło, *
a słusność twoja – jak południe. **R.**

Zbawienie sprawiedliwych pochodzi od Pana; *
On ich ucieczką w czasie utrapienia.
Pan ich wspomaga, wyzwala; †
wyzwala ich od występnych i zachowuje, *
do Niego bowiem się uciekają. **R.**

Lektura klaretyńska

Komentator: Św. Antoni Maria Klaret, misjonarz z powołania i przekonania, bycie posłanym przez swoich przełożonych, rozumie jako coś fundamentalnego, aby mieć gwarancję, że działa tylko w posłuszeństwie Bogu.

Lektor: «Biskupi diecezji często prosili mojego biskupa, abym przyjechał z misjami do ich diecezji. Kiedy się zgadzał, szedłem tam, ponieważ przestrzegałem niezmiennej zasady, by nie udawać się z kazaniem do żadnej parafii bez wyraźnego nakazu mojego biskupa, z dwóch ważnych powodów: pierwszy – gdyż w ten sposób kierowałem się świętą cnotą posłuszeństwa, którą Bóg niezwłocznie wynagradza, gdyż tak jest Mu miła. W ten sposób wiedziałem, że spełniam Jego wolę, że to On mnie posyła, a nie robię tego dla własnego widzimisię. Oprócz tego wyraźnie widziałem Boże błogosławieństwo, gdyż były efekty. Drugi powód był taki, że było to dla mnie wygodne, gdyż wszędzie proszono mnie i nalegano, a ja im mówiłem tylko tyle: jeżeli każe mi biskup, przyjdę bardzo chętnie. Dzięki temu zostawiali mnie w spokoju, załatwiali to z nim, a on mnie wysyłał.

Nauczyłem się, że nigdy misjonarz nie może się narzucać, powinien być do dyspozycji biskupa, powinien mówić: *Oto jestem, poślij mnie*, lecz nie może iść póki biskup go nie wyśle, co jest nakazem samego Boga. Wszyscy prorocy Starego Testamentu zostali posłani przez Boga. Sam Jezus Chrystus był wysłannikiem Boga, a Jezus posłał swoich Apostołów. *Jak Ojciec mnie posłał tak i Ja was posyłam*».

(Autobiografia, nn. 194-195).

Przez pewien czas można pozostać w milczeniu.

Modlitwa

— Daj nam, Panie, potrzebną gotowość, aby być posłanym tam, gdzie jest to konieczne.

Uczyń nas, Panie, sługami twego Słowa.

— Daj nam, Panie, konieczną ufność, aby w twoje imię wypełniać posługę, którą powierza nam nasze Zgromadzenie.

— Daj nam, Panie, łaskę powierzenia się Maryi, formatorce Apostołów, aby dać poznać światu twoje imię i rozszerzać Królestwo niebieskie na całej ziemi.

Komentator: «Jako działanie głęboko nadprzyrodzone, prawdziwy apostołat jest pracą wiary, nadziei i miłości, które Duch Święty rozlewa w sercu wszystkich dzieci Kościoła (por. AA, 3). Aby wiernie wypełniać posługi, jest nieodzowne życie w najściślejszym zjednoczeniu z Chrystusem, Zbawcą i Pasterzem, szczególnie dla owocnego sprawowania ofiary eucharystycznej i częstego dostępowania sakramentu pojednania» (PE, 31).

Lektura Biblii

— 1 Kor 12, 31 – 13, 1-3. 8. 13: *Jeśli miłości bym nie miał, nic mi nie pomoże.*

Psalm responsoryjny Ps 131

Panie, moje serce nie jest wyniosłe *
i oczy moje nie patrzą z góry.
Nie gonię za tym, co wielkie *
albo co przerasta moje siły.

R.: *Szukam Cię, Panie, moim małym sercem.*

Przeciwnie: †
wprowadziłem ład i spokój do mojej duszy. *
Jak niemowlę u swej matki,
jak niemowlę *
– tak we mnie jest moja dusza. **R.**

Izraelu, złóż w Panu nadzieję *
odtąd i aż na wieki! **R.**

Lektura klaretyńska

Komentator: Nasze Konstytucje, kiedy uczą nas, iż «miłość apostołska jest cnotą najbardziej konieczną dla misjonarza», przypominają doświadczenie i przepowiadanie św. Antoniego Marii Klareta.

Lektor: «Duch Święty, objawiając się w postaci języków ognia nad głowami Apostołów w dniu Pięćdziesiątnicy, daje nam jasno do zrozumienia tę prawdę, że misjonarz – apostoł powinien mieć serce i język z ognia miłości Bożej. Czcigodny Jan z Avili pewnego dnia został zapytany przez młodego kapłana, co powinien robić, aby stać się dobrym kaznodzieją, bardzo trafnie mu odpowiedział: *bardzo kochać.*

Doświadczenie wykazuje i historia Kościoła podaje przykłady, że najlepszymi i największymi kaznodziejami byli zawsze ci, którzy najgoręcej kochali.

Ogień miłości w służbie Bożym działa tak samo jak naturalny ogień w lokomotywie i w maszynie parowej na statku, którą napędza z największą łatwością. Do czego przydałoby się całe to urządzenie, gdyby nie było ognia i pary? Byłoby bezużyteczne. Do czego przydałoby się kapłanowi ukończenie studiów świętej Teologii i obu Praw, jeżeli nie posiada ognia miłości Bożej? Na nic. Nie przyda się innym, ponieważ będzie jak maszyna lokomotywy bez ognia. Być może zamiast pomóc jak powinien, będzie przeszkadzał. Również i jemu samemu nie przyda się to wykształcenie, ponieważ jak mówi św. Paweł, choćbym mówił wszystkimi językami, a nawet językiem samych aniołów, a miłości bym nie miał, byłbym jak brzęczący metal lub cymbał brzmący».

(Autobiografia, nn. 440-441, można przeczytać również nn. 442-444).

Przez pewien czas można pozostać w milczeniu.

Modlitwa

— Pomóż nam, Panie, żyć w mocnym i nieustannym zjednoczeniu z Chrystusem, według naszego klaretyńskiego charyzmatu, tak jak uczą nas Konstytucje.

Napełnij nas, Panie, pragnieniem twojej miłości

— Panie, udziel nam łaski wzrostu w miłości apostołskiej, aby kochać Ciebie i naszych braci, tak jak Ty nas kochasz.

— Spraw, byśmy doświadczali radości zmartwychwstania, byśmy szli na cały świat porwani ogniem Ducha Świętego.

III

Komentator: Misjonarz, jako naśladowca Jezusa i włączony w dzieło odkupienia, nie może zapomnieć słów Jezusa: «Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje», «kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je».

Lektura Biblii

— 2 Kor 4, 1. 7-12: *Nosimy nieustannie w ciele naszym konanie Jezusa.*

Psalm responsoryjny Ps 6, 2-6. 9-10

Nie karć mnie, Panie, w swym gniewie †
i nie karz w swej zapalczywości. *
Zmiłuj się nade mną, Panie, bom słaby;
ulecz mnie, Panie, bo drżą kości moje †
i duszę moją ogarnia wielka trwoga; *
lecz Ty, o Panie, jakże długo jeszcze...? R.

R.: *Wybaw mnie, Panie, przez Twe miłosierdzie.*

Powróć, o Panie, ocal moją duszę, *
wybaw mnie przez Twoje miłosierdzie,
bo nikt po śmierci nie wspomni o Tobie, *
któż Cię wychwala w Szeolu? R.

Odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy zło czynicie, *
bo Pan usłyszał głośmy mój płacz;
Pan usłyszał moje błaganie, *
Pan przyjął moją modlitwę. R.

Lektura klaretyńska

Komentator: Św. Antoni Maria Klaret rozumie, że w pysze, w walce o własny honor, w miłości własnej jest podstawowa przeszkoda, aby całkowicie poświęcić się swej misji.

Lektor: «Postanowiłem sobie, że na zewnątrz będę skupiony i skromny, a wewnątrz stale i gorąco będę zajęty Bogiem. Podczas znoszenia trudów będzie towarzyszyć mi cierpliwość, milczenie i cierpienie. Oprócz tego będę dokładnie wypełniać prawo Boże i kościelne, obowiązki mojego stanu, jak to nakazuje Bóg, dobrze czynić wszystkim, unikać grzechów, błędów i niedoskonałości oraz praktykować cnoty.

We wszystkich zdarzeniach nieprzyjemnych, bolesnych i upokarzających zawsze myślę, że pochodzą one od Boga, zesłane dla mojego dobra. Dlatego też staram się, gdy tylko to zauważę, w milczeniu skierować się do Boga i poddać się Jego najświętszej woli. Pan po-

wiedział przecież, że nawet włos z głowy nie spadnie bez woli Ojca niebieskiego, który tak bardzo mnie kocha.

Wierzę, że wszystko pochodzi od Boga i że Bóg chce takiego daru ode mnie, bym z cierpliwością i dla jego miłości znosił udręki ciała i duszy oraz zniewagi. Wierzę, że w ten sposób uczynię to, co jest na większą chwałę Bożą – czyli cierpienie w milczeniu jak Jezus, który umarł na krzyżu wyrzekłszy się wszystkiego.

Działanie i cierpienie są wielkimi próbami miłości».

(Autobiografia, nn. 419-420, 423-424).

Przez pewien czas można pozostać w milczeniu.

Modlitwa

— Uwielbiając i nosząc Boga w naszym ciele, pozwól nam, Panie, strzec naszych zmysłów i być powściągliwymi w korzystaniu z rzeczy materialnych.

Twój Krzyż jest naszą chwałą, Panie.

— Daj nam wzrost wiary, Panie, abyśmy byli radośni w każdym niepowodzeniu.

— Panie, pomóż nam oddawać życie za naszych braci i być solidarnymi z cierpiącymi choroby, niesprawiedliwość i ucisk, aby wszyscy osiągnęli zbawienie.

Modlitwa końcowa

Daj nam, Panie, wiarę, która rozpalala Proroków, Apostołów i Męczenników, abyśmy byli gotowi radosnym sercem przyjmować ubóstwo, wyrzeczenia i cierpienia, aby powiększać Królestwo Chrystusa, który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Pieśń końcowa

Należy wybrać stosowną pieśń.

3. Triduum przed rocznicą założenia Zgromadzenia

151.

Dzień pierwszy

MISJONARZE W STYLU KLARETA

Pieśń na wejście

Należy wybrać stosowną pieśń.

Pozdrowienie

Pan, który powołał nas do naśladowania Chrystusa śladami św. Antoniego Marii Klareta, niech będzie z wami.

Modlitwa wstępna

Panie, napełnij duchem, którego dałeś św. Antoniemu Marii Klare-towi, również tych, których powołałeś, aby naśladowali Jezusa w Zgromadzeniu Misjonarzy Synów Niepokalanego Serca Maryi, aby głosić Ewangelię zbawienia wszystkim narodom. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Lektura Biblii

— Mt 28, 16-20: *Idźcie i nauczajcie wszystkie narody.*

Psalm responsoryjny Ps 117

Chwalcie Pana wszystkie narody, *
wysławiajcie Go wszystkie ludy.
Bo potężna nad nami Jego łaska, *
a wierność Jego trwa na wieki. R.

R.: *Całemu światu głosicie Ewangelię.*

Rozmyślanie: MCH 51-53.

Modlitwa

— Ponieważ wybrałeś nas na Synów Niepokalanego Serca Maryi,

Chwała Tobie, Panie.

- Ponieważ dałeś nam jako ojca i przykład św. Antoniego Marię Klaretę,
- Przez świadectwo wiary i wierność tak wielu naszych współbraci, którzy oddali swoje życie na służbę Ewangelii, włączając również wylanie własnej krwi,
- Przez rozwój naszego Zgromadzenia po całym świecie,
- We wszystkich Instytutach i członkach Rodziny Klaretyńskiej, która uczestniczą w charyzmacie i misji św. Antoniego Marii Klareta,

Na zakończenie odmawia się *Ojcze nasz.*

Modlitwa na zakończenie

Ojcze dobroci i miłosierdzia,
uwielbiamy Cię i błogosławimy,
za powołanie w Kościele
charyzmatu św. Antoniego Marii Klareta
i założenie naszego Zgromadzenia.
Prosimy Cię pokornie,
abyś posłał nowych robotników do naszego Zgromadzenia,
i byś rozpałił twoim Duchem tych, których wybrałeś.
Utwardź wszystkich w misjonarskim powołaniu,
i spraw, abyśmy przynagleni miłością Chrystusa,
jako prawdziwi Synowi Niepokalanego Serca Maryi,
głosili Dobrą Nowinę o Królestwie.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Pieśń końcowa

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

Dzień drugi

MISJONARZE W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM

Pieśń na wejście

Należy wybrać stosowną pieśń.

Pozdrowienie

Pan, który ustanowił w Kościele odważnych współpracowników Pasterzy w posłudze Słowa, niech będzie z wami.

Modlitwa wstępna

Niech twoje Słowo, Panie, oraz nauczanie i przykład św. Antoniego Marii Klareta pobudzą nas, abyśmy wszystkimi siłami służyli w budowaniu i powiększaniu Kościoła. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Lektura Biblii

— Rz 12, 3-13: *Posiadamy różne dary, według łaski, która została nam dana.*

Psalm responsoryjny Ps 122, 1-2. 4-5

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *
«Pójdziemy do domu Pana».
Już stoją nasze stopy *
w twoich bramach, Jeruzalem. R.

R.: *Idźmy z radością na spotkanie Pana.*

Do niego wstępują pokolenia Pańskie, *
aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana.
Tam ustawiono trony sędziowskie, *
trony domu Dawida. R.

Rozmyślanie: MCH 140-141.

Modlitwa

— Za to, że nie byliśmy wystarczająco otwarci na Kościół powszechny i Kościoły lokalne, którym służymy
Panie, zmiłuj się.

— Za brak miłości i posłuszeństwa wobec naszych Pasterzy i za niewystarczającą współpracę w służbie głoszenia Słowa.

— Za brak otwarcia na kapłanów, zakonników i świeckich pracujących w naszych parafiach.

— Za mało ofiarowanego bogactwa naszego charyzmatu w naszych kościołach lokalnych.

— Za niedostrzeganie działania Ducha Świętego we wspólnotach kościelnych, do których należymy.

Na zakończenie odmawia się *Ojcze nasz*.

Modlitwa na zakończenie

Tak, jak pierwszego dnia

Pieśń końcowa

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

Dzień trzeci

MISJONARZE WE WSPÓLNOCIE ŻYCIA

Pieśń na wejście

Należy wybrać stosowną pieśń.

Pozdrowienie

Pan, który powołując i wzywając nas przez Ducha, byśmy tworzyli część naszej rodziny zakonnej za natchnieniem i przykładem św. Antoniego Marii Klareta, niech będzie z wami.

Modlitwa wstępna

Zebrani w jednej wspólnocie, aby współpracować w posłudze słowa, udziel nam, Panie, oddać wszystkie nasze osobiste talenty na służbę wspólnej misji. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Lektura Biblii

— J 15, 12-17: *Wybrałem was i przeznaczyłem, abyście owoc przyniosili.*

Psalm responsoryjny Ps 133

Jak dobrze i miło, gdy bracia mieszkają razem; *
jest to jak rosa Hermonu, która opada na górę Syjon,
bo tam udziela Pan błogosławieństwa, *
i życia na wieki. R.

R.: *Pan błogosławi swych umiłowanych.*

Rozmyślanie: MCH 130-133.

Modlitwa

— Za Zgromadzenie i każdego z misjonarzy klaretynów, aby formowali wspólnotę świadków i głosicieli Ewangelii.
Wysłuchaj nas, Panie.

Za wszystkich powołanych do klaretynskiego życia misjonarskiego, aby wielkodusznie odpowiadali Panu i współpracowali w powszechnej misji naszego Zgromadzenia, zgodnie z własnym powołaniem.

Za naszych braci starszych wiekiem i chorych, aby modląc się i cierpiąc za Kościół, z radością i nadzieją współdzielili misję Zgromadzenia.

Za tych, którzy nas poprzedzili ze znakiem wiary i uczestniczyli w bratniej jedności klaretynów, aby Pan przyjął ich do wspólnoty świętych i wybranych.

Za nas wszystkich, abyśmy nieustannie współpracowali w budowaniu wspólnoty i w niej doszli do pełni szczęścia.

Na zakończenie odmawia się *Ojcze nasz.*

Modlitwa na zakończenie

Tak, jak pierwszego dnia

Pieśń końcowa

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

4. Święci Patronowi Zgromadzenia

152. «Z Kościołem w niebie jednoczymy się najściślej we wspólnej modlitwie i czci oddawanej przede wszystkim Błogosławionej Maryi Dziewicy, a także wspominając Błogosławionego Józefa, św. Michała i wszystkich Aniołów i innych świętych, którzy ze względu na prawdziwie misjonarskiego ducha są, zgodnie z tradycją, naszymi Patronami, a to: św. Alfonsa Marię Liguori, św. Ignacego Loyolę, św. Teresę od Jezusa i św. Katarzynę ze Sieny» (CC 35).

«Zalecane są także inne formy pobożności, jak miesiące maryjne i triduum ku czci świętego Józefa. Wszystkie praktyki pobożne należy wypełniać z prostotą, czerpiąc inspirację z liturgii» (Dir 88).

Współpatroni: Odniesienia klaretyńskie

Święty Józef

W dniu 7 maja 1865 r., w dniu św. Józefa, o wpół do czwartej po południu, Jezus powiedział mi, abym pielęgnował nabożeństwo ku czci św. Józefa, i bym śpieszył do niego z zaufaniem (Aut 831).

Święta Katarzyna ze Sieny

Miłość Chrystusa przynagla mnie, popycha mnie, każe mi biec z jednej miejscowości do drugiej, każe mi krzyczeć... Ile razy proszę Boga o to, o co prosiła św. Katarzyna ze Sieny: Pozwól mi Panie, stanąć u wrót piekła, zatrzymywać wszystkich, którzy chcą wejść i mówić każdemu: Gdzie idziesz, nieszczęsny? Zawróć, wypowiadaj się szczerze, uratuj swą duszę i nie przychodź tu zginąć na całą wieczność (Aut 212).

Piotr i Paweł

Miłość kaznodziei działa jak ogień w karabinie. (...) Widzimy to na przykładzie św. Piotra, gdy wychodzi z Wieczernika z sercem płoną-cym miłością, którą otrzymał od Ducha Świętego. Wygłasza dwa ka-zania i nawraca osiem tysięcy ludzi, trzy tysiące po pierwszym i pięć po drugim (Aut 439).

Najbardziej zachwyca mnie gorliwość św. Pawła Apostoła. Jak wę-druje z miejsca na miejsce niosąc jako naczynie wybrane przez Boga naukę Jezusa Chrystusa! (Aut 224).

Jakub i Jan

Pan pragnie, bym ja wraz z moimi towarzyszami naśladował świę-tych apostołów Jakuba i Jana w gorliwości, w czystości oraz w umiło-waniu Jezusa i Maryi (Aut 686).

Święty Michał i Aniołowie Stróżowie

Nie zdarzyło się, abym zapomniał zwrócić się w modlitwie do okry-tego chwałą św. Michała i do Aniołów Stróżów, a w szczególności do mojego Anioła Stróża, Królestwa i prowincji oraz miejscowości, w której głosiłem kazania i anioła każdej osoby, która mnie słuchała (Aut 268).

Poznałem wyraźnie opiekę Aniołów Stróżów (Aut 269).

Święta Teresa od Jezusa

W tym roku przeczytałem ponownie dzieła św. Teresy od Jezusa, a przez tę lekturę Pan przekazał mi ogromną wiedzę. O jakże dobry jest Pan! Ponieważ wiedział, przez jak wielkie próby będę musiał przejść, uprzedził mnie o tym z pomocą wielkiej wiedzy i duchowego wsparcia (Aut 797).

Pomoce do Triduum ku czci św. Józefa

153. Teksty biblijne

Czytania

2 Sm 7, 4-5a. 12-14a. 16: *Pan Bóg da mu tron jego ojca Dawida.*

2 Sm 7, 25-29: *Wierność obietnicom.*

Mdr: 10, 9-12: *Mądrość prowadzi sprawiedliwego.*

Mt 1, 16. 18-21: *Józef uczynił to, co mu polecił anioł Pański.*

Mt 13, 54-58: *Czyż nie jest synem cieśli?*

Mt 25, 14-21: *Sługa dobry i wierny wchodzi do radości swego Pana.*

Łk 2, 41-51a: *Ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie.*

Łk 12, 35-44: *Oto służa wierny i gorliwy.*

Rz 4, 13. 16. 18. 22: *On to wbrew nadziei uwierzył nadziei.*

Dz 11, 1-16: *Wiara świętych patriarchów.*

Psalmy

Ps 15: *Kto będzie przebywał w Twym przybytku?*

Ps 21, 2-8. 14: *Koronę wkładasz mu na głowę.*

Ps 92: *Dobrze jest dziękować Panu.*

Ps 112: *Szczęśliwy mąż, który się boi Pana.*

Ps 113: *Chwalcie, słudzy Pańscy.*

Ps 128: *Szczęśliwy, kto boi się Pana.*

Ps 146: *Chwal, duszo moja, Pana.*

Teksty uzupełniające

154. JÓZEF, CZŁOWIEK WIERZĄCY OBIETNICOM

«Uczynię cię ojcem wielu narodów».

Słowa, które Bóg kieruje do Abrahama, już podeszłego w latach i wciąż bez potomka, liturgia odnosi do św. Józefa, który również nie miał potomstwa z ciała; i my, którzy rozmyślamy o ich osobistych przeciwnościach, możemy określić trafność tego odniesienia. Istotnie, po tym, jak był szczególnym narzędziem Bożej Opatrzności dla Jezusa i Maryi, przede wszystkim w czasie prześladowań Heroda, św. Józef nadal spełnia swą opatrznościową i «ojcowską» misję w życiu Kościoła i wszystkich ludzi...

Uciekajcie się do św. Józefa szczególnie wy, dusze konsekrowane, które w jego dziewiczej czystości i ojcostwie duchowym, widzicie odbicie najwyższych ideałów waszego powołania. Uczy on miłości do odosobnienia i modlitwy, ofiarnej wierności zobowiązaniom podjętym przed Bogiem i Kościołem, bezinteresownego oddania wspólnocie, w której Opatrzność was postawiła, nie ważne jak byłaby mała, czy nieznaną. W świetle jego przykładu możecie nauczyć się i docenić wartość tego wszystkiego, co jest pokorne, skryte, tego co się czyni bez rozgłosu, lecz z wielką skutecznością, w niezbadanej głębi serca...

«On do mnie zawoła: ty jesteś moim ojcem». Tak jak św. Józef, gorliwie wzywajcie w żarliwej modlitwie do Ojca niebieskiego i doświadczycie, tak jak on, prawdy słów z psalmu: «Zachowam dla niego łaskawość swą na wieki i wierne będzie moje z nim przymierze» (Jan Paweł II, *Homilia w Termoli*, 19.03.1998).

155. JÓZEF, CZŁOWIEK SPRAWIEDLIWY

Kościół narodził się i istnieje, aby obietnica uczyniona pewnego dnia Abrahamowi, mogła wypełnić się w świecie. Kościół, od swych początków jest powiązany również z wiarą Józefa z Nazaretu.

To, co promieniuje z całej jego postaci to wiara, prawdziwe dziedzictwo wiary Abrahama. Jego wiara jest najbardziej podobna do doskonałej wiary Maryi z Nazaretu. Oboje, Maryja i Józef, są zjednoczeni z tą cudowną więzią. Przed ludźmi, ich związek jest małżeństwem. Przed Bogiem i Kościołem, są zaślubieni w Duchu Świętym.

Józef z Nazaretu jest «człowiekiem sprawiedliwym», ponieważ «żyje całkowicie z wiary». Jest świętym, ponieważ jego wiara jest prawdziwie heroiczna.

Pismo Święte mówi o nim niewiele. Nie zapisuje ani jednego słowa, które wypowiedziałby Józef, cieśla z Nazaretu. Pomimo tego, nawet bez słów, ukazuje głębię swej wiary, swą wielkość.

Św. Józef jest wielki duchem. Jest wielki wiarą, nie dlatego, że wypowiada szczególnie słowa, lecz przede wszystkim dlatego, że słucha słów Boga żywego.

Słucha w ciszy. I jego serce nieustannie trwa w gotowości, aby przyjmując prawdę ukrytą w słowie Boga żywego; przyjmując ją i wypełnić z miłością.

Dlatego św. Józef z Nazaretu okazuje się prawdziwie cudownym świadkiem Bożych tajemnic. Okazuje się sługą Tabernakulum, które Bóg wybrał dla siebie na ziemi, aby ostatecznie wypełnić dzieło zbawienia (Jan Paweł II, *Homilia w Livorno*, 19.03.1982).

156. SŁUGA WIERNY

«Wszystko, co robicie, róbcie z całej duszy, jak służąc Panu. Służcie Chrystusowi Panu».

Jak nie widzieć w tych słowach programu i syntezy całego życia św. Józefa, które świadectwo szczerego poświęcenia się pracy przedkłada Kościół naszej refleksji...?

Św. Józef, mąż sprawiedliwy, większość swego życia spędził pracując, w pracowni stolarskiej, w skromnym palestyńskim miasteczku. Żywot pozornie taki sam, jak wielu innych mężczyzn w jego czasach, oddanych, tak jak on, tej samej, ciężkiej pracy. I, niewątpliwie, żywot tak wyjątkowy i godzien podziwu, że stał się w Kościele wzorowym przykładem dla wszystkich pracowników świata.

Cóż jest powodem tego odróżnienia? Nie jest trudne zbadanie tego. Jest skierowany na Chrystusa, który podtrzymywał wszelki trud św. Józefa. Obecność w nazareńskim domu Słowa Wcielonego, Syna

Bożego i Syna jego małżonki, Maryi, ofiarował św. Józefowi codzienność, ponieważ ponownie pochylając się nad warsztatem pracy, aby wydobyć z jego trudu utrzymanie potrzebne dla rodziny. Rzeczywiście, «wszystko, co uczynił» Józef uczynił «dla Pana» i uczynił to «z serca». (Jan Paweł II, *W więzieniu Regina Coeli*. 1.05.1982).

157.

Litania do św. Józefa

Kyrie eleison	<i>Chryste eleison, Kyrie eleison</i>
Chryste, usłysz nas	<i>Chryste, wysłuchaj nas</i>
Ojczy z nieba, Boże	<i>zmiłuj się nad nami</i>
Synu Odkupicielu świata, Boże	
Duchu Święty, Boże	
Święta Trójco, jedyny Boże	
Święta Maryjo	<i>módl się za nami</i>
Święty Józefie	
Przesławny Potomku Dawida	
Światło Patriarchów	
Oblubieńczy Bogarodzicy	
Przezysty Stróżu Dziewicy	
Żywicielu Syna Bożego	
Troskliwy obrońco Chrystusa	
Głowo Najświętszej Rodziny	
Józefie najsprawiedliwszy	
Józefie najczystszy	
Józefie najroztropniejszy	
Józefie najmężniejszy	
Józefie najposłuszniejszy	
Józefie najwierniejszy	
Zwierciadło cierpliwości	
Miłośniku ubóstwa	
Wzorze pracujących	
Ozdobo życia rodzinnego	
Opiekunie dziewic	
Podporo rodzin	
Pociecho nieszczęśliwych	
Nadziejo chorych	
Patronie umierających	
Postrachu duchów piekielnych	
Opiekunie Kościoła Świętego	

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata *przepuść nam, Pa-*
nie

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata *wysłuchaj nas, Pa-*
nie

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata *zmiłuj się nad nami*

P.: Ustanowił go panem domu swego.

W.: I zarządcą wszystkich posiadłości swoich.

Modlmy się:

Boże, Ty w niewysłowionej Opatrzności wybrałeś świętego Józefa na Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojego Syna, spraw, abyśmy oddając Mu na ziemi cześć jako Opiekunowi, zasłużyli na jego orędownictwo w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Modlitwy do św. Józefa

158. *Święty Józefie*

Święty Józefie, wielbimy Trójcę Przenajświętszą, że raczyła wybrać ciebie, człowieka z ludu, i powierzyć ci Najświętszą Pannę za towarzyszkę życia. Z zaufaniem powierzyła się twojej opiece Panna nad pannami, Maryja Najświętsza.

Czysty stróżu Dziewicy, uproś wszystkim stanom zrozumienie i umiłowanie czystego życia.

Stój u boku tych, którzy walczą o czystość i zmagają się z trudnościami, aby zwyciężali.

Pomóż powstawać z grzechu tym, którzy upadają.

Wierny Oblubieńczy Niepokalanej, naucz nas, jak szanować godność kobietą, jaką cześć oddawać każdej niewieście.

Podtrzymuj w nas przede wszystkim żywą cześć dla Najświętszej Panny, Matki Pana naszego, obdarzonej z dobroci Boga pełnią łaski.

Amen.

159. *Modlitwa Leona XIII*

Do Ciebie, święty Józefie, uciekamy się w naszej niedoli.

Wezwawszy pomocy Twojej Najświętszej Oblubienicy z ufnością również błagamy o Twoją opiekę.

Przez miłość, która Cię łączyła z Niepokalaną Dziewicą Bogarodzicą i przez ojcowską Twą troskliwość,

którą otaczałeś Dziecię Jezus, pokornie błagamy:
Wejrzyj łaskawie na dziedzictwo,
które Jezus Chrystus nabył Krwią swoją
i swoim potężnym wstawiennictwem dopomóż nam w naszych potrze-
bach.
Opatrznościowy Stróżu Bożej Rodziny,
czuwał nad wybranym potomstwem Jezusa Chrystusa.
Oddal od nas, ukochany Ojczy, wszelką zarazę błędów i zepsucia.
Potężny nasz Wybawco,
przybądź nam łaskawie z niebiańską pomocą
w tej walce z mocami ciemności.
A jak niegdyś uratowałeś Dziecię Jezus z niebezpieczeństwa,
które groziło Jego życiu,
tak teraz broń świętego Kościoła Bożego
od wrogich zasadzek i od wszelkich przeciwności.
Otoczaj każdego z nas nieustanną opieką,
abyśmy za Twoim przykładem
i Twoją pomocą wsparci mogli żyć świątobliwie,
umrzeć pobożnie i osiągnąć wieczną szczęśliwość w niebie.
Amen.

160. *Modlitwa Jana XXIII*

O święty Józefie, stróżu Jezusa,
małżonku przeczystej Maryi,
który przeszedłeś przez życie doskonale spełniając swój obowiązek,
utrzymując pracą rąk Świętą Rodzinę z Nazaretu,
wspieraj przychylnie tych, którzy – ufni – do ciebie się zwracają!
Ty znasz ich dążenia, ich braki, ich nadzieje,
oni do ciebie uciekają, ponieważ wiedzą,
że w tobie znajdują tego, kto ich zrozumie i obroni.
Również i ty zaznawaleś przeciwności, trudu, zmęczenia;
ale właśnie przez te starania o zapewnienie bytu materialnego,
twój duch osiągnął najgłębszy pokój,
cieszył się niewypowiedzianą radością
z obcowania z Synem Bożym i z Maryją,
Jego najmilszą Matką, tobie powierzonymi.
Niech zrozumieją ci, których otaczasz swoją opieką,
że nie są samotni w swej pracy,
niech umieją odkryć obok siebie Jezusa,
przyjmować Go z wdzięcznością i strzec Go wiernie,
tak jak ty to czyniłeś.
I wyjednaj, by w każdej rodzinie
wszystko było uświęcone miłością,

cierpliwością, sprawiedliwością, troską o dobro
– ażeby łaski Niebios spływały obficie.
Amen.

161. *Modlitwa do św. Józefa*

Ave, Józefie, dziewiczy małżonku Maryi,
i dawidowy ojciec Mesjasza.
Błogosławiony wśród wszystkich mężczyzn
i błogosławiony Jezus, Syn Boży, który Ci zaufał.
Święty Józefie,
Opiekunie Kościoła powszechnego i naszego Zgromadzenia,
zachowaj nasze wspólnoty i rodziny
w pokoju i łasce Bożej
i pośpiesz nam na pomoc w godzinę naszej śmierci.
Amen.

162. *Modlitwa do św. Józefa*

Ojciec święty, którzy wybrałeś św. Józefa
do szczególnej posługi
i udzieliłeś mu koniecznych łask,
aby posługiwać w domu w Nazarecie,
udziel i nam potrzebnych łask,
abyśmy byli wierni w wypełnianiu naszych zadań,
według charyzmatu i ducha Zgromadzenia.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

163.

Orędownictwo współpatronów Zgromadzenia

Przez orędownictwo naszych Świętych Patronów, w których nasz Ojciec Założyciel widział przykład życia i przepowiadania, módlmy się do Boga, Ojca wszelkiego dobra.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Przez wstawiennictwo Dziewicy Maryi, która całym sercem przyjęła zbawcze dzieło Chrystusa, udziel nam, Panie, potrzebnych sił, abyśmy, uzbrojeni w obosieczny miecz słowa Bożego, walczyli przeciw pierwiastkom duchowym zła na wyżynach niebieskich. Ciebie prosimy.

Przez wstawiennictwo św. Józefa, patrona Kościoła powszechnego, prosimy Cię, Panie, o nawrócenie grzeszników, i abyś dał nam pokój wśród trudności i łagodność w przeciwnościach. Ciebie prosimy.

Przez wstawiennictwo św. Michała i wszystkich aniołów, prosimy Cię, Panie, abyś rozciągnął swą opiekę na głoszących Ewangelię, aby wzrastali w doskonałości i skutecznie walczyli przeciw potęgom zła. Ciebie prosimy.

Przez wstawiennictwo Apostołów, powołanych, aby trwać przy Twoim Synu i być Jego świadkami aż po krańce ziemi, udziel nam gorliwości w obcowaniu z Panem i autentyczności w dawaniu ewangelicznego świadectwa. Ciebie prosimy.

Przez wstawiennictwo św. Alfonsa Marii Liguori, daj nam, Panie, pokorę serc, ubóstwo ducha, posłuszeństwo twojej świętej woli i gorącą miłość do Maryi, naszej Matki. Ciebie prosimy.

Przez wstawiennictwo św. Ignacego Loyoli, prosimy Cię, Panie, o ciszę, abyśmy szukali Cię w samotności i wspólnie, aby dzielić miłość z naszymi braćmi; tak, aby grzesznicy się nawrócili, a sprawiedliwi wytrwali w łasce i wydoskonalali się w niej. Ciebie prosimy.

Przez wstawiennictwo św. Teresy od Jezusa, wprowadź nas, Panie, w twoje boskie tajemnice i udziel nam wrażliwości widząc tak wiele dusz, które giną, aby ich zbawienie było naszym zajęciem, naszym pragnieniem, naszymi łzami i modlitwami. Ciebie prosimy.

Przez wstawiennictwo św. Katarzyny ze Sieny, odwieczny Boże, zwróć swe miłosierne oczy, jak dobry Pasterz, na tak wiele zagubionych owiec, które, chociaż oddzielone od owczarni twego Kościoła, są przecież twoimi, bo nabyłeś je Krwią swoją. Ciebie prosimy.

Słowami naszego Założyciela, św. Antoniego Marię Klareta, i przez ich wstawiennictwo, módlmy się wspólnie:

Boże i Ojcze mój,
spraw, abym Cię znał, a przeze mnie inni Cię poznali;
abym Cię kochał, a przeze mnie inni Cię kochali;
abym Ci służył, a przeze mnie inni Ci służyli;
abym Ci słał, a przeze mnie wszystkie stworzenia Cię sławiły.
Daj, Ojcze mój, aby wszyscy grzesznicy nawrócili się.
Daj, aby wszyscy sprawiedliwi wytrwali w łasce
i abyśmy wszyscy osiągnęli szczęście wieczne.

Przez Chrystusa Pana naszego.
Amen.

164.

Litania do świętych ewangelizatorów
i należących do Rodziny Klaretyńskiej

Kyrie eleison	<i>Chryste eleison, Kyrie eleison</i>
Chryste, usłysz nas	<i>Chryste, wysłuchaj nas</i>
Ojcze z nieba, Boże	<i>zmiłuj się nad nami</i>
Synu Odkupicielu świata, Boże	
Duchu Święty, Boże	
Święta Trójco, jedyny Boże	
Święta Maryjo	<i>módl się za nami</i>
Święci Aniołowie Boży	<i>módlcie się za nami</i>
Święty Józefie, oblubieńcu Maryi	
Święci Piotrze i Pawle	
Święci apostołowie i ewangeliści	
Święty Dominiku Guzman	
Święci Ignacy z Loyoli i Franciszku Ksawery	
Święty Alfonsie Liguori	
Święta Tereso od Jezusa i Katarzyno ze Sieny	
Święta Mario Michaelo od Najświętszego Sakramentu	
Święta Joachimo de Vadrana	
Święta Mario Jesus Sancho	
Błogosławiony Felipe de Jesús Munárriz	
Błogosławiony Juan Díaz Nosti	
Błogosławiony Leoncio Pérez	
Błogosławiony Sebastián Calvo	
Błogosławiony Pedro Cunill	
Błogosławiony José Pavón	
Błogosławiony Nicasio Sierra	
Błogosławiony Wenceslao María Clarís	
Błogosławiony Gregorio Chirivás	
Błogosławiony Secundino María Ortega	
Błogosławiony Javier Bandrés	
Błogosławiony José Brengaret	
Błogosławiony Antolín María Calvo	
Błogosławiony Tomás Capdevila	
Błogosławiony Esteban Casadevall	
Błogosławiony Eusebio Codina	
Błogosławiony Juan Codinachs	

Błogosławiony Antonio María Dalmau
Błogosławiony Juan Echarri
Błogosławiony Pedro García Bernal
Błogosławiony Hilario María Llorente
Błogosławiony Ramón Novich
Błogosławiony José Ormo
Błogosławiony Salvador Pigem
Błogosławiony Teodoro Ruiz de Larrinaga
Błogosławiony Juan Sánchez Munárriz
Błogosławiony Manuel Torras
Błogosławiony Manuel Buil
Błogosławiony Alfonso Miquel
Błogosławiony Luis Masferrer
Błogosławiony José María Amorós
Błogosławiony José María Badía
Błogosławiony Juan Baixeras
Błogosławiony José María Blasco
Błogosławiony Rafael Briega
Błogosławiony Luis Escalé
Błogosławiony José Figuro
Błogosławiony Ramón Illa
Błogosławiony Luis Lladó
Błogosławiony Miguel Masip
Błogosławiony Faustino Pérez
Błogosławiony Sebastián Riera
Błogosławiony Eduardo Ripoll
Błogosławiony José Ros
Błogosławiony Francisco María Roura
Błogosławiony Aflonso Sorribes
Błogosławiony Agustín Viela
Błogosławiony Francisco Castán
Błogosławiony Manuel Martínez Jarauta
Błogosławiony Jaime Falgarona
Błogosławiony Atanasio Vidaurreta
Błogosławiona María Patrocinio Giner

Chryste, usłysz nas
Chryste, wysłuchaj nas

Chryste, usłysz nas
Chryste, wysłuchaj nas

Banku Boży, który gładzisz grzechy świata
Banku Boży, który gładzisz grzechy świata
Banku Boży, który gładzisz grzechy świata

zmiłuj się nad nami
zmiłuj się nad nami
zmiłuj się nad nami

5. Męczennicy Rodziny Klaretyńskiej

Modlitwy do Błogosławionych Męczenników z Barbastro

165. *Modlitwa do Męczenników z Barbastro*

Panie, Ojcze święty,
Ty, który obdarzyłeś o. Felipe de Jesús Munárriz
i jego współbraci
całkowitą wiernością swemu powołaniu misjonarskiemu
w naśladowaniu Chrystusa aż po śmierć,
z uczyniłeś ich świadkami miłości doskonałej
w przebaczeniu ich oprawcom,
udziel i nam, przez ich wstawiennictwo,
wytrwałej wierności w wierze
i szczerzej miłości,
aby kochać w Chrystusie wszystkich braci.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

166. *Męczennicy z Barbastro*

Boże, nasz Ojcze,
który dałeś nam Męczenników Klaretyńskich z Barbastro
jako wzór wierności ze względu na Jezusa,
miłości do Serca Maryi i do Kościoła;
wzór wierności braciom i przebaczenia wrogom,
daj nam naśladować ich przykład
w wiernym i radosnym realizowaniu naszej konsekracji
i w głoszeniu Ewangelii
na chwałę Bożą i zbawienie wszystkich ludzi.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

167.

Męczeńska droga krzyżowa

Oprócz tekstów biblijnych, do medytacji można użyć pisma Błogosławionych Męczenników Klaretyńskich z Barbastro oraz świadectwa Pablo Hall i Atilio Parussini, klaretynów argentyńskich, którzy dzielili więzienie z Męczennikami aż do 13 sierpnia 1936 r.

STACJA PIERWSZA. JEZUS NA ŚMIERĆ SKAZANY

W tamtym czasie, «Arcykapłani i cała Wysoka Rada szukali fałszywego świadectwa przeciw Jezusowi, aby Go zgładzić. Lecz nie znaleźli, jakkolwiek występowało wielu fałszywych świadków. W końcu stanęli dwaj i zeznali: „On powiedział: Mogę zburzyć przybytek Boży i w ciągu trzech dni go odbudować”. Wtedy powstał najwyższy kapłan i rzekł do Niego: „Nic nie odpowiadasz na to, co oni zeznają przeciwko Tobie?” Lecz Jezus milczał. A najwyższy kapłan rzekł do Niego: „Po-przysięgam Cię na Boga żywego, powiedz nam: Czy Ty jesteś Me-sjasz, Syn Boży?” Jezus mu odpowiedział: „Tak, Ja Nim jestem. Ale powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego po prawicy Wszechmocnego, i nadchodzącego na obłokach niebieskich”. Wtedy najwyższy kapłan rozdarł swoje szaty i rzekł: „Zbliźnił. Na cóż nam jeszcze potrzeba świadków? Oto teraz słyszeliście bluźnierstwo. Co wam się zdaje?” Oni odpowiedzieli: „Winien jest śmierci!» (Mt 26,59-66).

W naszych czasach... jeden z Męczenników pisze: «Nie byliśmy wciągnięci w jakiegokolwiek polityczne rozgrywki i bez przesłuchania, wszyscy umieramy – szczęśliwi, za Chrystusa, Jego Kościół i za wiarę Hiszpanii. Za męczenników» (Manuel Martínez CMF). I sami milicianos wyznawali: «Nie nienawidzimy was, lecz waszą profesję, wasz habit, tę czarną i odrażającą szmatę; wyrzucicie te szmaty i bądźcie tak jak my, wtedy was uwolnimy. Zabijamy was, bo jesteście fanatykami i hipokrytami i nie chcecie nosić broni, aby walczyć za lud».

Módlmy się.

Ty, Panie, który będąc opuszczonym przez wszystkich, i nie mając żadnego świadka po twojej stronie, ukazujesz nam wrażliwość Boga, który oddaje się człowiekowi, pomóż nam przyjąć zbawienie pochodzące z Twego upokorzenia i Twojego milczenia, abyśmy na zło odpowiadali dobrem. Ty, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

STACJA DRUGA. JEZUS BIERZE KRZYŻ NA SWE RAMIONA

W tamtym czasie... gdy Go wyszydili, zdjęli z Niego płaszcz, włożyli na Niego własne Jego szaty i odprowadzili Go na ukrzyżowanie (Mt 27,31). A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Gulgota (J 19,17).

W naszych czasach pisze Ramón IIIa: «Jesteśmy uwięzieni od 20 lipca – cała nasza wspólnota. Osiem dni temu rozstrzelali już Ojca

Superiora i dwóch innych przełożonych. Szczęśliwi – oni i my, którzy pójdziemy w ich ślady. Nie zamieniłbym więzienia na dar czynienia cudów, ani męczeństwa na apostoła, który był marzeniem mego życia. Chwała niech będzie Ojcu przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Jego Syna, który z Ojcem i Duchem żyje i króluje na wieki wieków. Amen».

Módlmy się.

Spraw, Panie, aby Twa Krew nie była w nas bezowocna, lecz byśmy byli uzdrowieni przez Twe rany; obyśmy w nich znaleźli wytchnienie i wolność, aby kochać Ciebie ponad wszystkie rzeczy i służyć Ci tam i gdzie Ty postanowisz. Ty, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

STACJA TRZECIA. JEZUS UPADA PO RAZ PIERWSZY

W tamtym czasie... Jezus upadł po raz pierwszy: Boże, broń mojej sprawy, wybaw mnie od człowieka podstępnego i niegodziwego! (por. Ps 43,1).

W naszych czasach o. Juan Días Nostri, godzinę przed jego aresztowaniem, tak mówił do seminarzystów, dodając im odwagi: «z większą modlitwą, cierpliwością i pokojem oddajemy się w ramiona Opatrzności, aby to, co Bóg nam ześle było dla nas najlepsze; jeśli przyjdą, aby nas uwięzić, będzie to wielka chwała, cierpieć prześladowania dla sprawiedliwości, cierpieć dla Boga; a jeśli nadejdzie ostatnia godzina, cóż za radość i chwała i honor oddać życie za Jezusa, umrzeć za nasze ideały».

Módlmy się.

Daj nam, Panie, żywą wiarę, jaka rozpałała Proroków, Apostołów i Męczenników; tę, która poruszała głosicieli Słowa Bożego, aby z odważną radością obejmować ubóstwo, odrzucenie i cierpienie, dla rozszerzenia Królestwa Bożego. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

STACJA CZWARTA. JEZUS SPOTYKA SWOJĄ MATKĘ

W tamtym czasie... towarzyszyło Mu kilka kobiet, które szły za Nim od Galilei. Między nimi Maria, Jego Matka (por. Mk 15,40-41).

W naszych czasach... wielu Męczenników pisało do swych matek. Również Salvador Pigem: «Mamo nie oplakujcie mnie. Jezus prosi mnie o krew; wyleję ją z miłości do Niego. –Będę męczennikiem, idę

do Nieba. Tam czekam na ciebie». I Augustín Viela: «Cóż mogą nam uczynić? Najwyżej zabić z nienawiści do Boga, a wtedy będziemy męczennikami. A czyż może być większy dla matki powód do chwały niż ten, że jej syn zginął za Boga i Przenajświętszą Dziewicę? Proszę cię, byś nie zasmucała się zbytnio tym, co mogą nam robić. Lepiej ciesz się widząc swego syna prześladowanego z powodu Boga».

Modlimy się.

Ukochaleś nas, Panie, do tego stopnia, że dałeś nam swoją własną Matkę. Przez wstawiennictwo Serca Maryi, spraw, byśmy doświadczyli mocy twej miłości, i przyjęli, tak jak Ona, misję uczestnictwa jako narzędzie w twoim zbawczym działaniu na rzecz zbawienia wszystkich ludzi. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Amen.

STACJA PIĄTA. SZYMON Z CYRENY POMAGA JEZUSOWI

W tamtym czasie... «Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola, i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem» (Łk 23,26).

W naszych czasach... «skoro nie mogę pojechać do Chin, tak jak zawsze tego pragnąłem – wyznaje Rafael Briega – ofiaruję z radością moją krew za misje w Chinach. Będę modlił się za nie z nieba». I Ramón Novich i inni powtarzają: «Ponieważ nie możemy już pełnić żadnej służby w Kościele na ziemi, starając się o nawrócenie grzeszników, uczynimy tak jak św. Tereska od Dzieciątka Jezus, będąc w niebie, będziemy czynili dobro dla ziemi».

Módlmy się.

Ty, Panie, który zaprosiłeś nas do niesienia z Tobą Krzyża i dzielenia twojej drogi, dodaj nam sił do walki, abyśmy mogli umacniać innych siłą otrzymaną od Ciebie, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Amen.

STACJA SZÓSTA. WERONIKA OCIERA TWARZ JEZUSOWI

W tamtym czasie... «Tak nieludzko został oszpecony Jego wygląd, że postać Jego była niepodobna do ludzi» (Iz 52,14).

W naszych czasach... Męczennicy pragną odwzorować obraz Jezusa, Jego uczucia, Jego miłość, Jego przebaczenie, tak jak wyznaje Esteban Casadevall swemu bratu Pablo Hall zanim ten został uwol-

niony: «Umieram spokojny. Uważam siebie za naprawdę szczęśliwego, jak Apostołowie, gdyś Pan pozwolił im trochę pocierpieć dla Jego miłości zanim umrę. Mam ufną nadzieję, że Jezus i Serce Maryi wkrótce zabiorą mnie do nieba. Z całego serca wybaczam tym, którzy znieważają, prześladują i chcą nas zabić i mogę mówić Ojcu Przedwiecznemu razem z Jezusem umierającym na krzyżu: Ojcze, przebacz mi, gdyż oni rzeczywiście nie wiedzą, co czynią. Są zaślepieni przez swych przywódców i przez nienawiść, którą mają ku nam. Gdyby wiedzieli, co robią, na pewno by tego nie czynili. Od dawna, każdego dnia, wszyscy modlimy się o ich nawrócenie. Prawdziwie im współczuję i w niebie mam nadzieję otrzymać od Boga, naszego Pana, dla nich łaskę, by otworzyły się ich oczy i zobaczyli prawdę rzeczywistości, by w ten sposób mogli zostać przemienieni. Szczerze mówiąc, nie mam żadnych trudności z przebaczeniem im. Gdyby tylko wiedzieli, że czynią mi największe dobro, pomimo ich nienawiści do mnie... Powiedz Ojcu Generałowi wszystko, co wiesz o nas. Przekaż mu uścisk, który daję tobie, gdyż nie mogę przekazać mu go osobiście. Powiedz mu, że umrę szczęśliwy w Zgromadzeniu Misjonarzy Synów Niepokalanego Serca Maryi i że mam ufną nadzieję w obietnicy, którą Błogosławiona Dziewica dała tym, którzy umrą w Zgromadzeniu».

Módlmy się.

Powolałeś nas, Panie, abyśmy w Kościele odtwarzali ten sam sposób życia, który Jezus obrał dla siebie, dając ewangeliczne świadectwo, udzieli nam tych samych uczuć, jakich doświadczał Jezus, który ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać Sługi, a teraz żyje i króluje przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

STACJA SIÓDMA. JEZUS UPADA PO RAZ DRUGI

W tamtym czasie... Jezus upadł po raz drugi. «Ogarnia mnie smutek, serce moje trawi niemoc. Minęły żniwa, skończyła się letnia pora, a my nie jesteśmy wybawieni» (Jr 8,18-23).

W naszych czasach... strach przed niezdecydowaniem, podejrzanie o słabość pojawiło się szczególnie u José María Blanco, pomimo, że napisał: «Proszę tego, kto odnajdzie ten papier, aby powiadomił moją rodzinę, że José María Blanco zginął jako męczennik 25 lipca, przelewając krew za Jezusa Chrystusa, w Barbastro. Podpisał: José María Blanco». Bał się własnego strachu, wątpliwości, przerażenia aż po krańcowe wycieńczenie. Pablo Hall oświadcza, że Męczennik «myślał, iż w sumieniu, zanim mógłby stać się odstępcą, powinien uciec, przynajmniej spróbować, „jeśli mógłby to uczynić, bez zanie-

dbania swoich obowiązków i spowodowania skandalu”». To, co wydawało się słabością, zakończyło się być wielkością, według tego, co twierdził św. Paweł: «Ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny». «W ostatnich dniach był pełen życia jak inni, a jego strach odszedł».

Módlmy się.

W chwilach naszego niedowierzania lub doświadczając ograniczeń, przypominaj nam, Panie, że wybrałaś narzędzia słabe i kruche, aby zawstydzić mocnych; abyśmy u Ciebie złożyli całą naszą nadzieję i oczekiwali od Ciebie szczególnych zdolności, aby dobrze wypełnić naszą misję. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

STACJA ÓSMA. JEZUS POCIESZA KOBIETY JEROZOLIMSKIE

W tamtym czasie... «szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim» (Łk 23,27).

W naszych czasach... Ramón Illa pisze do swojej ciotki-siostry zakonnej Rosario w 1932: «Dzieciątko Jezus przynosi nam pokój i obfitość łaski. Ono nie chce, abyśmy zadawali się pokojem z tego świata i myślę, że tak powinno być. Czekają nas wielkie wydarzenia. Kościół będzie wylewał łzy jak wdowa, ale ukoronuje nas, swoich umiłowanych synów zakonników, największym błogosławieństwem, które jest błogosławieństwem prześladowanych. Bóg chce, aby było ono związane z purpurą męczeństwa. Nie jesteśmy ze świata i dlatego świat nas prześladowuje. Wiele razy myślałem o tym i prosiłem Pana, abym mógł uczestniczyć w prześladowaniach».

Módlmy się.

Panie Jezuu, który ofiarujesz nam pociechę wiary w uczestniczeniu w twoich cierpieniach, pomóż nam być solidarnymi z tymi, którzy cierpią i dać nadzieję upadającym, aby dopełnić w naszym ciele to, czego brakuje twoim udękom, dla dobra twego Ciała, Kościoła. Ty, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.
Amen.

STACJA DZIEWIĄTA. JEZUS UPADA PO RAZ TRZECI

W tamtym czasie... «On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogłosił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie,

stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej» (Flp 2,6-8).

W naszych czasach... Pablo Hall, relacjonując swoją ostatnią rozmowę z męczennikiem, Estebanem Casadevall, opowiada: «Pożegnaliśmy się i wtedy po raz pierwszy zaczął płakać... Ale zareagował szybko i powiedział: Przecież nie trzeba płakać».

Módlmy się.

Panie, pomóż nam być czujnymi, aby nie poddać się pokusie, ale postępować w naśladowaniu Ciebie. Spraw, abyśmy zawsze liczyli na pomoc naszych braci, tak by być wiernymi duchowi Założyciela i osiągnęli miłość doskonałą. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

STACJA DZIESIĄTA. JEZUS Z SZAT OBNAŻONY

W tamtym czasie... «Podzielili między siebie szaty, a los rzucili o moją suknię» (J 19,24).

W naszych czasach... Luis Masferrer mówił: «Mogą nas rozstrzelać, mogą nas maltretować i prześladować, aby pozbawić nas bojaźni Bożej, obrony naszej duszy, i miłości do naszej Matki, która chroni w naszych sercach bojaźń Bożą: ale nie osiągną swego celu; mogą nas zabić, rozstrzelać, ćwiartować, jeśli chcą, ale nie osiągną swego haniebnego celu... Ja, ze swej strony, zdecydowałem i obiecałem zawsze i wszędzie nosić na mej piersi konsekrację siebie samego mojej słodkiej Matce, przypieczętowaną moją krwią, i nie pozwolę, aby nikt mi ją odebrał».

Módlmy się.

Pomóż nam, Panie, w naśladowaniu Jezusa Chrystusa, być prawdziwie ubogimi, w czynie i w duchu, uczestnicząc w położeniu ubogich, i radując się doświadczając skutków ubóstwa, nie wątpiąc w Twoją opatrzność. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

STACJA JEDENASTA. JEZUS PRZYBITY DO KRZYŻA

W tamtym czasie... «żołnierze ukrzyżowali Jezusa. A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali (Mk 15,24-25). Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Je-

zus zawołał donośnym głosem: „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego”. Po tych słowach wyzionął ducha» (Łk 23,44-45).

W naszych czasach z głębokim współprzenikaniem z Chrystusem oraz jednością z tymi, którzy cierpią, wyraża się męczennik Juan Sánchez Munárriz: «Z sercem nabrzmiałym świętą radością, ufny oczekuję kulminacji mego życia, męczeństwa, które ofiaruję za zbawienie biednych konających, którzy muszą oddać ostatnie tchnienie w dniu, w którym ja przelewam krew za to, że jestem wierny i oddany boskiemu Kapitanowi, Jezusowi Chrystusowi. Przepraszam z całego serca wszystkich, którzy świadomie lub nieświadomie mnie skrzywdzili. Umieram spokojny. Do zobaczenia w niebie. Juan Sánchez Munárriz».

Módlmy się.

Twój krzyż, Panie, jest skandalem dla jednych, i głupstwem dla drugich. Z niego ukazujesz nam twoją miłość i ofiarujesz nam przebaczenie. Dziękujemy za to objawienie, będące znakiem siły i mądrości Bożej. Spraw, abyśmy radowali się w przeciwnościach, tak, byśmy mogli powiedzieć: «Co do mnie, nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata». Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

STACJA DWUNASTA. JEZUS PRZYBITY DO KRZYŻA

W tamtym czasie... «Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Zawołał donośnym głosem i oddał ducha» (Mk 15,34-37).

W naszych czasach nasi Męczennicy napisali w swoim Testamencie dedykowanym Zgromadzeniu: «Umieramy szczęśliwi; nikt z nas nie odczuwa lęku ani żalu. Wszyscy umieramy prosząc Boga, by krew, która wypłynie z naszych ran nie była krwią pomsty, lecz krwią, która – czerwona i żywa – będzie krążyć w Twoich żyłach i ożywiać Twój rozwój i rozkwit na świecie. Żegnaj, ukochane Zgromadzenie! Twoi synowie, męczennicy z Barbastro pozdrawiają Cię z więzienia i ofiarują Tobie swój ból i udrękę w całopalnej ofierze pokutnej za nasze ułomności i na świadectwo naszej miłości wiernej, szczodrej i wiecznej».

Módlmy się.

Panie, pomóż nam kochać Cię z całego serca, ze wszystkich sił i z głębi duszy: przyjmij nasze myśli, pragnienia, słowa i czyny, obecne i

przyszłe. Spraw, abyśmy korzystali z tego co mamy, na większą Twoją cześć i chwałę, zgodnie z Twoją wolą. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

STACJA TRZYNASTA. JEZUS ZDJĘTY Z KRZYŻA

W tamtym czasie... «obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena» (J 19,25).

W naszych czasach... nasi Męczennicy śpiewali tę tradycyjną pieśń naszego Zgromadzenia:

Gdzieś, w szczerym polu, żyły przerwane,
Prawie bez krwi mnie widzisz.
Zobacz więc jeszcze, że przed mym obliczem,
Promieniejący ideał.
Jaki ideał?
Dla Ciebie, mój Królu, przelać krew.

Być może mnie słyszysz, samotnego i gotowego
By oddać ostatni jęk.
I wtedy, Jezu, zwyciężę
I wypełni się mój ideał.
Jaki ideał?
Dla Ciebie, mój Królu, przelać krew.

Dziewico Maryjo, Królowo niebieska,
Słodką pociechę zechciej mi dać
Kiedy twój wierny żołnierz, w walce
Upadnie, obejmując swój ideał.
Jaki ideał?
Dla Ciebie, mój Królu, przelać krew.

Módlmy się.

Daj nam, Panie, potrzebną siłę, aby nasze misjonarskie życie, złączone z Chrystusem, ogłaszającym słowa życia i ofiarującym siebie za braci, wzrastało ku chwale Bożej i jedności Kościoła. A nasza służba niech wydaje coraz większe owoce. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

STACJA CZTERNASTA. JEZUS DO GROBU ZŁOŻONY

W tamtym czasie... «Józef z Arymatei złożył ciało Jezusa w grobie, który wykuty był w skale» (Mk 15,46).

W naszych czasach... Męczennicy wyrażali tak mocno swoją wiarę w ostateczne zwycięstwo: «Niech żyje nasze święte, prześladowane i męczeńskie Zgromadzenie! Żyj wiecznie, ukochane Zgromadzenie; dopóki twoi synowi będą więzieni, tak jak my w Barbastro, nie wątp w to, że twój los jest wieczny! Gdybym mógł, walczyłbym w Twoich szeregach. Niech Bóg będzie błogosławiony! Faustino Pérez». Również Rafael Briega, pełen nadziei, kieruje ostatnią wiadomość do Zgromadzenia: «Ciesz się, ukochane Zgromadzenie, ponieważ 58 twoich synów wstąpi do Zgromadzenia niebieskiego, niewinnych jak lilie i rozpalonych Bożą miłością i miłością do Niepokalanego Serca Dziewicy Maryi».

Módlmy się.

Ożywni twoim Duchem, który Cię wskrzesił z martwych, siłą twego słowa i pokorą naszego oddania, pragniemy uobecnić Ciebie, Jezu Chryste; szczególnie tam, gdzie ludzie żyją bez nadziei z powodu nienawiści, braku Boga, niesprawiedliwości, samotności, cierpienia lub ucisku. Ty, który jesteś zawsze z nami, żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

Modlitwa końcowa

Boże, nasz Ojciec, który dałeś nam Męczenników z Barbastro jako przykład wierności ze względu na Jezusa, miłość do Serca Maryi i Kościoła, uczciwość wobec braci i przebaczenie wrogom, przez ich wstawiennictwo, daj nam naśladować ich przykład w radosnym i wiernym urzeczywistnianiu naszej konsekracji i głoszeniu Ewangelii na chwałę Bożą i zbawienie wszystkich ludzi. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

168.

Modlitwa za wstawiennictwem błogosławionej Męczennicy
Marii Patrocinio Giner RMI

Miłosierny i wielki Boże,
który udzieliłeś błogosławionej dziewicy, Marii Patrocinio
łaski wielkoduszności w służbie braciom
i męstwa w męczeństwie aż po przebaczenie,

daj nam, przez jej wstawiennictwo,
z całym oddaniem kroczyć śladami Chrystusa
na drodze krzyża,
aby pewnego dnia dostąpić chwały zmartwychwstania.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

6. Prośby o beatyfikację / kanonizację

169. *Modlitwa*

Panie, nasz Ojczy,
ze szczególnym upodobaniem wybrałaś
wszystkich Synów Serca Dziewicy Maryi
i sprawiłaś, że niektórzy z nich
stali się wspaniałymi przykładami cnotach,
użyj Kościół łaską Twojej chwały,
i spraw, aby byli dla nas wzorami do naśladowania.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

170. *Modlitwa*

Panie, który pragniesz świętości
do jakiej powołałaś nasze Zgromadzenie,
udziel naszym braciom misjonarzom,
którzy kroczyli śladami Świętego Założyciela
i oddali swoje życie służbie Ewangelii,
łaski wyniesienia na ołtarze tu, na ziemi,
oraz zalicz ich do grona świętych w niebie.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

171. *Modlitwa*

Boże, który wywyższasz pokornych
a pysznych poniżasz,
racz obdarzyć chwałą twego sługę **N.**
i rozjaśnij jego imię pośród świętych.
Pomnóż swoją łaskę dla tych, którzy Cię błagają
przez jego wstawiennictwo.
Spraw także, aby Kościół uczcił jego pamięć;
przedstawił go jako przykład do naśladowania

oraz obrońcę, który pomoże nam znieść trudności naszego misjonarskiego życia i osiągnąć życie wieczne.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

172. Modlitwa o beatyfikację

Panie, nasz Boże,
który wybrałeś niektórych naszych braci,
Synów Niepokalanego Serca Maryi,
i sprawiłeś, że promieniają
jako przykład szczególnej świętości
w życiu misjonarskim,
racz wzbogacić Kościół święty ich chwałą,
i daj, aby każdy z nas,
naśladując ich ewangeliczne świadectwo,
żarliwie oddamy się poszukiwaniu we wszystkich sprawach
twojej chwały i zbawienia naszych braci.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

IX. PROFESJE. ODNOWIENIE ŚLUBÓW

173. W Rytuale własnym Zgromadzenia są przedstawione teksty na przyjęcie do nowicjatu, pierwszą profesję, odnowienie ślubów, profesję wieczystą oraz celebrację srebrnego i złotego jubileuszu profesji.

Stało się tradycją w naszym Zgromadzeniu, że kończąc ćwiczenia duchowne odnawia się profesję, jako akt pobożności (*Directorio espiritual* 1957, s. 85).

«Obrzęd liturgiczny dotyczy jedynie takiego odnowienia ślubów, który posiada moc prawną. Pośród niektórych rodzin zakonnych pojawił się zwyczaj odnawiania ślubów z pobożności. Uczynić to można na wiele sposobów; jednakże nie zaleca się czynienia publicznie w czasie Mszy św. tego, co dokonuje się jedynie z osobistej pobożności» (*Rytuał profesji zakonnej*, n. 7).

174. Formuła profesji

Odpowiadając na Boże wezwanie, ja...,
pragnę wytrwale szukać chwały Bożej,
całkowicie się Jemu poświęcić
i jak Apostołowie iść wiernie za Chrystusem Panem
w służbie zbawienia ludzi
na całym świecie.
Przeto, w obecności zgromadzonej tutaj rodziny Bożej,
(przez twoje ręce,...),
poświęcam się w Duchu Świętym Bogu Ojcu
przez Syna Jezusa Chrystusa
i oddaję w osobliwą niewolę
Niepokalanemu Sercu Błogosławionej Maryi Dziewicy,
dla spełnienia zadania,
dla którego zostało ustanowione w Kościele nasze Zgromadzenie.
Dla tej przyczyny ślubuję Bogu na zawsze
CZYSTOŚĆ, UBÓSTWO i POSŁUSZENSTWO
i przyrzekam żyć we wspólnocie życia apostołskiego
naszego Zgromadzenia Misjonarzy
Synów Niepokalanego Serca Błogosławionej Maryi Dziewicy,
zgodnie z Konstytucjami,
których będę przestrzegał z całą możliwą starannością.
Przeto proszę was, bracia,
abyście zechcieli być świadkami mojej Profesji.
Módlcie się za mnie, abym w służbie Bogu i Kościołowi
był wierny duchowi Założyciela,
świętego Antoniego Marii Klareta, i osiągnął miłość doskonałą.
Amen.

X. W CHOROBIE I ŚMIERCI MISJONARZA

1. W chorobie

175. «Ponieważ Chrystus cierpiał za nas, aby dać nam przykład, gdy będziemy chorzy, znośmy słabość i cierpienie z pokorą i zdaniem się na Boską wolę rozumiejąc, że naszą słabością dopełniamy miary tego, co nie dostaje cierpieniem Chrystusa. Zatem chorobę i wszelkie braki wynikające z ubóstwa, znośmy z wielką cierpliwością, pouczając wszystkich świadectwem życia» (CC 45).

«Należy szczególnie miłować chorych braci, ponieważ są członkami cierpiącego Chrystusa. Należy ich odwiedzać i chętnie im pomagać, widząc w nich Chrystusa. Ze swojej strony przełożeni i ci, którym

powierzono zadanie opiekowania się chorymi braćmi, winni troskliwie i miłosiernie dbać o to, aby chorzy otrzymywali wszystko, co będzie im potrzebne do odzyskania zdrowia lub też do znoszenia choroby w spokoju ducha i z chrześcijańską cierpliwością» (Dir 52; por. CC 45).

W paragrafie 4, 6, w rozdziale II – «Klaretynskie modlitwy» – tego Dyrektorium zaproponowane zostały modlitwy za naszych chorych. Można korzystać również z modlitw umieszczonych w *Obrzędach Namaszczenia chorych*, lub, o ile przepisy na to pozwalają, sprawować Mszę św. za chorych lub konających.

«Gdy ktoś ciężko zachoruje, niech się jednoczy ściślej z Chrystusem poprzez sakrament chorych, ofiarując swe życie dla zbawienia wszystkich ludzi i pokładając całą nadzieję w Tym, który jest naszym zmartwychwstaniem i życiem» (CC 45). Można udzielić mu Sakramentu Namaszczenia. O ile to możliwe, wspólnotowo, tak jak wskazuje to Rytułał, aby ukazać eklezjalny charakter sakramentu; bracia zatem mają udział w towarzyszeniu, pocieszaniu, modlitwie i przede wszystkim są znakiem: jeśli chrześcijanin zbawia się będąc częścią Ludu Bożego, w godzinie osiągnięcia zbawienia również czyni to, pośród pielgrzymującego Ludu Bożego, który dostępuje swego chwalebego udziału w niebie. Kościół, wspólnota, modli się za chorego i z nim, aby pomóc mu zwyciężyć twogę konania, łącząc jego śmierć ze śmiercią Chrystusa, który własną śmiercią zwyciężył śmierć naszą; i aby przyjął ją z nadzieją życia niebieskiego i zmartwychwstania (*Obrzędy Namaszczenia chorych*, nn. 32-34).

Kiedy zbliży się moment śmierci, należy modlić się za duszę umierającego.

2. Zawierzenie umierających Bogu

176. Krótkie wezwania

- Któż zdoła odłączyć nas od Chrystusa? (Rz 8, 35).
- W życiu i w śmierci należymy do Pana (Rz 14, 8).
- Będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwały w niebie (2 Kor 5, 1).
- Zawsze będziemy z Panem (1 Tes 4, 17).
- Ujrzymy Boga takim, jakim jest (1 J 3, 2).
- Ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę (Ps 25, 1)
- Pan światłem i zbawieniem moim (Ps 27, 1).
- Wierzę, iż będę oglądał dobra Pańskie w ziemi żyjących (27, 13).
- Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego (Ps 42, 3).
- Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną (Ps 23, 4).

- Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju (Łk 23, 43).
- Pan Jezus powiedział: Idę przygotować wam miejsce i zabiorę was do siebie (J 14, 2-3).
- Każdy, kto wierzy w Syna, ma życie wieczne (J 6, 40).
- W ręce Twoje, Panie, powierzam ducha mego (Ps 31, 6a).
- Panie Jezu, przyjmij ducha mego (Dz 7, 59).
- Święta Maryjo, módl się za mną.
- Święty Józefie, módl się za mną.
- Jezusie, Józefie i Maryjo, bądźcie ze mną w moim konaniu.

177. *Modlitwy za dusze zmarłych*

1. Duszo chrześcijańska, zejdz z tego świata w imię Boga Ojca wszechmogącego, który cię stworzył; w imię Jezusa Chrystusa, Syna Boga żywego, który za ciebie cierpiał; w imię Ducha Świętego, który na ciebie zstąpił.

Obyś dzisiaj spoczęła w pokoju i zamieszkała na świętym Syjonie z Najświętszą Maryją Panną, Matką Bożą, ze św. Józefem oraz ze wszystkimi Aniołami i Świętymi Bożymi.

2. Drogi bracie, polecam cię wszechmogącemu Bogu i oddaję Twojemu Stwórcy, abyś powrócił do Tego, który cię ukształtował z mułu ziemi. Gdy opuścisz to życie, niech na Twoje spotkanie wyjdzie Najświętsza Maryja Panna, Aniołowie i wszyscy Święci.

Niech cię wybawi od śmierci wiecznej Chrystus, który za ciebie oddał swoje życie. Niech Chrystus, Syn Boga żywego, zaprowadzi cię do raju i niech ten prawdziwy Pasterz zaliczy cię do grona swoich owiec. Niech On ci odpuści wszystkie grzechy i umieści cię wśród swoich wybranych. Obyś widział twarzą w twarz swojego Odkupiciela i cieszył się oglądaniem Boga na wieki wieków. Amen.

3. Panie Jezu Chryste, polecamy Ci naszego brata, **N.** i prosimy Cię, Zbawicielu świata, abyś go łaskawie przyjął do radości w swoim Królestwie, gdyż dla niego miłosiernie zstąpiłeś na ziemię. Choć grzeszył, nie zaparł się jednak Boga Ojca, ani Syna, ani Ducha Świętego, lecz wierzył i wiernie czcił Boga, który wszystko stworzył, i pragnął całkowicie należeć do Niego oraz cały poświęcić się dla Królestwa.

178. *Kiedy umierający odda ducha, należy odmówić:*

K.: Przybądźcie, Święci Boży, pospieszcie na spotkanie, Aniołowie Pańscy.

W.: Przyjmijcie tę duszę, zanieście ją przed oblicze Najwyższego.

- K.:** Niech cię przyjmie Chrystus, który cię wezwał,
i do Jego królestwa niech cię wprowadzą Aniołowie.
- W.:** Przyjmijcie tę duszę, zanieście ją przed oblicze Najwyższego.
- K.:** Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie,
a światłość wiekuista niechaj mu świeci.
- W.:** Przyjmijcie tę duszę, zanieście ją przed oblicze Najwyższego.

Módlmy się.

Tobie, Boże, polecamy naszego brata **N.** i prosimy Cię, Ojczye pełen miłosierdzia, odpuść mu grzechy, które popełnił z ludzkiej ułomności, aby umarły dla świata żył dla Ciebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

3. Przy śmierci misjonarza

179. Jest zwyczajem naszego Zgromadzenia, aby wspólnota spotkała się na modlitwie przy zwłokach zmarłego. Proponujemy tu pewne elementy sprawowania Liturgii Słowa. Można użyć również pewnych symboli (paschał, Biblia, stuła, woda święcona, itp.), do których można nawiązać we wprowadzeniu.

Wprowadzenie

Prowadzący to spotkanie zwraca się do wspólnoty w tych lub podobnych słowach:

Nasze spotkanie przy doczesnych szczątkach naszego współbrata **N.**, jest wyrazem naszej jedności braterskiej i wypełnieniem polecenia Pana: «To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem». Miłość przynagla nas w tym momencie, aby modlić się za tego naszego brata, który dzielił nasze życie i poświęcił się służbie Ewangelii. Będziemy modlić się, aby Pan przyjął go do Królestwa, którego był głosicielem. Niektóre symbole wyrażają to, co sprawujemy (*można przedstawić przygotowane symbole*):

- Paschał, symbol Chrystusa zmartwychwstałego, naszej nadziei;
- Słowo Boże, które wyznacza posługę głoszenia Ewangelii, życia, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa;
- Stuła lub ornat, symbol jego utożsamienia się z Chrystusem, Najwyższym Kapłanem, poprzez sakrament Świeceń;
- Woda święcona, przypomina nam Chrztost święty, zanurzenie w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa;
- Konstytucje, reguła i przewodnik, które powadziły naszego brata;

— Kadzidło, przypomnienie «miłej wonności Chrystusa» (2 Kor 2,15), którą, pomimo swych grzechów i trudności, nasz zmarły brat, swoim konsekrowanym życiem oraz służbą, wznosił ku Bogu;

— Obraz Niepokalanego Serca Maryi (lub różaniec zmarłego), któremu zmarły nasz brat zawierzył siebie, w celu kształtowania w misterium Chrystusa i dla współpracy z Jej macierzyńskim zadaniem w misji apostołskiej (CC 8).

Jednakże Słowo Boże ma oświecać i umacniać naszą wiarę i nadzieję.

Śpiew i modlitwa

Wszyscy mogą odmówić lub odśpiewać Psalm 23, Pan jest moim pasterzem. Następnie prowadzący kończy spotkanie tą, lub inną odpowiednią, modlitwą:

Módlmy się.

Panie, w swojej dobroci wysłuchaj naszych prośb, którymi teraz błagamy o twoje miłosierdzie dla twojego sługi **N.**, które odwołałeś z tego świata; racz wziąć go do miejsca światła i pokoju, aby miał udział w zgromadzeniu twoich świętych. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Albo:

Ty, Panie, udzieliłeś naszemu bratu **N.** daru kroczenia za Chrystusem we wspólnocie życia i głoszenia Ewangelii, jako Syn Niepokalanego Serca Maryi, dozwól mu teraz uczestniczyć w chwale bez końca, w jedności z Maryją i wszystkimi Świętymi, którzy nas poprzedzili i odeszli ze znakiem wiary. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Albo, w przypadku kapłana:

Panie, który poprzez sakrament Świeceń utożsamiał się z Chrystusem naszego brata **N.**, i udzieliłeś mu daru udziału w Jego życiu i męce na tym świecie, daj mu teraz uczestniczyć w twojej niebieskiej chwale. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Czytanie Słowa Bożego

Można wybrać jedno lub kilka czytań zaproponowanych tutaj lub z Lekcjonarza *Obrzędów Pogrzebu*. Jeżeli wybrano kilka czytań, należy między nimi umieścić psalmy lub odpowiednie pieśni.

Mr 3, 1-9: Przyjął ich jak całopalną ofiarę.

Mr 4, 7-15: Miarą starości – życie nieskalane.

Iz 25, 6a. 7-9: Raz na zawsze zniszczy śmierć.

Dn 12, 1-3: Ci, co posnęli w prochu śmierci, zbudzą się do życia.

Ps 25, 1. 6-7. 17-18. 20-21: Ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę.

Ps 103, 8. 10. 13-18: Miłosierny jest Pan i łaskawy.

Ps 130: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie.

Rz 5, 17-21: Gdzie wzmógł się grzech, tam jeszcze obficie rozlała się łaska.

Rz 6, 3-9: Wkraczamy w nowe życie.

Rz 8, 14-17: Wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale.

Rz 14, 7-9. 10-12: W życiu i w śmierci należymy do Pana.

1 Kor 15, 20-28: W Chrystusie wszyscy będą ożywieni.

Mt 5, 1-12: Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie.

Mt 25, 31-40: Wszystko, co czyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnie uczyniliście.

Łk 23, 44-49: Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego.

J 6, 37-40: Każdy, kto wierzy w Syna, ma życie wieczne. A Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym.

J 11, 17-27: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem.

Modlitwa wiernych

Można wykorzystać następujące prośby lub też inne, spontaniczne albo umieszczone w *Obrzędach Pogrzebu*.

Módlmy się do Chrystusa, Pana życia, który, powstawszy z martwych, siedzi po prawicy Ojca i wstawia się za nami.

— Ty, Panie, który ogłosiłeś uczestnictwo w twojej szczęśliwości ubogim w duchu, tym, którzy płaczą, którzy są głodni i spragnieni sprawiedliwości, miłosiernym, czystego serca i wszystkim wprowadzającym pokój, udziel teraz naszemu bratu **N.** życia w pełni twojej obietnicy zbawienia. Ciebie prosimy.

— Ty, Panie, który posłałeś naszego brata **N.**, by głosił temu światu życie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, daj mu teraz uczestniczyć w twojej chwale. Ciebie prosimy.

— Ty, Panie, który chciałeś, byśmy szczerze przebaczeni, jeśli ktoś ma coś przeciw bratu, prosimy, przebac teraz błędy naszemu bratu **N.**,

jakie mógł popełnić w swoim życiu i obdarz go radością twego miłosierdzia i twej nieskończonej miłości. Ciebie prosimy.

— Ty, Panie, ofiarowałeś swe życie za zbawienie świata i jesteś naszym zmartwychwstaniem i życiem, przyjmij do swego Królestwa naszego brata **N.**, do grona tych, którzy odeszli ze znakiem wiary i wszystkim dostępującym twego miłosierdzia. Ciebie prosimy.

Ty, Panie, który masz słowa życia wiecznego, pomóż nam wzrastać w wierze, żyć nią z nadzieją i być wiernymi naszemu powołaniu. Ciebie prosimy.

Zakończenie

Wszyscy odmawiają Ojcze nasz, **następnie prowadzący kończy tą, lub inną odpowiednią, modlitwą:**

Panie, Ty przez misterium paschalne twojego Syna podtrzymujesz nadzieję naszego zmartwychwstania, pokornie Cię prosimy, aby nasz brat **N.**

oraz wszyscy należący do naszej Rodziny Klaretyńskiej osiągnęli radość życia wiecznego.

Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

K.: Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie.

W.: A światłość wiekuista niechaj mu świeci.

K.: Niech odpoczywa w pokoju wiecznym.

W.: Amen.

Można zakończyć śpiewem Salve Regina **lub inną pieśnią maryjną.**

4. Egzekwie

180. «Gdy ktoś z misjonarzy umrze, niech będzie pochowany z pobożnością, braterską miłością i prostotą. Braci, którzy nas poprzedzili w służbie Ewangelii, polecamy Panu w przepisanych modlitwach, a zwłaszcza w odprawianej Ofierze eucharystycznej.

Tych samych praktyk religijnych przestrzegamy względem zmarłych rodziców oraz współpracowników Zgromadzenia» (CC 19).

«Kiedy umrze jakiś misjonarz, należy poinformować o miejscu jego śmierci i odprawić egzekwie.

W intencji zmarłych ofiarowuje się następujące modlitwy:

a) Za zmarłych członków Zgromadzenia, zarówno profesorów jak i nowicjuszy:

— 60 Mszy św. za każdego zmarłego członka własnej wspólnoty; jeżeli członkowie tej wspólnoty nie mogą ich celebrować, odprawia je poprzez pośrednictwo Kolektury Prowincjalnej lub Generalnej.

— Jedną Mszę św. w pierwszą rocznicę śmierci za każdego zmarłego własnej wspólnoty, jeśli jest to możliwe, w koncelebrze wspólnotowej.

— 4 Msze św. rocznie w każdej wspólnotcie za wszystkich zmarłych członków Zgromadzenia.

b) Jedną Mszę św. rocznie w każdej wspólnotcie za zmarłych rodziców członków danej wspólnoty.

c) Kiedy nastąpi śmierć matki lub ojca jednego z naszych członków, w intencji zmarłego zostaną odprawione trzy Msze św. we wspólnotcie, w której mieszka jedno z ich dzieci.

d) Za naszych zmarłych dobrodziejów zostanie odprawiona w każdej wspólnotcie jedna Msza św. rocznie» (Dir 54).

181. Kalendarz liturgiczny naszego Zgromadzenia ustanawia dnia 15 listopada wspomnienie zmarłych Zgromadzenia. Jeśli w tym dniu wypada niedziela, przenosi się wspomnienie na dzień następny. Można do tego wykorzystać teksty z Mszału i Lekcjonarza rzymskiego lub naszego Zgromadzenia.

XI. MODLITWY ZA KAPITUŁĘ

182. Od daty wystosowania przez Przełożonego Generalnego lub Prowincjalnego okólnika zwołującego Kapitułę, rozpoczyna się właściwy okres kapitułny, «w czasie którego należy odmawiać modlitwy wskazane przez Przełożonego Generalnego lub Prowincjalnego» (Dir 386c).

Byłoby właściwe, aby wyznaczone modlitwy zawierały wezwanie do Ducha Świętego, do Serca Maryi i naszego Założyciela. Pozy tym, co wyznaczą Przełożeni, zamieszczamy tu propozycje modlitw.

1. Przed Kapitułą

183. MODLITWA ZA KAPITUŁĘ (LUB W JEJ TRAKCIE).

Przyjdź, Duchu Świąty, napełnij serca twoich wiernych i rozpal w nich ogień twojej miłości.

K.: Ześlij twego Ducha, Panie.

W.: I odnow oblicze ziemi.

Módlmy się.

Boże, który oświeciłeś serca twoich wiernych

światłem Ducha Świętego,

daj nam zawsze radować się światłem twojej prawdy

i pocieszaj nas owocami twojej obecności.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

184. SEKWENCJA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Veni, Sancte Spiritus

et emitte cœlitus

lucis tuæ radium.

Veni, pater pauperum,

veni dator munerum,

veni lumen cordium.

Consolator optime,

dulcis hospes animæ,

dulce refrigerium.

In labore requies,

in æstu temperies,

in fletu solatium.

O lux beatissima,

reple cordis intima

tuorum fidelium.

Sine tuo numine

nihil est in homine,

nihil est innoxium.

Lava quod est sordidum,

riga quod est aridum,

sana quod est saucium.

Flecte quod est rigidum,

fove quod est frigidum,

rege quod est devium.

Da tuis fidelibus
in te confidentibus
sacrum septennarium.

Da virtutis meritum,
da salutis exitum,
da perenne gaudium.
Amen.

Przybądź Duchu Świątym, spuść z niebiosów wzięty
Światła Twego strumień.
Przyjdź Ojcze ubogich, Dawco darów mnogich,
przyjdź, Światłości sumień.

O, najmiłszy z gości, słodka serc Radości,
słodkie Orzeźwienie.
W pracy Tyś ochłodą, w skwarze Żywą Wodą,
w płaczu Utuleniem.

Światłości najświętsza, serc wierzących wnętrza,
poddaj swej potędze.
Bez Twojego tchnienia, cóż jest wśród stworzenia
jeno cierń i nędze.

Obmyj, co nieświęte, oschłym wlej zachętę,
ulecz serca ranę.
Nagnij co jest harde, rozgrzej serca twarde,
prowadź zabłąkane.

Daj twoim wierzącym, w Tobie ufającym
siedmiorakie dary,
daj zasługę męstwa, daj wieniec zwycięstwa,
daj szczęście bez miary.
Amen.

185. LITANIA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Kyrie eleison
Chryste usłysz nas
Ojcze z nieba, Boże,

Chryste eleison, Kyrie eleison
Chryste wysłuchaj nas
wybaw nas

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zbaw nas
Duchu Święty, Boże, uświęć nas
Święta Trójco, jedyny Boże, wysłuchaj nas
Oblubieńcu niebieski Dziewicy Maryi, wstąp w nas
Duchu, Dawco wszelkiego dobra
Duchu, Źródło wody żywej
Duchu miłości i prawdy
Duchu mądrości i rozumu
Duchu rady i męstwa
Duchu miłosierdzia
Duchu pokory i czystości
Duchu Pocieszycielu
Duchu łaski i modlitwy
Duchu pokoju i pokory
Duchu Uświęcicielu
Duchu, który prowadzisz Kościół
Darze Boga Najwyższego
Duchu, który napełniasz świat cały
Duchu usynowienia synów Bożych

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
ześlij nam Ducha Świętego.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
napełnij nas darami Ducha Świętego.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
daj nam Ducha mądrości i miłości.

Módlmy się.
Ojcze miłosierny, udziel nam twego Ducha Świętego,
aby nas oświecił, rozpałił i uświęcił,
aby mógł nas przeniknąć
i napełnić dobrymi czynami.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

186. MODLITWA ZA KAPITUŁĘ

Duchu Boży,
który posłany przez Ojca w imieniu Jezusa
prowadzisz i towarzyszysz nieustannie Kościołowi,
wylej na uczestników Kapituły pełnię twoich darów.

Łagodny Nauczycielu i Pocieszycielu,
oświecaj umysły członków Kapituły;

spraw, aby zrodził się z niej nowy zapał
w zadaniach uświęcania i pełnienia apostołatu,
a szczególnie w dziele rozprzestrzeniania światła Ewangelii
pośród wszystkich ludzi.

Gościu dusz, utwierdź umysły w prawdzie,
przygotuj wszystkie serca do posłuszeństwa,
aby postanowienia Kapituły
napotkały wielkoduszne przyjęcie i całkowite wypełnienie.

Odnów w naszym Zgromadzeniu i w każdym z nas,
ducha, który ożywił św. Antoniego M. Klareta, naszego Ojca.

Udziel nam, abyśmy zebrani na jednomyślniej i głębokiej modlitwie
wokół Serca Maryi, naszej Matki,
starali się zawsze i jedynie
o większą chwałę Boga i zbawienie dusz.
Amen.

187. PROŚBY ZA KAPITUŁĘ

Wysławiamy Ojca, który nas powołał w swoim Synu, Jezusie Chrystusie, do współdzielenia życia misjonarskiego i wołajmy do Niego:
Udziel nam łaski Twojego Ducha.

Wspominając dar naszego powołania do Zgromadzenia misjonarskiego,

— prosimy Cię, aby uczestnicy Kapituły, prowadzeni przez Ducha Świętego, szukali wierności w głoszeniu nauki o Królestwie.

Wezwani do naśladowania Jezusa, posłanego przez Ojca

— prosimy Cię, abyś namaścił nas tym samym Duchem dla dawania świadectwa o zmartwychwstaniu Jezusa.

Umocnieni przez żywą pamięć o naszym Ojcu Założycielu, św. Antonim Marii Klarecie

— prosimy Cię, aby Kapituła szukała chwały Bożej, uświęcenia się misjonarzy i zbawienia wszystkich ludzi na całym świecie.

Pobudzeni miłością do Boga i do ludzi, która została rozlana w naszych sercach,

— prosimy Cię, abyś pomógł nam budować nasze wspólnoty według wspólnego projektu misji, abyśmy potrafili bardziej żyć Ewangelią i głosić ją światu.

Przynaglani tym, co najbardziej odpowiednie i skuteczne w wypełnianiu naszej misji i wpatrzeni uważnie w znaki czasów, miejsc i ludzi — prosimy Cię, Panie, abyś nam pomógł w ustaleniu właściwego kierunku naszych zadań misjonarskich w jedności ze Zgromadzeniem.

Panie nasz i Ojcze,
przez wstawiennictwo Maryi,
Matki i Założycielki naszego Zgromadzenia,
ześlij nam Twojego Ducha,
abyśmy czując się przynaglani, jak Twój Syn, Jezus,
przez miłości do Ciebie i do ludzi,
mieli przenikliwe oczy i uważny słuch skierowany
na potrzeby świata,
oraz utrzymywali jedności pośród różnorodności,
będąc konsekrowani w tej samej wspólnotcie
i realizując misję, którą otrzymaliśmy
poprzez św. Antoniego Marię Klaretę, naszego Ojca.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

2. Na rozpoczęcie Kapituły i sesji

188. Do tradycji Zgromadzenia należy rozpoczynanie Kapituły Generalnej i Kapituł Prowincjalnych dniem skupienia. Na pierwszej sesji Kapituły wzywa się Ducha Świętego, Najświętszej Maryi Panny oraz świętych Patronów naszego Zgromadzenia (por. Konstytucje z roku 1924).

Jest dość powszechne rozpoczynanie Kapituły Mszą św. o Duchu Świętym oraz wezwaniem do Serca Maryi i Ojca Założyciela.

Na rozpoczęcie każdej sesji można wykorzystać modlitwy z II rozdziału tego Dyrektorium.

3. Przed wyborem Przełożonego Prowincjalnego

189. W dniu wyboru Przełożonego tradycyjnie sprawuje się Mszę św. o Duchu Świętym, odmawia się Litanię od wszystkich Świętych, a szczególnie wzywa się Najświętszą Maryję Pannę i Patronów Zgromadzenia (por. Konstytucje z roku 1924).

Można przeprowadzić czuwanie w przeddzień wyborów lub sprawować Eucharystię o Duchu Świętym w dniu wyboru.

Bezpośrednio przed wyborem należy wezwać Ducha Świętego (hymn *Veni Creator, Veni Sancte Spiritus*, lub inny odpowiedni), Niepokalane Serce Maryi oraz Ojca Założyciela.

4. Dziękczynienie po wyborze Przełożonego Prowincjalnego

190. Po pozdrowieniu nowego Przełożonego, uczestnicy Kapituły mogą zebrać się w kaplicy na obrzęd wyznania wiary i przyrzeczenia wierności, w przypadku przyjęcia urzędu, i wyśpiewać *Te Deum* lub *Magnificat*.

5. Na zakończenie Kapituły

191. Jeśli Kapituła kończy się Eucharystią, i kiedy przepisy na to zezwalają, można z Mszału Rzymskiego użyć formularza mszy dziękczynnej (MR, s. 170”). Można również sprawować Liturgię Słowa skierowaną na dziękczynienie i przyjęcie zobowiązań podjętych przez Kapitułę.

XII. PRZYJĘCIE URZĘDU PRZEZ SUPERIORA

192. « Tylko stanowisko przełożonego powinno być obejmowane przy zachowaniu określonej formy.

W przypadkach wyboru wystarczy ogłoszenie tego faktu lub powiadomienie o jego zatwierdzeniu, jeśli zatwierdzenie jest wymagane; w przypadku aktu nominacji wydanego przez odpowiedni Zarząd Wyższy, wystarczy odczytanie tegoż dokumentu w danej wspólnotcie.

Objęcie stanowiska winno być uzupełnione aktem złożenia wyznania wiary (kan. 833 § 8; CC 94) oraz przekazaniem i przyjęciem wszystkich ksiąg przypisanych do danego urzędu i administracji...» (Dir 359).

193.

PODCZAS LITURGII SŁOWA

Pieśń na wejście

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

Pozdrowienie prowadzącego

Tymi lub podobnymi słowami:

Łaska Boga, Ojca naszego, który w Chrystusie powołał nas i zebrał w tej wspólnotcie życia apostołskiego, aby służyć Ludowi Bożemu, niech będzie z wami.

W.: I z duchem twoim.

Modlitwa

Módlmy się.

Boże, który ustanowiłeś naszą wspólnotę, aby żyć we jednościi i spełnić jedyną misję twego Syna, wysłuchaj naszych prósb i obdarz nas wiarą w miłość do Ciebie i braci, abyśmy, pod kierownictwem tego, kto jest znakiem jednościi i więzłem miłości w naszej wspólnotcie, zjednocz nasze myśli i działania, aby wypełnić powierzoną nam misję służenia Ludowi Bożemu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Następnie czyta się Konstytucje (nn. 102-105) oraz nominację.

Wyznanie wiary i przyrzeczenie wierności

Ja, **N.**, wiarą mocną wierzę we wszystkie i poszczególne prawdy zawarte w Symbolu wiary i wyznaję je, a mianowicie:

Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, która z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, Światłość za Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego, Zrodzony a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. Ukrzyżowany również za nas, pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał trzeciego dnia, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sędzić żywy i umarłych, a Królestwu Jego nie będzie końca.

Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, która od Ojca i Syna pochodzi. Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; który mówił przez Proroków. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję wskrzeszenia umarłych i życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

Wierzę również mocno we wszystko to, co jest zawarte w Słowie Bożym, spisany lub przekazany przez Tradycję, a co Kościół, jako

objawione przez Boga podaje do wierzenia, tak w nauczaniu uroczystym, jak i w zwyczajnym Magisterium powszechnym.

Z przekonaniem przyjmuję i uznaję również wszystkie i poszczególne prawdy, które Kościół w sprawach wiary i moralności podaje w sposób ostateczny.

Przyjmuję nadto z religijnym posłuszeństwem woli i umysłu naukę głoszoną przez Papieża czy też przez Kolegium Biskupów sprawujących autentyczny urząd nauczycielski, także wtedy, gdy nie jest ona podawana z intencją definitywnego jej określenia.

Ja, N., prawnie mianowany Superiorem tej Wspólnoty w, w obecności Boga, który mnie będzie mnie sędził, przyrzekam i przysięgam, z Bożą pomocą wiernie pełnić powierzony mi urząd, oraz starannie dochować tajemnicy, do której jestem zobowiązany objętym urzędem.

Tak mi dopomóż Bóg i te święte, trzymane przeze mnie, Ewangelie.

Wspólnota w dnia

Czytanie Słowa Bożego

Można wybrać jeden z podanych tekstów lub odpowiedni inny:

2 Kor 5, 14-20: Zlecił nam posługę jednania.

Ef 4, 1-6: Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

Ef 4, 11-16: Różnorodność darów celem budowania Ciała Chrystusowego.

Flp 2, 1-4: Miejcie tę samą miłość; oceniajcie jedni drugich za wyżej stojących od siebie.

Mt 20, 25-28: Kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą.

Mk 9, 33-37: Kto jest największy.

J 15, 9-17: Nie wyście mnie wybrali, ale Ja was wybrałem.

Psalm

Można wybrać jeden z podanych lub odpowiedni inny:

Ps 23: Pan jest moim pasterzem.

Ps 34, 2-9. 19. 23: Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan.

Ps 84, 3-6a. 8a. 11: Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie.

Ps 89, 4-5. 21-22. 25. 27: Na wieki będę opiewał łaski Pana.

Ps 100, 2-5: *Jesteśmy Jego ludem, owcami Jego pastwiska.*

Następnie nowy Przełożony wygłasza krótką homilię.

Wezwania

Można wybrać niektóre z podanych niżej:

Módlmy się do Boga, naszego Ojca, aby obficie zesłał swą łaskę na Kościół i nasze Zgromadzenie. Odpowiedzmy na każde z wezwań:

Pamiętaj, Panie, o swoim ludzie.

— a. Aby nasz Superior spełniał swą funkcję zgodnie z Konstytucjami, i w duchu służby, oddając życie za braci.

— a. Aby Bóg udzielił naszemu Przełożonemu, w jedności z braćmi, pragnienia poszukiwania we wszystkim woli Bożej i dał mu siłę, aby ją wypełnić.

— a. Aby nasz Superior we wszystkim czynił łatwiejszą współpracę członków wspólnoty dla dobra Kościoła i Zgromadzenia.

— b. Aby nasz Pan utrzymywał jedność naszej wspólnoty w jednym sercu i jednej duszy, aby w końcu świat uwierzył w Chrystusa.

— b. Aby wszyscy tworzący naszą wspólnotę ofiarnie pomagali nowemu Superiorowi i braciom poprzez modlitwę, radę i dialog braterski, szukając we wszystkim woli Bożej.

— b. Abyśmy troszczyli się jedni o drugich, pomagając sobie wzajemnie w pełnieniu naszych obowiązków, i tym samym wypełnili przykazanie Pana, byśmy kochali tak, jak On nas ukochał.

— c. Aby zarząd lokalny, który kończy swą posługę otrzymał od Pana zasłużoną nagrodę za oddanie się na służbę wspólnoty.

— c. Aby członkowie kończącego posługę zarządu lokalnego zawsze spotykali się z naszą wdzięcznością, uznaniem za ich służbę, i czuli się zawsze ubogaceni przez błogosławieństwo kochającego Boga.

Po czym następuje modlitwa Ojciec nasz.

Modlitwa na zakończenie

Ty, Panie, który wezwałeś nas w tej rodzinie, abyśmy jako wspólnota ogłaszali twoje Królestwo, wysłuchaj naszych prośb i pomóż nam kochać Cię i wiernie Ci służyć. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Należy zakończyć błogosławieństwem oraz antyfoną lub pieśnią maryjną.

194.

PODCZAS JUTRZNI LUB NIESZPÓR

1. Korzysta się z tekstów własnych z dnia, według kalendarza liturgicznego.
2. Po pierwszym wezwaniu Boże wejrzyj..., sekretarz wspólnoty odczyta punkty 102-105 z Konstytucji oraz dokument nominacyjny.
3. Wyznanie wiary i przyrzeczenie wierności.
4. Hymn i psalmy.
5. Po krótkim czytaniu nowy Superior skieruje do wspólnoty kilka słów, wyjaśniając sens jego posługi we wspólnocie.
6. W prośbach na końcu, można dodać jakąś szczególną modlitwę za nowego Superiorsa, wspólnotę oraz kończący posługę zarząd. Podczas jutrzni czyni się to po ostatnim wezwaniu, w przypadku nieszpór, przed wezwaniem za zmarłych.

195.

PODCZAS EUCHARYSTII

1. Jeśli kalendarz liturgiczny na to pozwala, można użyć formularza Mszy św. wotywniej o Sercu Maryi, O. Klarecie lub za Wspólnotę, albo formularza Mszału własnego Zgromadzenia. Czytania mogą być z dnia zwykłego, z Mszy wotywniej lub z innego formularza, starając się podkreślić posługę zarządzania we wspólnocie chrześcijańskiej.
2. Jest wskazane, aby Eucharystii przewodniczył nowy Superior.
3. Po pieśni na wejście i pozdrowieniu, sekretarz wspólnoty odczyta punkty 102-105 Konstytucji oraz dokument nominacyjny.
4. Superior wyznaje wiarę i przyrzeka wierność.
5. Po czym normalnie sprawuje się Eucharystię.
6. Po czytaniach, nowy Superior wygłasza homilię, wychodząc od czytań biblijnych i wyjaśniając sens jego posługi we wspólnocie.
7. W Modlitwie wiernych można dołączyć szczególną modlitwę za nowego Superiorsa, za wspólnotę i za kończący posługę zarząd.
8. Jest stosowne, aby Superior osobiście przekazał znak pokoju każdemu z członków wspólnoty.

XIII. WIZYTACJA KANONICZNA

196. Wizytacja kanoniczna jest «nadzwyczajnym aktem zarządzania... w tym celu, aby się umacniała więź jedności w Zgromadzeniu, a jego życie i misja kierowały się do swego celu» (CC 128).

Konstytucje polecają Wizytatorom uczestniczenie w codziennym życiu współbraci, chętnie wysłuchiwanie ich oraz zwołanie zebrania plenarnego wspólnoty (por. CC 129-130).

W naszym Zgromadzeniu, tradycyjnie, wizytację rozpoczyna się modlitwą, podczas której oficjalnie ogłasza się jej początek i określa jej cele. Na zakończenie, lub też w innym stosownym momencie, jest wskazane, aby wspólnota zebrała się na sprawowaniu Eucharystii.

Momentem najodpowiedniejszym, aby na początku odczytać odpowiednie punkty Konstytucji odnoszące się do wizytacji, jak również by ogłosić sprawozdanie końcowe, jest zebranie wspólnoty.

1. Otwarcie wizytacji

197.

PODCZAS LITURGII SŁOWA

Pieśń na wejście

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

Pozdrowienie prowadzącego

Łaska Boga, Ojca naszego, który pragnie nas prowadzić w swym Duchu do pełnej dojrzałości Chrystusa, aby ogłaszać łaskę Ewangelii, niech będzie z wami.

W.: I z duchem twoim.

Następnie, własnymi słowami, może wyrazić radość z okazji do uczestnictwa w życiu codziennym współbraci, w ich pracach, trudnościach i nadziejach.

Czytanie Słowa Bożego

Można wybrać jeden z podanych tekstów lub odpowiedni inny:

2 Kor 5, 20–6, 2: *Oto teraz czas upragniony, oto teraz dzień zbawienia.*

Flp 3, 7-16: *Dokąd doszliśmy, w tę samą stronę zgodnie postępujemy.*
Łk 1, 39-47: *Maryja wybrała się z pośpiechem i pozdrowiła Elżbietę.*
Łk 24, 13-35: *Czy serce nie pałało w nas, kiedy Pisma nam wyjaśniał?*

Krótką homilia

Prowadzący komentuje się czytanie i jeszcze bardziej precyzyje się sens wizytacji w naszym Zgromadzeniu.

Zaproszenie Wizytatora do wspólnej modlitwy

Kiedy składamy profesję zakonną, prosimy braci o modlitwę, abyśmy w służbie Bogu i Kościołowi byli wierni duchowi Założyciela, świętego Antoniego Marii Klareta, i osiągnęli miłość doskonałą. Zaś Kościół gorąco wzywa nas do szukania w Konstytucjach siły dla naszego misjonarskiego życia. Dlatego, na początku tej wizytacji kanonicznej, która ma na celu pobudzić nasze umysły i wolę do wierności, prosimy o tę łaskę Pana, który nas powołał.

Można użyć prośb tutaj zamieszczonych lub odpowiednich innych.

Prośmy Boga, naszego Ojca, aby miłość, którą rozlał w naszych sercach przez Ducha Świętego, nieustannie budowała naszą wspólnotę i kierowała naszym misjonarskim życiem, i powtarzajmy:
Uczyń nas, Panie, mocnymi narzędziami, aby rozszerzać Królestwo niebieskie.

— Aby nasze życie misjonarskie dokonywało się we wspólnotcie, którą tworzymy, i byśmy zjednoczeni, na wszelkie sposoby realizowali misję naszej wspólnoty.

— Abyśmy w naszej wspólnotcie doszli do osobistej pełni każdego z nas, do której zostaliśmy powołani poprzez wspólną modlitwę, życie rodzinne oraz uczestnictwo w kierowaniu wspólnotą.

— Abyśmy w posłudze Słowa, która wyznacza nasze szczególne powołanie pośród Ludu Bożego, dzielili nadzieje i smutki ludzi, rozwijali zmysł rozpoznawania, dyspozycyjności i uniwersalizmu w naszej misji, i aby Pan obdarzył nas potrzebną siłą i wiernością.

— Abyśmy rozwijali nasz charyzmat służby Kościołowi i światu, prawdziwie włączyli w sytuację i potrzeby Kościoła lokalnego i świata, który nas otacza.

— Aby, podczas tej wizytacji, Pan obdarzył nas łaską odnowienia naszego postanowienia kroczenia drogami Bożymi; byśmy byli otwarci na postanowienia, zachęty i propozycje pasterskie, jakie przedstawi nam O. Wizytator.

Można dodać inne prośby.

Modlitwa kończąca, odmawiana przez wszystkich

Odnów, Panie,
Ducha naszej Kongregacji i naszej wspólnoty,
którym rozпалиłeś serce Twego sługi,
Świętego Antoniego Marii Klareta, naszego Ojca,
abyśmy ożywieni jego żarliwą miłością,
pokochali to, co on ukochał
i wprowadzali w życie czego nas nauczył.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Modlitwę kończy błogosławieństwo i pieśń.

198.

PODCZAS JUTRZNI LUB NIESZPÓR

1. Korzysta się z tekstów własnych z dnia, według kalendarza liturgicznego.

2. Po krótkim czytaniu Wizytator skieruje do wspólnoty kilka słów, komentując teksty biblijne i wyjaśniając sens wizytacji kanonicznej.

3. W prośbach na końcu (w nieszpórach przed prośbą za zmarłych), można dodać jakąś szczególną prośbę o dobre owoce wizytacji.

2. Zakończenie wizytacji

199.

PODCZAS LITURGII SŁOWA

Pieśń na wejście

Należy wybrać odpowiednią pieśń.

Pozdrowienie prowadzącego

Błogosławiony jesteś Boże, Ojciec naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który udzielił nam daru naśladowania Jezusa we wspólnocie życia i głoszenia Ewangelii wszelkiemu stworzeniu.

W.: Błogosławiony jesteś, Panie.

Czytanie Słowa Bożego

Można wybrać jeden z podanych tekstów lub odpowiedni inny:

Pwt 26, 16-19: *Będziesz wykonywał te prawa z całego swego serca i z całej duszy.*

Mt 5, 13-16: *Wy jesteście solą dla ziemi i światłem świata.*

Mt 5, 17-19: *Nie przyszedłem znieść Prawo, lecz je wypełnić.*

Mt 7, 17-27: *Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Panie!, wejdzie do Królestwa niebieskiego.*

J 15, 1-10: *Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity.*

Następuje krótka homilia.

Modlitwa dziękczynna i prośby

Dziękujemy Bogu Ojcu wszelkie dobrodziejstwa, jakimi nas obdarza i prosimy Go, abyśmy wydali dobre owoce dla Kościoła i jego misji ewangelizacyjnej, mówiąc:

Błogosławiony jesteś Panie na wieki.

1. Dziękujemy Ci, Panie za to, że powołałeś nas do współpracy z Chrystusem w dziele, które Mu poleciłeś;

— ześlij nam twego Ducha, abyśmy wytrwale go kontemplowali i naśladowali poprzez życie ślubami i cnotami w tej misjonarskiej wspólnocie zgodnie z naszym charyzmatem w Kościele.

2. Dziękujemy Ci, Panie, ponieważ Twój Syn, przynaglony żarliwą miłością do Ojca i wszystkich ludzi, wydał się na mękę i śmierć;

— spraw, abyśmy, poruszeni żarliwością apostołską i radością Ducha Świętego, kochali wszystkich ludzi i starali się, by mogli osiągnąć szczęśliwość Królestwa, zapoczątkowaną już tu, na ziemi.

3. Dziękujemy Ci, Panie, ponieważ uczestniczymy w tej samej misji, posiadając każdy dar i funkcję sobie własną, a jednocześnie żyjemy w jednej wspólnocie;

— pomóż nam wspólnie szukać i rozeznawać twoją wolę, abyśmy pielęgnowali wspólną misję, zgodnie z różnymi uwarunkowaniami czasów, miejsc i osób.

4. Dziękujemy Ci, Panie, ponieważ rozpocząłeś w nas dobre dzieło i twoją z opatrnością go dokonujesz, aż nadejdzie dzień Pański;
— prosimy Cię, abyśmy z całym osobistym zapalem wypełniali to, co nam polecono.

5. Dziękujemy Ci, Panie, ponieważ stworzyłeś nas na swój obraz, członkami Ciała Chrystusa;
— daj nam wzrastać we wszystkich cnotach, odpowiadając z dziękczynieniem i głęboką wdzięcznością na wszelkie napominania i zachęty, jakie otrzymujemy, i zawsze udzielać przebaczenia i pokoju.

Można dodać inne prośby.

Następuje modlitwa Ojcze nasz.

Modlitwa na zakończenie

Pokornie Cię prosimy, Panie, nasz Boże,
abyś złączył w jednym sercu
nas, żyjących w duchu twojego sługi,
Antoniego Marii Klareta,
abyśmy, zgodni we wzajemnej miłości,
mogli być dla świata świadkami twojego miłosierdzia.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Modlitwę kończy błogosławieństwo i pieśń.

200.

PODCZAS JUTRZNI LUB NIESZPÓR

1. Korzysta się z tekstów własnych z dnia, według kalendarza liturgicznego.

2. Po czytaniu ma miejsce krótka homilia.

3. W prośbach na końcu (w nieszpórach przed prośbą za zmarłych), można dodać jakąś szczególną prośbę o dobre owoce wizytacji.

XIV. BŁOGOSŁAWIEŃSTWA

1. Błogosławieństwa przed posiłkami

W ŚWIĘTA MARYI

201. Raduj się, Maryjo, pełna łaski.

Pan z Tobą.

Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie Jezu, Ty za wstawiennictwem twojej Matki w Kanie Galilejskiej przemieniłeś wodę w wino, pobłogosław ten posiłek, który mamy spożywać, i daj nam pamiętać w tym dniu o Maryi Pannie, oddając nas, tak jak Ją, na służbę w twoim planie zbawienia wszystkich ludzi. Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

ŚWIĘTEGO JÓZEFA (19 MARCA I 1 MAJA)

202. Pan go umiłował, bo był człowiekiem sprawiedliwym i wynagrodził go stokrotnie za jego pracę.

Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Opatrzności Boża, która zawierzyłaś twego Jednorodzonego Syna i Jego Matkę Maryję, wiernemu stróżowi, św. Józefowi, pobłogosław chleb, owoc naszej pracy i daj nam nieustannie pracować dla wzrostu twego Królestwa. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ŚWIĘTO SERCA MARYI

203. Dzięki Ci składamy, Panie, i błogosławimy za nieoceniony dar powołania i bycia Synem Niepokalanego Serca Maryi.

Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie, nasz Boże,

który zechciałeś powołać nas do tego Zgromadzenia,
czyniąc nas synami Niepokalanego Serca Twojej Matki,
daj nam gorliwie żyć synowskim nabożeństwem do Maryi,
i błogosław nas dzisiaj zebranych, dookoła tego stołu,
przy którym doświadczamy i wyrażamy naszą braterskość.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

**ŚWIĘTEJ KATARZYNY SIENEŃSKIEJ, WSPÓLPATRONKI
(29 KWIEŃNIA)**

204. Uwielbiamy Cię, Panie,
ponieważ w świętej Katarzynie ze Sieny
ukazujesz nam twoją siłę i mądrość.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie, nasz Boże,
który św. Katarzynę ze Sieny
rozpaliłeś miłością do Ciebie i do Kościoła,
i błogosławiąc teraz te dary, które będziemy spożywać,
daj nam pozostawać zawsze w Twojej obecności
i być narzędziami jedności w Twoim Kościele.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

**ŚWIĘTA APOSTOŁÓW, WSPÓLPATRONÓW
(3 I 14 MAJA, 29 CZERWCA, 3 I 25 LIPCA, 24 SIERPNI,
21 WRZEŚNIA, 28 PAŹDZIERNIKA, 30 LISTOPADA I 27 GRUDNIA)**

205. Błogosławiony bądź Jezu, posłany świadku Ojca.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Błogosławiony bądź, Panie, za owoce ziemi
i pracę rąk ludzkich:
niech pomogą tej wspólnocie życia apostołskiego
wiernie trwać w Twojej świętej służbie.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

206. Uwielbiamy i błogosławimy Cię, Chryste,
który poprzez Apostołów
przedłużasz Twą obecność i Twoje Słowo w świecie.

Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie Jezu, który posyłasz nas tak, jak posyłałeś Apostołów, aby głosili Dobrą Nowinę o Królestwie, pobłogosław te dary, które będziemy spożywać i uczyni nas odpowiednimi sługami Twojego Słowa, niestrudzonymi apostołami Twojego Królestwa. Ty, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

207. Panie Jezu, Ty byłeś wyczekiwany przez proroków a ogłaszany przez Apostołów i ewangelistów.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie Jezu, który przez miłość do Ojca i do braci wydałeś się na mękę i śmierć, i uczyniłeś Apostołów świadkami twojego życia i zmartwychwstania, pobłogosław ten stół i daj nam radość z Twojej żywej obecności między nami. Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

208. Panie Jezu, Ty powołałeś Apostołów, aby byli przy Tobie, i aby ich posłać jako misjonarzy.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Ty, Panie, posłałeś Apostołów, aby poszli na cały świat głosząc Dobrą Nowinę, i nas powołałeś do doskonałego życia apostołskiego, pobłogosław nasz stół i daj nam pewnego dnia uczestniczyć w Uczcie, w Twoim Królestwie. Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

**ROCZNICA ZAŁOŻENIA ZGROMADZENIA
(16 LIPCA)**

209. Błogosławimy Cię, Panie, który powołałeś w Kościele nasze Zgromadzenie Misjonarzy Klaretynów.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie, nasz Boże,

który dla Twojej większej chwały,
naszego uświęcenia i zbawienia ludzi
założyłeś nasze Zgromadzenie
za szczególnym pośrednictwem Maryi Panny,
i poprzez św. Antoniego Marię Klaretę,
dziękując Ci za ten posiłek,
którym nas dzisiaj błogosławisz,
prosimy Cię, daj nam codziennie być
bardziej wiernymi Twojemu powołaniu,
zgodnie z naszym misjonarskim charyzmatem
w Kościele.

Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

**ŚWIĘTEGO IGNACEGO LOYOLI, WSPÓŁPATRONA
(31 LIPCA)**

210. Wychwalamy i wysławiamy Pana,
który współdziała we wszystkim dla dobra tych,
którzy Go miłują.

Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie, nasz Boże, który powołałeś w Kościele
św. Ignacego Loyolę, aby rozszerzyć na cały świat
chwałę Twego imienia:
pobłogosław te dary i nasyc nas pragnieniem sprawiedliwości,
abyśmy szukali we wszystkim większej Twojej chwały
i zbawienia naszych braci.

Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

**ŚWIĘTEGO ALFONSA LIGUORI, WSPÓŁPATRONA
(1 SIERPNIĄ)**

211. Święci są przyjaciółmi Boga,
którzy dają świadectwo świętości Bożej.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie, nasz Boże,
który uczyniłeś św. Alfonsa Liguori
mądrym i gorliwym głosicielem Twego Słowa:
rozlej swe błogosławieństwo na nas,

dzielących się tym posiłkiem
jako znakiem naszej wspólnej wiary
oraz naszej misji apostołskiej.
Spraw, abyśmy potrafili dzielić się z potrzebującymi
Twoim Słowem oraz dobrami, którymi nas błogosławił.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

**BŁOGOSŁAWIONYCH MĘCZENNIKÓW Z BARBASTRO
(13 SIERPNIĄ)**

212. Panie Jezu,
w naszym chrzcie pozwalasz nam przyjąć Twój chrzest,
i dajesz nam pić z kielicha, który podał Ci Twój Ojciec.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie, który obdarzyłeś wiarą proroków i Apostołów,
a naszych Męczenników z Barbastro
napeniłeś ofiarnością dla Ciebie, aż po męczeństwo:
umocnij i nasze ciała
darami, które będziemy spożywać,
i daj nam potrzebną siłę,
aby zawsze żyć wiarą
i oddając się na służbę Tobie.
Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.
Amen.

**ŚWIĘTYCH MICHAŁA, RAFAŁA I GABRIELA
ANIOŁÓW STRÓŻÓW, WSPÓŁPATRONÓW
(29 WRZEŚNIA I 2 PAŹDZIERNIKA)**

213. Razem z chórami Aniołów
wychwalamy Cię i błogosławimy, Panie.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Panie, nasz Boże,
który ukazujesz zawsze Twoją opatrność
pobłogosław nasz stół, znak Twej hojności dla nas.
I spraw, niech nie braknie nam nigdy Twojej pomocy
od tych, którzy Ci służą w niebie,
abyśmy wychwalali Cię także i my, przez całą wieczność.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

**ŚWIĘTEJ TERESY OD JEZUSA, WSPÓŁPATRONKI
(15 PAŹDZIERNIKA)**

214. Nasz duch, Panie, pragnie Cię,
jak wyschła ziemia, bez wody.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Boże, który dałeś Kościołowi
św. Teresę od Jezusa,
i przez nią ukazałeś nam drogę doskonałości:
spraw, byśmy pragnęli nie tylko pokarmu dla ciała,
lecz również codziennego chleba Twojego Słowa i Ciała,
aby skutecznie pragnąć naszego zbawienia
poprzez głoszenie Twego Królestwa
zgodnie z naszym charyzmatem w Kościele.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

**ŚWIĘTEGO ANTONIEGO MARIĘ KLARETA, ZAŁOŻYCIELA
(24 PAŹDZIERNIKA)**

215. Błogosławiony niech będzie Pan Jezus,
Syn i Wysłannik Ojca.
Błogosławiony jesteś Boże, teraz i na wieki.

Błogosław, Panie, te dary, które będziemy spożywać
i wzbudź w nas tego samego ducha,
który ożywił św. Antoniego Marię Klaretę, naszego Ojca,
abyśmy, przynagleni przez niego,
byli zawsze gotowi głosić Słowo
i oddać życie za braci.
Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

**2. Błogosławieństwo nowego domu
naszego Zgromadzenia**

216.

Pozdrowienie

K.: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W.: Amen.

K.: Bóg, źródło i początek wszelkiej świętości, który nas powołał na podobieństwo Apostołów i udzielił nam daru naśladowania Chrystusa we wspólnocie życia, niech będzie z wami.

W.: I z duchem Twoim.

K.: Gdzie dwóch lub trzech gromadzą się w imię Chrystusa, tam Chrystus jest pośród nich. Poświęcimy ten dom, w którym będą żyli razem ci, którzy są konsekrowani przez miłość do Boga i do braci, aby otwierać w Kościele czystość, ubóstwo i posłuszeństwo Chrystusa, i poświęcili się głoszeniu Ewangelii. Błagamy dobroć Tego, od którego pochodzi wszelkie dobro, aby szczęśliwie doprowadził do końca to dobre dzieło, które On sam rozpoczął; starając się, na wszelkie sposoby, aby Bóg był znany, kochany i by mu służyły wszystkie stworzenia. Niech miłość braterska tych, którzy tu mieszkają zawsze syci się wspólną modlitwą, niech rozwija się jak dobra rodzina, prosta i otwarta, tak, by wszyscy, zgodnie z własnym powołaniem, współpracowali w posłudze Słowa, a przez to osiągnęli pełnię osobistą, do której są powołani.

Módlmy się.

Boże, który nieustannie pobudzasz w nas pragnienie i działanie, błogosławimy Cię, ponieważ w czasie naszej pielgrzymki po tej ziemi udzielasz nam daru pragnienia twoich przedsiönków. Prosimy, spraw, aby misjonarze, którzy zamieszkają w tym domu, żyli w prawdziwej komunii i przyjaźni z Chrystusem Ewangelizatorem, a przez swą dobroć, wewnętrzną radość i skromność ukażą Twoją obecność w świecie. Niech potrafią, w świetle Ducha Świętego, rozoznawać wyzwania naszych czasów i odważnie przekładać je na projekty zgodne z naszym charyzmatem i wymagania konkretnych sytuacji historycznych. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Czytanie Słowa Bożego

Można wybrać jeden z podanych tekstów lub odpowiedni inny:

Hbr 13, 1-3. 5-7. 14-17: *Nie mamy tutaj trwałego miasta.*

J 1, 35-42: *I tego dnia pozostali u Niego.*

Prośby

Chrystus, nasz Pan, obiecał pozostać pośród swych uczniów przez wszystkie dni; prosimy go z pokorą i ufając Jego miłości:
Panie, zostań z nami.

Ciebie, który stałeś się człowiekiem z Maryi Panny za sprawą Ducha Świętego i chciałeś mieszkać między nami, wdzięczni przyjmujemy w naszym domu.

Ty, który chciałeś pokornie żyć w Nazarecie z Maryją i Józefem, pomóż nam w tym domu zawsze prowadzić surowy styl życia, uczestnicząc w położeniu ubogich.

Ty, który obiecałeś być pomiędzy zebranymi w Twoje Imię, spójrz na tych, których Twoja miłość zebrała w jedność.

Ty, który na ziemi nie miałeś gdzie głowy złożyć, spraw, aby nasze życie i apostołaat ożywione duchem ubóstwa, było zawsze gotowe, gotowe do dzielenia z innymi.

Błogosławieństwo

Boże, Dawco życia i sprawco każdego świętego zamiaru,
wysłuchaj łaskawie naszych prośb
i udziel wszystkim mieszkającym w tym domu
łaski twojej dobroci;
niech będzie to miejsce,
w którym będzie wytrwale słuchane, kontemplowane
i rozważane w sercu Twoje Słowo.
Niech żyją w braterskiej wspólnoty,
która czyni wiarygodnym misjonarską posługę Słowa.
Niech dzielą we wspólnoty nadzieje i radości,
smutki i niepokoje Ludu Bożego,
i wspólnotowo spełniają misję głoszenia
życia, śmierci i zmartwychwstania Pana,
aż przyjdzie w chwale,
tak, by zdobyć wielu dla Chrystusa.
Który żyje i króluje przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

albo:

Panie Jezu,
Ty zapewniłeś, że ci,
którzy składają profesję rad ewangelicznych,

mają przygotowane miejsce w niebie;
zachowaj w Twojej opiece
ten dom, który właśnie błogosławimy,
aby żyjący w nim, dzięki miłości braterskiej,
trwali w jedności,
i w postawie szczerej służby Tobie i braciom.
Niech swoim życiem świadczą o Ewangelii,
pragną i starają się dla wszystkich ludzi
o szczęśliwość Królestwa, już rozpoczętego na ziemi.
Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Celebrans skrapia wodą święconą obecnych i dom. W tym czasie śpiewa się odpowiednią pieśń.

Niech Bóg, który pozwala nam mieszkać w tym domu,
zachowa nas od wszelkich niepokojów
zewnątrznych i wewnętrznych;
niech napełni nas duchem, który ożywił
św. Antoniego Marię Klaretę;
niech udzieli nam wytrwałości i wierności
w służbie Bogu i Kościołowi
i da nam osiągnąć miłość doskonałą.
Amen.

Was wszystkich, którzy jesteście tu obecni,
niech błogosławi Bóg wszechmogący
Ojciec, Syn † i Duch Święty.
Amen.

albo:

Niech Bóg, Ojciec wszechmogący
was błogosławi,
abyście w tej wspólnotcie znaleźli
stałe pragnienie dążenia do miłości doskonałej.
Amen.

Niech Chrystus Pan,
przez wiarę zamieszka w waszych sercach
i wspiera wasze przyrzeczenie
przemieniania świata
poprzez misjonarską posługę Słowa.
Amen.

Niech Duch Święty
żyje i będzie z wami,
abyście jednomyślnie trwali na modlitwie
i w dzieleniu się dobrami,
z Maryją, Matką Jezusa.
Amen.

Was wszystkich, którzy jesteście tu obecni,
niech błogosławi Bóg wszechmogący
Ojciec, Syn † i Duch Święty.
Amen.

3. Błogosławieństwo posłanych, by głosić Ewangelię

217.

PODCZAS LITURGII SŁOWA

Pozdrowienie i modlitwa wstępna

K.: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W.: Amen.

K.: Pan, który was wezwał na podobieństwo Apostołów i posyła,
byście głosili Dobrą Nowinę o Królestwie, niech będzie z wami.

W.: I z duchem twoim.

K.: Kochani bracia: Uczestnicząc dzisiaj w tym uroczystym rozesłaniu, w pewien sposób odnawiacie działanie pierwotnego Kościoła, która, pełna radości, wysyłała niektórych ze swych synów do innych miejscowości, aby pomóc braciom w wierze lub tym, którzy Chrystusa jeszcze nie znali.

On posyłał tych braci i siostry do różnych miejsc, z powodu potrzeb Kościoła. Niech sprawi, by pogłębiły się więzi łączące nas z tamtymi wspólnotami lokalnymi. I niech objawi się to teraz w modlitwie.

Módlmy się.

Boże, który pragniesz, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy, spojrzij na wielkie żniwo i pošlij robotników, aby Ewangelia była głoszona wszelkiemu stworzeniu, a Twoja trzoda, zebrana słowem życia i umocniona siłą sakramentów, podążała drogami zbawienia i miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Czytanie Słowa Bożego

Można wybrać jedno czytanie z lekcjonarza: Za ewangelizację narodów.

Przed czytaniem Ewangelii, wiernym przedstawia się misjonarzy, na przykład:

Z naszego Instytutu Misjonarzy Klaretynów, poruszeni miłością i posłuszeństwem, aby głosić Ewangelię wyruszają:

- ojciec / brat / student do N.
- świecki nasz brat / siostra N. (lekarz, katecheta...) do N.

Po homilii, misjonarze wstają i podchodzą do celebransa.

Prośby i błogosławieństwo

Wołajmy do Boga, miłosiernego Ojca, który namaścił swego Syna Duchem Świętym, aby ewangelizował ubogich, opatrywał serca złamane i pocieszał strapiionych. Mówmy z ufnością:

Niech Twój lud zawsze Cię wychwala, Panie.

Boże miłosierny i odwieczny, który pragniesz, aby wszyscy ludzie doszli do zbawienia i do poznania prawdy, dziękujemy Ci, ponieważ dałeś światu swego Syna jako Nauczyciela i Odkupiciela.

Ty, który posłałeś Jezusa Chrystusa, aby ewangelizował ubogich, głosił więziom wolność i ogłaszał czas łaski, spraw, abyś jako Ojciec, był znany, kochany i by wszyscy Ci służyli oraz cieszyli się szczęśliwością Królestwa, rozpoczętego już tu na ziemi.

Ty, który powołujesz wszystkich ludzi do wyjścia z mroku, i wejścia do twego cudownego światła, spraw, abyśmy naśladowując Jezusa, który wybiera ubogich; podtrzymując wołanie Kościoła i idąc za naszym Założycielem, byli sługami Słowa zdolnymi do szerzenia Królestwa niebieskiego po całej ziemi.

Daj nam serce szczerze i otwarte, aby słuchać Twego słowa, i przemień nas w Ewangelię, byśmy byli rozpaleni przynaglającą miłością Chrystusa.

Błogosławimy i wychwalamy Cię, Boże, ponieważ, w niewysłowionym planie Twego miłosierdzia posłałeś Twego Syna, który stał się człowiekiem, z Maryi Panny, za sprawą Ducha Świętego,

tymże Duchem namaściłeś Go,
aby głosił Ewangelię ubogim
i napełniał ich darami Ducha Świętego.
Dopełniając w sobie dzieła naszego odkupienia,
założyłeś Kościół, jako powszechny sakrament zbawienia
i posłałeś Apostołów i innych,
aby, idąc na cały świat,
głosili Ewangelię wszelkiemu stworzeniu.
Teraz, prosimy Cię, Panie,
wejrzyj łaskawie na te służby Twoje,
którzy zostają posłani, by głosić
tajemnicę krzyża Chrystusa oraz chwałę Pana.
Mocą Twego ramienia, kieruj, Panie, ich krokami,
daj im wierność i siłę
wobec sprzeciwiających się Królestwu Bożemu,
aby zmęczenie ani zniechęcenie ich nie zwyciężyło.
Niech, przez swe powołanie,
będąc słuchaczami i sługami Słowa,
starają się odnaleźć Ducha
pośród ludów do których są posłani.
Racz, Panie, napełnić ich serca
Duchem Świętym,
aby, będąc wszystkim dla wszystkich,
pociągnęli wielu do Ciebie
aby bez końca wielbili Cię w świętym Kościele.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Wręczenie krzyża

Panie, Święty Boże,
który uczyniłeś z krzyża Twojego Syna
źródło wszelkiego błogosławieństwa
i początek każdej łaski,
racz pobłogosławić te krzyże,
i spraw, by ci, którzy publicznie je będą nosić,
byli pełni Twego Ducha,
i zdobyli wielu dla Chrystusa.
Który z Tobą żyje i króluje,
przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Misjonarze podchodzą jeden po drugim do celebransa, który wręcza im krzyż, mówiąc:

Przyjmij ten znak miłości Chrystusa i naszej wiary;
głoś Chrystusa ukrzyżowanego
i nieś Go przez świat w służbie Ewangelii
ku chwale Ojca i Syna i Ducha Świętego.
Amen.

Błogosławieństwo końcowe

Niech Bóg, który w Chrystusie objawił swą prawdę i miłość,
uczyni was zwiastunami Ewangelii
i świadkami Jego miłości w świecie.
Amen.

Jezus, nasz Pan, który obiecał swojemu Kościołowi,
że pozostanie z nim aż do skończenia świata,
niech kieruje waszymi krokami i potwierdza wasze słowa.
Amen.

Duch Pański nad wami,
abyście przemierzając drogi świata,
mogli głosić Ewangelię ubogim
i uzdrawiać rany serc złamanych.
Amen.

Was wszystkich, którzy jesteście tu obecni,
niech błogosławi Bóg wszechmogący
Ojciec, Syn † i Duch Święty.
Amen.

218.

PODCZAS EUCHARYSTII

We wspomnieniach dowolnych i dniach wolnych można sprawować
Mszę św. o ewangelizacji narodów.

Przed odczytaniem Ewangelii, misjonarzy przedstawia się celebransowi, który mówi:

Tę Ewangelię, którą się ogłasza w tym domu Bożym
głoście słowem i czynem,
aby zachęcić ludzi do nawrócenia na wiarę,

lub odnowienia swego życia w Chrystusie i jej doskonalenia.

Po homilii, odmawia się modlitwę błogosławieństwa oraz wręcza się krzyże. Następnie Mszę św. sprawuje się bez zmian.

XV. ZAŁĄCZNIKI

219.

1. TEKSTY BIBLIJNE NAJCZĘŚCIEJ UŻYWANE PRZEZ O. ZAŁOŻYCIELA

Pwt 6, 2nn: *Pilnie tego przestrzegaj, aby ci się dobrze powodziło i abyś się bardzo rozmnożył.*

Iz 41, 8-17: *Nie lękaj się, bo Ja jestem z tobą.*

Iz 61, 1-2: *Duch Pana Boga nade mną.*

Ez 3, 17-19: *Ustanowiłem cię stróżem nad pokoleniami izraelskimi.*

Ez 36, 26-27: *Ducha nowego tchnę do waszego wnętrza.*

Mt 10, 5-15: *Jezus wysłał ich, dając im następujące wskazania...*

Mt 11, 28-29: *Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem.*

Mt 16, 24: *Jeśli kto chce pójść za Mną.*

Mt 22, 36nn: *Które przykazanie w Prawie jest największe?*

Mk 10, 14-16: *Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie.*

Mk 10, 43-45: *Kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym.*

Mk 16, 15: *Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu.*

Łk 2, 48-49: *Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?*

Łk 4, 18: *Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił.*

Łk 9, 58: *Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć.*

Łk 12, 31: *Starajcie się o Królestwo, a te rzeczy będą wam dodane.*

J 13, 34-35: *Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.*

J 14, 23: *Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę.*

J 18, 11: *Czyż nie mam pić kielicha, który Mi podał Ojciec?*

J 20, 21: *Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam.*

Dz 5, 41: *Oni odeszli sprzed Sanhedrynu i cieszyli się, że stali się godni cierpieć dla imienia Jezusa.*

Dz 20, 24: *Bylebym tylko dokończył biegu i posługiwania, które otrzymałem.*

Rz 8, 35nn: *Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej?*

1 Kor 9, 16: *Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii!*

1 Kor 13, 1nn: *Gdybym nie miał miłości, byłbym niczym.*

2 Kor 3, 6: *On sprawił, że mogliśmy stać się sługami Nowego Przymierza.*

2 Kor 5, 14: *Miłość Chrystusa przynagła nas.*

Ga 1, 15nn: *Powolał mnie łaską swoją, bym Ewangelię o Nim głosił poganom.*

Ga 2, 20: *Już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus.*

Ga 6, 14: *Nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa.*

Ef 6, 11-12: *Obleczcie pełną zbroję Bożą.*

Kol 1, 24: *W moim ciele dopełniam braki udręk Chrystusa.*

1 Tm 4, 6: *Przedkładając to braciom, będziesz dobrym sługą Jezusa Chrystusa.*

2 Tm 2, 10: *Znoszę wszystko przez wzgląd na wybranych.*

2 Tm 4, 2: *Głoś naukę, nastawaj w porę i nie w porę.*

2. TEKSTY CHARYZMATYCZNE

220. Aut. 489

«Rozmawiałem z kilkoma kapłanami, obdarzonymi przez Boga tym samym duchem, który mnie przepelniał. Byli to: Esteban Sala, José Xifré, Domingo Fábregas, Manuel Vilaró, Jaime Clotet i ja, Antoni Klaret, najmniejszy ze wszystkich, bo naprawdę wszyscy są bardziej wykształceni i cnotliwi ode mnie, a ja byłem szczęśliwy uważając się za sługę ich wszystkich».

221. Aut. 490

«W dniu 16 lipca 1849 r., kiedy już przebywaliśmy razem, za zgodą J. E. ks. Biskupa i ks. Rektora, rozpoczęliśmy sami ćwiczenia duchowne, zachowując ścisły rygor i mając ogromny zapał. Ponieważ właśnie tego dnia 16-go jest uroczystość św. Krzyża i Matki Bożej z Góry Karmel, jako temat pierwszej pogadanki przyjąłem słowa psalmu

23, 4: *Virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt (Twój kij i Twoja laska dodają mi otuchy)* Mówiłem o czci i ufności, jakimi powinniśmy darzyć święty Krzyż i Maryję, a cały psalm wyjaśniłem w powiązaniu z naszym celem. Z tych rekolekcji wszyscy wyszliśmy bardzo gorliwi, zdecydowani wytrwać i należy dziękować za to Bogu i Najświętszej Maryi, bo wszyscy wytrwali. Dwóch zmarło i już znajdują się w chwale nieba radując się Bogiem i nagrodą za trud apostołstwa oraz modląc się za swych braci».

222. Aut. 491

«W ten sposób rozpoczęliśmy i dalej zachowywaliśmy ściśle życie całkowicie wspólne. Wszyscy pełniliśmy świętą postugę».

223. Aut. 494

«Mówię do siebie samego: Synem Niepokalanego Serca Maryi jest ten, kto płonie miłością i rozpala wszystko na swej drodze. Kto skutecznie pragnie i wszelkimi środkami usiłuje rozpalic wszystkich ogniem Bożej miłości. Nic go nie przestrasza. Raduje się w niedostatkach. Podejmuje trudy, chętnie się poświęca, znajduje upodobanie w udrękach i prześladowaniach z powodu Chrystusa. Myśli wyłącznie o tym jak naśladować Jezusa Chrystusa w modlitwie, pracy i cierpieniu, zawsze i jednie starając się o większą chwałę Boga i zbawienie dusz».

224. Aut. 609

«Czasami rozmyślałem nad tym, jak to mogło się stać, że był tam taki pokój, tyle radości i tak wielka harmonia pośród tylu osób i to w tak długim okresie czasu. Nie znalazłem innego wytłumaczenia nad słowa: *Digitus Dei est hic* (W tym jest palec Boży). Jest to szczególna łaska, jakiej udziela nam Bóg w swej nieskończonej dobroci i miłosierdziu. Poznałem, że Pan błogosławi środki, jakie podejmowaliśmy ze swej strony dla uzyskania tej zaiste szczególnej łaski».

225. Aut. 686

«Dnia 15 października 1859, na św. Teresę, miałem zostać zamordowany. Zabójca wszedł do kościoła p.w. św. Józefa w Madrycie, przy ul. Alcalá. Żeby jakoś spędzić czas, wszedł w złych zamiarach do tego kościoła, a tam się nawrócił za wstawiennictwem św. Józefa, co dał mi pojąć Pan Bóg. Morderca podszedł, aby porozmawiać ze mną. Powiedział, że należy do potajemnych łóż, które go utrzymują, i że przy-

padło mu w udziale popełnienie zabójstwa na mnie. A jeżeli nie zamorduje mnie w ciągu czterdziestu dni, sam zostanie zamordowany – podobnie jak on zabił innych, co nie dotrzymali słowa. Ów zabójca zapłakał, objął mnie i ucałował, po czym odszedł, aby się ukryć, żeby go nie zabito za nie wykonanie zleconego zadania».

226. Aut. 687

«Pan rzekł do mnie i do wszystkich owych misjonarzy, moich towarzyszy: *Non vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, et Matris vestrae qui loquitur in vobis* (Gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego [i waszej Matki] będzie mówił przez was). Tak więc każdy z nas będzie mógł powiedzieć: *Spiritus Domini super me, propter quod unxit me, evangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde* (Duch Boże spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, [by opatrywać rany serc złamanych])».

227. List O. Założyciela do Nuncjusza Apostolskiego (Vic, 12 sierpnia 1849)

«Widząc wielki brak ewangelicznych i apostołskich głosicieli na naszym terytorium hiszpańskim, wielkie pragnienie ludu, by słuchać Słowa Bożego, i wiele nalegań ze wszystkich stron Hiszpanii, żebym przyszedł głosić Ewangelię do ich miast i wsi, zamierzam zebrać i przygotować kilku moich gorliwych towarzyszy, i w ten sposób uczynić to, czego sam nie mogę».

228. List O. Założyciela do José Caixal

«Misjonarze prowadzą się bardzo dobrze, i nie możemy robić więcej niż to, co robimy: jesteśmy zajęci od 4 nad ranem do 10 w nocy; jesteśmy zajęci do tego stopnia, że, tak jak łańcuch, jedna sprawa łączy się zaraz z następną. Naszymi zajęciami są modlitwa myślna, ustna, liturgia godzin, konferencje, katechizacja, o przepowiadaniu, o spowiadaniu, o moralności, o mistryce, o ascetyce. Mamy konferencje w domu i poza nim: w domu jesteśmy wybrani i jest nas siedmiu, i ćwiczymy się we wszystkich cnotach, szczególnie zaś w pokorze i miłości. Żyjemy we wspólnocie, w tym kolegium, prawdziwie ubogo i apostołsko. Z konferencji otwartych korzysta 56 duchownych, i niektórzy z nich będą znakomitymi kaznodziejami. Niektórzy pragną żyć razem z nami, ale my patrzymy na to z wielką rezerwą i rozważamy ich przymioty fizyczne i moralne, ponieważ w tej materii jest konieczna wielka przezorność, gdyż jedna owca parszywa zarazi pozostałe».

229. List O. Założyciela do José Xifré (Madryt, 7 maja 1858)

«To prawda, że nasze Zgromadzenie jest niewielkie; ale nie ważne. Choć jest nas niewielu, ważniejsze, że jesteśmy zjednoczeni i żarliwi, niż gdyby było nas wielu podzielonych. Z czasem Zgromadzenie rozrośnie się».

230. List O. Założyciela do José Xifré (Madryt, 30 listopada 1858)

«Prośmy Ojca niebieskiego, aby posłał robotników, ponieważ naprawdę niewielu jest robotników, a żniwo wielkie, tak w Hiszpanii, jak i poza nią... Ojczy, dobrze pamiętaj, co mówi nasz Mistrz do Apostołów i do nas... abyśmy najpierw szukali Królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a wszystko inne będzie wam dodane... Nie bój się przyjmować kandydatów, co do których sądzisz Ojczy, że są zdolni przez swą wiedzę i zacność, i można mieć nadzieję na ich użyteczność, nawet jeśli byłiby młodzi i nie we wszystkim przysposobieni. Ponadto, pragnę, aby w żadnym domu nie było więcej kapłanów niż dwunastu, młodszych i starszych, na cześć dwunastu Apostołów. Powinni postępować jak pszczelarze: zakładać nowe ule, tak, by były w każdej diecezji, i jeszcze, aby wysyłać za granicę».

231. List O. Założyciela do José Xifré (Pałac Królewski w San Ildefonso, 13 lipca 1859)

«Nieprzyjaciel bardzo boi się naszych świętych konstytucji, i dlatego tak je prześladowuje. Trzeba nam być wiernymi w zachowywaniu ich, a Bóg zawsze wyprowadzi dobro ze wszystkiego».

232. List O. Założyciela do Jaime Clotet (Madryt, 1 lipca 1861)

«Powiedz im (misjonarzom), by często czytali konstytucje Zgromadzenia i by je wiernie zachowywali.

Widzę w historii, że wszystkie zakony rozszerzały się nie tylko w królestwach, w których zostały założone, lecz również w różnych częściach świata; czemu więc nasze Zgromadzenie nie miało by się rozszerzyć, przynajmniej w naszym królestwie».

233. List O. Założyciela do José Xifré (Rzym, 20 sierpnia 1861)

«Myślę o tym, co mówisz na temat rozszerzenia naszego Zgromadzenia, i wydaje się to słuszne, przede wszystkim w samej Hiszpanii, ze względu na wielką potrzebę... Tymczasem powiedz moim najuko-

chańszym braciom Misjonarzom, aby nabrali ducha i by pracowali ile mogą, i że Bóg oraz Maryja Panna im za to odpłacą. Tak bardzo Kocham Kapłanów, którzy poświęcają się Misjom, że oddałbym im moją krew i życie, umywałbym im stopy i całowałbym je tysiąc razy, ścieliłbym im łóżka, gotowałbym jedzenie; odjąłbym sobie pożywienia, aby oni mieli co jeść. Kocham ich tak bardzo, że kiedy myślę o ich pracy, by Bóg był bardziej znany, kochany i aby dusze dostąpiły zbawienia, nie wiem jak powstrzymać emocje... w tej chwili, kiedy piszę, musiałem odłożyć pióro, aby uporać się z moimi oczami... Synowie Niepokalanego Serca mojej najukochańszej Matki!... chcę pisać do was i nie mogę, bo oczy mam wypełnione łzami. Proszę, głoscie i módlcie się za mnie.

Do zobaczenia, drogi bracie: tutaj jest ten papierek, który chciałbym, aby każdy Misjonarz przepisał i nosił przy sobie».

234. List O. Założyciela do José Xifré (Rzym, 16 lipca 1869)

«Dzisiaj mija 20 lat, kiedy Jezus i Maryja dali początek Zgromadzeniu, i trwa ono do dzisiaj, w którym Pan pozwolił na te prześladowania, których doświadczamy, nie żeby położyć mu kres, lecz aby je powiększyć i rozszerzyć. Tak jak ci mówiłem w ubiegłym roku, na początku rewolucji, to było dla Zgromadzenia jak deszcz, który pada na zasiane pole: który nie niszczy nasion, lecz daje im wzrost. Tak też będzie z rewolucją: nie zniszczy Zgromadzenia, lecz odrodzi i umocni je. Współbracia będą doskonalsi i wydadzą większe owoce. Jak? Zobaczmy. Wszyscy będą zachowywali Konstytucje w sposób najdoskonalszy. *Haec est voluntas Dei: sanctificatio vestra.*

Trzeba mieć na uwadze punkt 63 (k. 16) Konstytucji, gdzie poczyniona jest refleksja nad słowami: *Catechizare parvulos, pauperes et ignaros...*

Jako Przełożony Generalny, kiedy okoliczności na to pozwolą i ojciec uzna to za właściwe, może ojciec wyznaczyć jednego lub dwóch braci dobrze wykształconych, aby założyli szkołę dla dzieci, by robić to, co Bracia Szkół Chrześcijańskich, których jest tak wiele we Francji i Włoszech, i czynią tyle dobra. Myślę, że obecnie one właśnie robią najwięcej dla Kościoła i po nich można najwięcej się spodziewać.

Tę szczególną misję Bóg i Najświętsza Panienska, w Hiszpanii zarezerwowali dla naszego Zgromadzenia... Nie chcę przez to powiedzieć, że wszyscy mają się zająć tymi szkołami. Pragnę jedynie, by zaczęło kilku; niech ojciec zatroszczy się o wybranie, zgodnie z ich gorliwością lub tych, którzy o to proszą.

Szkoły te będą rozwijać się zależnie od wierności, z którą współdziałałaska. Bóg i Najświętsza Dziewica przyprowadzą w odpowied-

nim czasie odpowiedni osoby, tak, by nie tracąc z oczu ich pierwszorzędnego celu, oddali się tej dziedzinie apostołatu: *Haec oportet facere, et illa non omittere*».

235. List O. Założyciela do José Xifré (Rzym, 16 listopada 1869)

«Mówię o Ameryce, gdzie jest wielkie i bardzo żyzne pole i w swoim czasie wyjdzie z niej do nieba więcej dusz, niż z Europy. Ta część świata jest jak stara winnica, która nie wydaje wielu owoców, zaś Ameryka jest jak młoda winnica».

236. Sprawozdanie O. Clotet

«Sześciu dobrych kapłanów w wąskim pokoiku seminaryjnym, bez żadnych mebli, oprócz jednego skromnego stołu, jednego obrazu i dwóch ławek z drewna, kilku pożyczonych sprzętów w podobnym stanie, poważnie naradzają nad tym, jak doprowadzić do końca najśmielsze plany, jakie można wymyślić, mające na celu chwałę Bożą i zbawienie dusz. Dla rozsądnych tego świata nie mogło oznaczać to niczego innego, jak jedynie ukazanie jakiś dobrych pragnień... Naprawdę tamte początki były tak skromne, że nie wszyscy zdawali sobie sprawę z cudów, jakimi miało zaowocować to spotkanie.

...O trzeciej po południu byliśmy zebrani we wspomnianym pokoiku seminarium. Zanim rozpoczęliśmy wprowadzające ćwiczenia duchowne, o. Antoni Klaret powiedział: „Dziś rozpoczynamy wielkie dzieło”. O. Manuel Vilaró odpowiedział mu, śmiejąc się: „Co możemy uczynić będąc tak młodymi i skoro jest nas tak niewielu?” „Zobaczycie – odrzekł Sługa Boży – jeśli jesteście młodzi i w niewielkiej liczbie, tym bardziej rozbłyśnie siła i miłosierdzie Boże”.

Rzeczywiście, tamte początki były tak skromne, że nie wszyscy, którzy byli tam obecni rozumieli cuda, które tamto spotkanie miało objawić, dlatego kiedy Założyciel powiedział „Dziś rozpoczynamy wielkie dzieło”, jeden z nich uśmiechnął się, wyrażając obawę spowodowaną trudnymi okolicznościami, w jakich się znajdował. Widząc to, Ojciec, zwrócił się do niego i powiedział w duchu prorockim: „Nie wierzysz; ale zobaczysz. I rzeczywiście to zobaczysz”.

Zgromadzenie rozpoczęło istnienie żarliwym wołaniem wszystkich do Ducha Świętego, i oddając się opiece Jezusa i Maryi. Pomysł ten przedłożył im Założyciel, wykorzystując w tekście wspaniałego kazania, które do nich skierował, historyczne słowa: *Vigra tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt*, odnosząc je do święta Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel oraz do zwycięstwa Krzyża Świętego, które świętowano tego dnia, i zastosował je do rodzącego się Zgro-

madzenia, którego duch i ukierunkowania tego wieczora naszkicował».

237. Sprawozdanie O. José Xifré

«Założyciele rozpoczęli solidnymi, dziesięciodniowymi ćwiczeniami duchownymi, odbywającymi się w absolutnym milczeniu, żarliwości i odosobnieniu. Wszystkim kierował sam O. Założyciel, dając konferencje dwa razy dziennie oraz podejmując się bardzo budujących aktów upokorzenia i umartwienia. Podczas głoszenia przedstawił prowadzenie życia apostołskiego, które prywatnie i publicznie Misjonarze powinni zachowywać. Przedstawił też praktyczne rady dla życia duchowego i naukowego, w które Misjonarze stopniowo powinni się wdrażać, już to będąc w domu, już to będąc poza nią z powodu przepowiadania».

238. Sprawozdanie O. Jaime Clotet

«Wszyscy wyglądali skromnie, oderwani od świata, byli prości i posłuszni; w ciągu trzech konferencji, wygłoszonych w czasie ich pobytu w domu, przyjmowali dawane im polecenia z uległością prawdziwych dzieci, wiszących na ustach swego Mistrza. Ich przyjemnością było usługiwanie sobie nawzajem przy stole, a nawet przy mniejszych pracach. Nie mieli służących ani Braci pomocników, sami uzupełniając ten brak, jakby w święty sposób współzawodnicząc ze sobą, przede wszystkim w chorobie któregoś z nich, co niedługo potem nastąpiło... Były widzialne i zachwycające skutki miłości, jaką kochał ich Jezus, i opieki rozliczanej przez ich Matkę Najświętszą

...Po pewnym czasie, wyćwiczeni w posługiwaniu oraz w praktykowaniu cnót, nasi Ojcowie wyszli, by głosić misje i rekolekcje, tak bardzo ogarnięci zapałem, że owoce ich pracy w jakimkolwiek zakątku są wprost niewymowne. Mówiąc o tym, kilka lat później, Jego Ekscelencja, najdosłowniejszy O. Domingo Costa z Zakonu Kaznodziejów i misjonarz w Kalifornii, powiedział: „Wydawało się, że ci Ojcowie wyszli z Wieczernika; ja to widziałem: to był obraz Pięćdziesiątnicy”».

239. Sprawozdanie O. Jaime Clotet

«Naśladując naszego ukochanego Ojca Założyciela, chodziliśmy na misje pieszo, nawet jeśli miejscowości, do których nas posyłano były oddalone o wiele godzin drogi. Nie otrzymywaliśmy pieniędzy ani równowartości w dobrach materialnych za naszą pracę apostołską. W niektórych miejscowościach, nie będąc przyjętymi na plebani, ale w innym pokoju, który nam wyznaczano, abysmy czuli się bardziej wolni

i byśmy mogli przestrzegać naszych reguł tak jak w domu, żyliśmy z jałmużny, albo ze skromnego pożywienia, które ludzie spontanicznie nam przynosili. Po zakończeniu misji rozdawaliśmy między biednych to, co zostało».

240. List O. José Xifré do O. Vallier (5 października 1870)

«Na tym kontynencie [Ameryka] potrzeby są ogromne. Nie myślcie, że musicie zrobić wszystko, ani że Zgromadzenie ma odpowiedzieć na wszystkie potrzeby. Trzeba robić to, co się da i nie martwić się resztą.

Z tej okazji mówię wam, że pragnienie czynienia dobra musi być zrównoważone, i nigdy nie można podejmować środków sprzecznych z właściwie pojmowaną miłością, która powinna rozpoczynać od siebie. Dlatego: Nie powinniście, ani nie możecie podejmować prac przekraczających wasze siły, ani pracować więcej czasu, niż wasze siły mogłyby znieść, jakakolwiek byłaby potrzeba. Jak również, nigdy nie opuszczajcie Liturgii godzin ani przepisanej medytacji jakiegokolwiek byłyby zwyczaje, pozwolenie czy konieczność. Te dwa elementy są pożywieniem dla duszy, od których nigdy nie można dyspensować się w naszym Zgromadzeniu

Kiedy Założyciel był na Wyspach Kanaryjskich, a później na Kubie była tam tak wielka i chyba nawet większa potrzeba duchowa niż u was, i nigdy nie zostawiał tych dwóch wspomnianych spraw. Tak mi powiedział przed kilkoma dniami, prosząc, bym o tym wam napisał. On, pomimo wszystko, uporządkował swój dzień według potrzeb ciała i duszy, a pozostały czas przeznaczył dla innych. Tak właśnie uczynicie i wy, chociaż zostałyby jeszcze osoby bez spowiedzi; i nigdy nie wypowiadajcie się na temat prowadzenia się innych Instytutów, ponieważ w tym właśnie jest osłabienie życia zakonnego, sprawa nad którą ubolewa Papież i wszyscy pobożni ludzie. I słusznie, w tym to kraju osłabienie jest o wiele bardziej niebezpieczne. Dlatego też, uniknijmy jej z największą ostrożnością, nie tracąc nigdy ducha i Konstytucji Zgromadzenia, których zawsze wiernie powinniśmy przestrzegać we wszystkich częściach i krajach świata. Proszę się nie martwić nikim ani niczym: podążajcie za Bogiem, pokładajcie w Nim nadzieję, a wyjdziecie ze wszystkich kłopotów».

241. List Męczenników z Barbastro do Zgromadzenia

«Umiłowane Zgromadzenie! Przedwczoraj, jedenastego sierpnia, sześciu naszych braci wielkodusznie oddało życie, jak przystało na męczenników; dzisiaj, trzynastego sierpnia, dwudziestu osiągnęło palmę męczeństwa, a jutro, czternastego, my pozostali oczekujemy

śmierci. Bogu niech będzie chwała! Bogu niech będzie chwała! Jakże godnie i bohatersko zachowują się Twoi synowie, umiłowane Zgromadzenie. Dzień mija nam na dodawaniu sobie odwagi przed czekającym nas męczeństwem i modlitwach za naszych nieprzyjaciół oraz za nasz kochany Instytut. Kiedy nadchodzi moment wywołania nazwisk ofiar, wszyscy odczuwamy święty pokój i pragnienie usłyszenia swojego, by móc wystąpić i stanąć w szeregu wybranych. Oczekujemy tej chwili ze szlachetną niecierpliwością. Kiedy nadchodzi, widzimy jak jedni całują sznury, którymi są krępowani i słyszymy jak inni kierują słowa przebaczenia do uzbrojonej gromady. Kiedy jadą ciężarówką na miejsce egzekucji słyszymy jak wołają: niech żyje Chrystus Król! A wściekły tłum odkrzykuje: niech umiera! Ale nic nie jest w stanie ich zastraszyć. To Twoi synowie, umiłowane Zgromadzenie, którzy wśród karabinów i pistoletów odważają się wołać w drodze ku śmierci: niech żyje Chrystus Król! Jutro nasza kolej i już mamy hasło; będziemy wznosić okrzyki na cześć Serca naszej Matki, Chrystusa Króla, Kościoła Katolickiego i Twoją, Zgromadzenie – Matko nas wszystkich. Współbracia proszą, żebym to ja wznosił okrzyki, a oni będą na nie odpowiadać. Będę wołał co sił, a Ty, ukochane Zgromadzenie, osądź z naszych entuzjastycznych wiwatów ile miłości mamy ku Tobie, nawet w chwilach bólu i śmierci.

Umieramy szczęśliwi; nikt z nas nie odczuwa lęku ani żalu. Wszyscy umieramy prosząc Boga, by krew, która wypłynie z naszych ran nie była krwią pomsty, lecz krwią, która – czerwona i żywa – będzie krążyć w Twoich żyłach i ożywiać Twój rozwój i rozkwit na świecie.

Żegnaj, ukochane Zgromadzenie! Twoi synowie, męczennicy z Barbastro pozdrawiają Cię z więzienia i ofiarują Tobie swój ból i udrętkę w całopalnej ofierze pokutnej za nasze ułomności i na świadectwo naszej miłości wiernej, szczodrej i wiecznej. My, jutrzejsi męczennicy pamiętamy, że ginimy w przededniu Wniebowzięcia. Jakaś to pamiętka! Umieramy za to, że nosimy sutannę – dokładnie w dniu, w którym nałożyliśmy ją po raz pierwszy.

Męczennicy z Barbastro. W imieniu wszystkich – ostatni i najmniej godny, Faustino Pérez, cmf.

Niech żyje Chrystus Król! Niech żyje Serce Maryi! Niech żyje Zgromadzenie! Żegnaj, umiłowany Instytucie! Idziemy do nieba, by wstawiać się za Tobą. Adiós! Adiós!».

3. INNE TEKSTY

242. Tradycyjna modlitwa zawierzenia się Sercu Maryi

Dziewico i Matko Boga,
oddaję się Tobie jako Twój syn;
ku Twojej czci i chwale Twej czystości,
poświęcam moją duszę i ciało,
moje zdolności i zmysły,
i proszę, udziel mi łaski
wolności od jakiegokolwiek grzechu. Amen.
Matko, oto masz Twego syna.
Matko, oto masz Twego syna.
Matko, oto masz Twego syna.
W Tobie, moja najśodsza Matko,
złożyłem całą moją nadzieję;
nigdy nie będę zawstydzony. Amen.

243. Modlitwa przed Najświętszym Sakramentem

SCHEMATY

Schemat A

1. Wystawienie Najświętszego Sakramentu i odpowiednia pieśń eucharystyczna
2. Cisza
3. Czytanie krótkiego fragmentu Ewangelii odnośnie Eucharystii
4. Cisza
5. Śpiew kanonu eucharystycznego
6. Czytanie innego krótkiego fragmentu Ewangelii odnośnie Eucharystii
7. Cisza
8. Śpiew kanonu eucharystycznego
9. Prośby i *Ojcze nasz*
10. Pieśń eucharystyczna na zakończenie
11. Modlitwa końcowa i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem
12. Pieśń na wyjście

Schemat B

1. Wystawienie Najświętszego Sakramentu i odpowiednia pieśń eucharystyczna
2. Modlitwa wprowadzająca

3. Czytanie krótkiego fragmentu Ewangelii, który zachęca do nawrócenia
4. Cisza
5. Prośby o przebaczenie
6. Śpiew
7. Czytanie krótkiego fragmentu Ewangelii, który zachęci do adoracji
8. Cisza
9. Uwielbienie
10. Śpiew
11. Czytanie krótkiego fragmentu Ewangelii, który zachęci do dziękczynienia
12. Cisza
13. Wezwania dziękczynne
14. Śpiew
15. *Ojcze nasz*
16. Pieśń eucharystyczna na zakończenie
17. Modlitwa końcowa i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem
18. Pieśń na wyjście

Materiały do nowenny ku czci Serca Maryi

244. SCHEMATY

Schemat A

1. Wprowadzenie i śpiew na wejście
2. Wezwania do Maryi
3. Przedstawienie pierwszej części modlitwy
4. Czytanie krótkiego fragmentu Słowa Bożego
5. Cisza lub wspólne rozważanie
6. Prośby lub *Zdrowaś Maryjo*
7. Śpiew
8. Przedstawienie drugiej części modlitwy
9. Czytanie krótkiego fragmentu Słowa Bożego
10. Cisza lub wspólne rozważanie
11. Prośby lub *Zdrowaś Maryjo*
12. Śpiew
13. Modlitwa końcowa i hymn ku czci Serca Maryi

Schemat B

1. Śpiew na wejście
2. Pozdrowienie prowadzącego

3. Czytanie krótkiego fragmentu Słowa Bożego
4. Chwila ciszy lub wspólne rozważanie
5. Wezwania do Maryi i modlitwa *Zdrowaś Maryjo* po każdym z wezwań
6. Modlitwa końcowa i hymn ku czci Serca Maryi

245. WEZWANIA

Można wykorzystać niektóre z wezwań, tworzących litanie ku czci O. Założyciela; wezwania oparte na Konstytucjach; wezwaniach ku czci Serca Maryi lub litanii loretańskiej⁷. Proponujemy tu też kilka innych wezwań:

1

1. Szczęśliwa jesteś Maryjo, któraś uwierzyła.
2. Szczęśliwa jesteś Maryjo, Pan jest z Tobą.
3. Szczęśliwa jesteś Maryjo, ponieważ Duch Święty zstąpił na Ciebie i moc Najwyższego osłoniła Cię.

2

1. Błogosławiona jesteś, córko Ojca.
2. Błogosławiona jesteś, Matko Syna.
3. Błogosławiona jesteś, Świętynio Ducha Świętego.

3

1. Ojczy, przez Maryję, wzór tego, kto przyjmuje i żyje Słowem.
Uwielbiamy Cię i błogosławimy.
2. Jezu, Synu Ojca, przez Maryję, która wielkodusznie współpracowała w dziele naszego zbawienia.
Uwielbiamy Cię i błogosławimy.
3. Duchu Święty, przez Maryję, zwierciadło Kościoła bez skazy ani zmarszczki.
Uwielbiamy Cię i błogosławimy.

4

1. Maryjo, kobieto i matko o wiernym sercu.

⁷ Por. nn. 13, 19, 21, 109.

Błogosławiona jesteś między niewiastami.

2. Maryjo, wierna służebnico Pańska.
Błogosławiona jesteś między niewiastami.

3. Maryjo, Matko Jezusa i nasza Matko.
Błogosławiona jesteś między niewiastami.

246. MODLITWY

Modlitwy można zaczerpnąć z pierwszego paragrafu tego modlitewnika (Modlitwy do Serca Maryi); jak również, jako inspiracja, mogą posłużyć modlitwy psalmami z Liturgii Godzin własnych Zgromadzenia.

247. CZYTANIA

Wiele odpowiednich czytań można odnaleźć w lekcjonarzu Mszy o Najświętszej Maryi Pannie.

248. PROŚBY

Prośby należy dostosować zależnie od wybranego tematu na dany dzień. Można je odnaleźć w księgach liturgicznych i w Liturgii Godzin własnych Zgromadzenia. Poniżej przedstawiono propozycje próśb.

1

Za pośrednictwem Serca Maryi zbliżmy się z ufnością do tronu łaski i wołajmy do Boga, Ojca naszego:

Przez wstawiennictwo Serca Maryi, wysłuchaj nas, Panie.

— Aby Serce Maryi otrzymało od Jej Syna mocną duchowość misjonarską dla wszystkich pasterzy Kościoła oraz wszystkich osób konsekrowanych, módlmy się.

— Aby młodzi, wzorując się na Maryi, uczyli się rozpoznawania głosu Bożego, i byli gotowi kroczyć za nim drogą powołania, módlmy się.

— Aby Duch Pański, poprzez Serce Maryi, dał siłę ubogim, chorym, zrozpaczonemu i odrzuconemu, módlmy się.

— Aby każdy z nas, Misjonarzy, Synów Niepokalanego Serca Maryi, był wiernym słuchaczem i sługą Słowa, tak jak Maryja, módlmy się.

2

Do Boga Ojca, który pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni, skierujmy nasze modlitwy za pośrednictwem Serca Maryi.

Niech pełna łaski wstawi się za nami.

— Abyśmy, oddani na szczególną służbę Maryi, współpracowali z jej matczyną opieką w misji apostołskiej.

— Abyśmy, przez miłość i synowską ufność Sercu Maryi byli właściwymi sługami Ewangelii.

— Aby Maryja uczyniła nas autentycznymi prorokami i głosicielami Ewangelii Jej Syna, prosimy Cię, Panie.

— Aby Maryja pomagała nam w naszej misji głoszenia Ewangelii, przyjmując styl życia, który Ona przyjęła z wiarą, prosimy Cię, Panie.

3

Za wstawiennictwem Serca Maryi przedstawmy Ojcu nasze prośby:

Niech Maryja zjednoczy z Jezusem, Twoim Synem.

— Aby Maryja pomagała nam postawić Słowa i Eucharystię w centrum naszego życia, prosimy Cię, Panie.

— Aby Maryja uczyniła nas uległymi uświęcającemu działaniu Ducha Świętego, prosimy Cię, Panie.

— Abyśmy poszukiwali naszego własnego uświęcenia w praktykowaniu misji apostołskiej.

— Abyśmy, przynaglenni miłością Chrystusa, byli wolni od wszelkich przeszkód w rozszerzaniu Królestwa niebieskiego.

4

Prośmy Chrystusa, naszego Pana, posłanego przez Ojca i narodzonego z Dziewicy Maryi, aby był naszym Zbawicielem.

Przez wstawiennictwo Twojej Matki, wysłuchaj nas, Panie.

— Panie Jezu, który powołałeś nas, abyśmy byli synami Niepokalanego Serca Maryi i współpracowali z Tobą w dziele, które Ojciec Ci powierzył, uczyni nas sprawnymi narzędziami, aby ogłaszać Królestwo niebieskie.

— Panie Jezu, który, przynaglony żarliwą miłością do Ojca i wszystkich ludzi, wydałeś się na mękę aż po śmierć, spraw, abyśmy poruszeni tą samą Miłością, rozszerzali nasze Zgromadzenie po całym świecie.

— Panie Jezu, który nas powołałeś w tej wspólnotce życia apostołskiego, aby współpracować w posłudze Słowa, pomóż nam rozwijać wszystkie nasze dary i oddać je na służbę naszej misji.

Panie Jezu, który powiedziałeś, że kto straci swe życie dla Ciebie i dla Ewangelii, ten je zachowa, udziel nam łaski radości we wszelkich przeciwnościach i znajdować chwałę jedynie w Twoim Krzyżu.

Triduum ku czci Ojca Założyciela

249. SCHEMATY

Schemat A

1. Wprowadzenie
2. Pieśń na wejście
3. Modlitwa
4. Czytania:
Czytanie fragmentu tekstu klaretyńskiego (Autobiografii, Konstytucji lub inny dokumentów Zgromadzenia)
Czytanie z Biblii
Psalm responsoryjny
5. Homilia, cisza lub wspólne rozważanie
6. Prośby
7. Modlitwa końcowa
8. Hymn ku czci O. Założyciela

Schemat B

1. Pieśń na wejście
2. Pozdrowienie prowadzącego
3. Czytanie krótkiego fragmentu Słowa Bożego
4. Chwila ciszy lub wspólne rozważanie
5. Modlitwa końcowa
6. Hymn ku czci O. Założyciela

250. MODLITWY

Modlitwy można zaczerpnąć z pierwszego paragrafu tego modlitewnika (Modlitwy za wstawiennictwem Ojca Założyciela); jak również, jako inspiracja, mogą posłużyć modlitwy psalmami z Liturgii Godzin własnych Zgromadzenia.

251. CZYTANIA

Czytania można wybrać zależnie od wybranego tematu, wokół którego prowadzone jest triduum. Jest kilka czytań typowo klaretyńskich: te, które znajdują się w Mszy o św. Antonim Marii Klarecie w Mszale własnym Zgromadzenia oraz w Godzinie Czytań Liturgii Godzin własnych Zgromadzenia.

Formuła osobistego odnowienia profesji (indywidualnie lub wspólnotowo)

252. Uznając dar, którego Pan mi udzielił,
kroczenia za Chrystusem we wspólnocie życia
głosząc Ewangelię wszelkiemu stworzeniu,
idąc na cały świat,
ja,
ponawiam moje oddanie się Bogu,
by być przez Niego konsekrowanym
poprzez profesję ślubów
czystości, ubóstwa i posłuszeństwa,
mając na celu poszukiwanie we wszystkim
większej chwały Bożej,
własnego uświęcenia
i zbawienia ludzi na całym świecie,
zgodnie z charyzmatem Zgromadzenia Misjonarzy,
Synów Niepokalanego Serca Maryi,
tak, jak jest to przedstawione w Konstytucjach.
Oddaję się również Najświętszej Maryi Pannie,
z synowską miłością i ufnością,
aby utożsamić się z tajemnicą Chrystusa,
i by współpracować z Jej matczyną posługą
w misji apostołskiej.
Umocniony braterstwem i wzajemną modlitwą,
zobowiązuję się do starania się osiągnięcia
osobistej dojrzałości, do której jestem powołany,
w tej wspólnocie życia apostołskiego,
oraz do współtworzenia w niej misji Zgromadzenia
w postudze Słowa, służąc Kościołowi.
Ten, który rozpoczął we mnie dobre dzieło,
przy mojej wierności duchowi
św. Antoniego Marii Klareta,
niech go dokona,
aż nadejdzie dzień Jezusa Chrystusa.

253. Modlitwa przed rozpoczęciem studium

Boże i Panie wszelkich nauk,
proszę Cię, napełnij mnie mądrością,
którą obiecałeś tym, którzy o nią proszą;
inteligencją, aby poznać to,

co jest niejasne bądź trudne;
i pamięcią, abym to zachował.
I zgadzam się, by to wszystko,
co zrozumiem i nauczę się,
było na Twoją chwałę.
Matko Najświętsza,
Matko łaski Bożej i Stolicu mądrości,
módl się za nami.

